УСПІХ

6 Найавторитетніші менеджери європейського оперного мистецтва зібралися у Києві. Що це дасть Україні й українській культурі?

ОРІЄНТИР

7 Закон України «Про державну підтримку кінематографії в Україні»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, **24 ТРАВНЯ 2017 РОКУ** | ЦІНА ДОГОВІРНА | **№94** (5963)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН:

«Для України обстріли з боку Росії відбуваються майже щодня, і це теж ми розглядаємо як терористичні акти, військовий напад».

Прем'єр-міністр про витоки терористичної загрози, спільні для всього цивілізованого світу

В ефірі буде більше державної мови

НАЦБЕЗПЕКА. У загальному тижневому обсязі мовлення національних і регіональних телерадіоорганізацій передачі та/або фільми державною мовою мають становити не менш як 75% загальної тривалості таких програм (або їх частин) у кожному проміжку часу між 07.00 та 18.00 і між 18.00 та 22.00. Місцевим мовцям відведено 60% у таких самих часових межах.

Про це йдеться в ухваленому Верховною Радою Законі «Про внесення змін до деяких законів України щодо мови аудіовізуальних (електронних) засобів масової інформації». За таке рішення проголосувало 269 народних депутатів із 356, зареєстрованих у сесійній залі. До слова, жоден депутат від Опоблоку його не підтримав, повідомляє УНІАН.

За невиконання вимог щодо квот з телерадіоорганізації, що здійснює мовлення, стягуватимуть штраф обсягом 5% загальної суми ліцензійного збору ліцензії, виданої на мовлення. Закон набирає чинності через чотири місяці з дня його опублікування.

ЦИФРА ДНЯ

24 млрд грн

бюджетних коштів вдалося заощадити від часу запровадження системи електронних закупівель ProZorro

Заробляючи, дбай про безпеку

Фото Володимира ЗАЇКИ

5

АКТУАЛЬНО. *Найбільш травмонебезпечними галузями в Україні визнано вугільну й машинобудівну промисловості, а також соціально-культурну сферу*

Вдалий час для купівлі

ПРИВАТИЗАЦІЯ. *Нині чудова нагода для підприємців придбавати невеликі державні об'єкти*

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Як тільки завершилася Революція гідності і країна визначилася з Президентом та вищим керівництвом, влада одразу ж заявила, що вона по-новому та по-справжньому вирішуватиме складні питання приватизації державних підприємств. Як справдилися на практиці такі сподівання та плани держави? Чи отримали ми великі кошти від приватизації? Як взагалі просувається цей процес та чи вигідно (або навпаки, невигідно) вітчизняним та закордонним підприємцям брати в ньому участь? Що взагалі може дати приватизація підприємств для докорінного підняття економіки України?

Від продажу держкомпаній в 2016 році Фонд державного майна планував поповнити бюджет більше, ніж на 17 мільярдів гривень. Однак минулого року було продано об'єктів на суму лише 188,9 мільйона гривень. І такий показник становить лише 11% від запланованого. Про що це може свідчити? Думається, що бажаючих катма та й гроші наразі викладають невеликі. Чимало державних підприємств є або грудою металу, або сірими радянськими цехами, в яких вже давно не «пахне» справжньою працею та виробництвом. Проте є і цілком солідні підприємства.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **23 травня 2017 року**

USD 2634.1917 за 100 доларів США | **EUR 2961.6217** за 100 євро | **RUB 4.6624** за 10 рублів / **AU 331605.22** | **AG 4464.95** | **PT 248404.28** | **PD 202832.76** за 10 тройських унцій

4 820103 080022

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

ProZorro виходить на міжнародний рівень

АКЦЕНТ. *Прем'єр закликав бізнес інвестувати в Україну, гарантуючи йому оновлені можливості*

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Учора Київ приймав 13-й світовий форум із закупівель, професійної етики, управління та відкритості. Захід Procurement, Integrity, Management and Openness (PRIMO) Forum відкривав у столичному готелі Intercontinental Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. Він заявив, що використання можливостей запровадженої в 2016 році системи електронних закупівель ProZorro дало змогу заощадити 24 мільярди гривень бюджетних коштів, а загальний обсяг торгів перевищив 700 мільярдів гривень.

Глава уряду нагадав, що раніше в Україні система закупівель була непрозорою. Це завдавало мільярдних збитків, створювало підґрунтя для корупції. «Систему змінено. Парламент підтримав урядові ініціативи. З 1 серпня 2016 року ми почали впроваджувати нову систему ProZorro, яку знають уже далеко за межами нашої держави. Ми знаходимо найефективніші раціональні рішення для державних закупівель», — наголосив Володимир Гройсман.

Економіка має свою екосистему

Наступним кроком використання ProZorro стане приватизація нестратегічних державних компаній. Це дасть змогу знайти нових власників активів і створити нові робочі міста, залучити нові технології й інвестиції. Слова глави уряду цитує департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ: «Кілька тижнів тому ми знайшли спільне рішення в запровадженні ProZorro для конкурентного продажу державних компаній. Це наступний крок, який дасть результат. Хочемо, щоб кожен представник бізнесу, незалежно від країни, мав однаковий рівень доступу до можливостей, які є в Україні».

Форум об'єднав представників 25 країн. Окрім глави уряду, слово тримали перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів, директор Світового банку в справах України, Білорусі та Молдови Сату Кахконен. Вона зверталася до присутніх: «Корупція в світі оцінюється у 2% світового ВВП. Для досягнення прогресу в будь-якій сфері слід подолати корупцію. Вона й надалі залишається одним із ключових занепокоєнь українського народу, що пройшов крізь революцію, щоб змінити ситуацію. Державні закупівлі — це бочка з медом для корупціонерів. Саме тому Світовий банк працює над створенням сильних антикорупційних державних систем. Одна з таких — система державних закупівель ProZorro, імплементацію і використання якої Світовий банк підтримує».

Степан Кубів розповів, що за роки створення і впровадження системи Україна пройшла шлях «від простої ідеї та прагнення змін до реформування важливої сфери управління державними фінансами і створення електронної системи закупівель». Для нас вкрай важливо, що ProZorro визнав світ. «Ми будуємо здорову екосистему взаємодії бізнесу, влади й громадянського суспільства. Робимо це шляхом побудови довіри до української інфраструктури публічних закупівель», — пояснив урядовець.

У життя втілюють філософію змін

Презентацію про успіх України в реформуванні системи державних закупівель та результати запровадження електронної системи ProZorro провели перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі Максим Нефьодов і директор департаменту державних закупівель цього відомства Олександр Стародубцев.

Максим Нефьодов наголосив: «Поширюючи досвід ProZorro, ми не навчаємо людей зробити сайт електронних закупівель, ми поширюємо філософію ProZorro. Головний принцип — «усі бачать усе», флотуємо золотий трикутник взаємодії держава — бізнес — громадянське суспільство. ProZorro — відкрита IT система, що стане міжнародною транскордонною біржею державних закупівель».

Під час роботи форуму представники Канади і Польщі поділилися досвідом побудови системи державних закупівель у своїх країнах та боротьби з корупцією. На панельній дискусії доповідачі від Румунії, Чорногорії, Боснії, Сербії та Македонії відзначили свій прогрес у боротьбі з корупцією в цій сфері. Окремо учасники дискутували на теми професійної етики, чесності в державних закупівлях, втілення кращих практик Світового банку та ОЕСР.

В уряді переконані, що для України цей захід вкрай важливий, бо він дав змогу продемонструвати досягнення у сфері реформування системи публічних закупівель, посилити міжнародні зв'язки з країнами-партнерами, найбільшими міжнародними донорами.

До слова, кількість тендерів у системі ProZorro перевищила 815 тисяч. Очікувана вартість усіх тендерів становить 588,64 мільярда гривень.

Манчестер став черговою мішенню терористів

Фото УНІАН

До Британського посольства несуть скорботні квіти

Відділ новин «Урядового кур'єра»

ВИКЛИК ЦИВІЛІЗАЦІЇ. Керівники нашої держави засудили терористичний акт у Манчестері, який призвів до численних людських жертв, і висловили співчуття народу Великої Британії. На своїй сторінці у Twitter Президент Петро Порошенко написав так: «Шокований звісткою про теракт у Манчестері. Суворо засуджую будь-які акти тероризму. Мої найщиріші співчуття сім'ям і близьким загиблих. Україна разом із Великою Британією у ці трагічні часи».

Не залишився осторонь трагедії й Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. Співчуття він висловив на своїй сторінці у Facebook: «Жахлива трагедія у Манчестері. Мої щирі співчуття родинам і близьким загиблих і постраждалих внаслідок теракту. Молимося за життя поранених». Побував Володимир Гройсман і біля Посольства Великої Британії в Україні, де передав лист-співчуття британській колезі Терезі Мей.

У цьому англійському місці внаслідок теракту після концерту американської співачки Аріани Гранде на стадіоні «Манчестер Арена», вчиненого смертником, поки що підтверджено загибель 22 осіб і поранення різного ступеня тяжкості 59. Вибух стався тоді, коли артистка закінчила програму, а глядачі попрямували до виходу.

Цей теракт, повідомляє УНІАН, — найстрашніший у Британії після атаки терориста-смертника в центрі Лондона 7 липня 2005 року, коли загинуло 52 особи. Цього разу нападник також вирушив до пекла, активувавши перед тим саморобний вибуховий пристрій, начинений металевими кульками й гвіздками. Український консул з'ясовує, чи були серед постраждалих наші співвітчизники. Поки що, за повідомленням департаменту консульської служби вітчизняного Міністерства закордонних справ, українців серед таких немає. Поліція тим часом активізує розслідування трагедії.

Уряд прагне повного порозуміння з парламентом

Відділ новин «Урядового кур'єра»

МЕТА. У межах виконання пріоритетних завдань розвитку держави Кабінет Міністрів планує повністю перезавантажити процес приватизації, який останню чверть століття пробуксовував з різних причин. Законодавчу основу майбутніх змін уже підготовлено. У цьому Прем'єр-міністр Володимир Гройсман переконував глядацьку аудиторію в ефірі одного з телевізійних каналів, анонсувавши внесення відповідних змін до законодавства на розгляд Верховної Ради.

Україна має різний досвід роздержавлення, на жаль, більше негативного. «Коли почали приватизацію в 1990-х роках, її назвали прихватизація. Усі пам'ятають, як людям роздали якісь папірці, підприємства стали чиїмись, і всі пам'ятають, чим все закінчилося, — заглибився в історію глава уряду. — Що зараз? Є підприємства, на яких паразитують. Що з ними робити? Продавати — через систему електронних торгів. Це буде крок уперед уперше за 25 років. Навіщо так продаємо? Щоб підприємець придбав підприємство, створив нові робочі місця, завіз технології й почав виробляти національний продукт».

Нині ж більшість державних підприємств збиткові. Прем'єр констатує, що досі не бачив жодного бідного директора. Але й запевнив, що ситуацію змінюватимуть: відкрито й крок за кроком.

До співпраці з Верховною Радою уряд готовий і щодо медичної реформи, намагаючись відшукати компромісні рішення. «Ці зміни потрібні людям. Торік ми вийшли на економічне зростання й утримуємо його. Пакет законів із охорони здоров'я достатньо якісний, і ми вважаємо, що він буде основою ефективних рішень. Систему треба змінювати, — наполягає Володимир Гройсман. — Те, що парламент не вніс ці закони в порядок денний, свідчить, що треба комунікувати з ним. Шукатимемо правильні рішення, почнемо дискутувати з фракціями, щоб провести цю необхідну реформу».

Спільна урядово-парламентська робоча група до 6 червня напрацює конструктивні рішення, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Ішлося й про пенсійну реформу, урядовий варіант якої передбачає збереження спеціальних пенсій для військовослужбовців і розширення переліку професій, що дають право на дочасний вихід на пенсію.

«Спеціальні пенсії буде збережено для всіх військовослужбовців. Жодних обмежень не буде, навпаки, вважаємо, що маємо сторицею віддати належне нашим героям, які захищають нашу державу», — наголосив Прем'єр, зауваживши, що запропонована в межах пенсійної реформи система передбачає обмеження інших спеціальних пенсій.

Щодо розширення списку професій із правом на дочасне оформлення пенсії через шкідливі умови праці (а йдеться зокрема про сталеварів, шахтарів, працівників хімічної галузі тощо), уряд робитиме все, щоб обстояти права таких працівників: «Ми зробимо все, щоб представники шкідливих професій зберегли право на дочасний вихід на пенсію».

Звернув увагу Прем'єр і на те, що законопроект про пенсійну реформу, який презентують найближчим часом на засіданні Національної ради реформ, а згодом у Верховній Раді, міститиме норму й про автоматичне осучаснення пенсій. Натомість пенсійний вік залишиться незмінним.

«Пенсію розраховуватимуть на основі трудового стажу. Якщо людина працювала все життя, чесно платила внески, вона має отримати підвищену пенсію. Якщо не працювала, то вмикатиметься механізм соціальної цільової підтримки з бюджету країни. Але не за рахунок того, хто все життя працював. Пенсійна система має бути справедливою», — підкреслив Прем'єр.

Ресурси на фінансування запропонованих рішень є: ключовими їх джерелами стануть детінізація економіки й підвищення платіжної дисципліни, що в сукупності дасть змогу не тільки підвищити розміри пенсій, а й через 7—10 років досягти бездефіцитності бюджету Пенсійного фонду.

Тому Прем'єр укотре звернувся до парламентаріїв із проханням підтримати запропоновані урядом рішення, адже вони стосуватимуться 9 мільйонів пенсіонерів уже в жовтні цього року.

«Система, яку ми пропонуємо, буде справедливою для людей праці. Нинішні й майбутні пенсіонери приходитимуть у Пенсійний фонд по зароблену пенсію», — наголосив Володимир Гройсман.

Ланцюжок безкарності стимулює нові порушення

СПРАВЕДЛИВІСТЬ. *За рік жоден корумпований чиновник з оточення Януковича так і не опинився на лаві підсудних*

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

В Україні панує атмосфера безкарності щодо корупціонерів. Про це заявив голова глобального антикорупційного руху Transparency International Хосе Угас під час прес-конференції у Києві. За його інформацією, у 2016 році в дослідженні ТІ, яке визначає індекс сприйняття корупції у світі, згідно з яким «0» — тотальна корупція, а «100» — її зовсім немає, Україна отримала 29 пунктів зі 100, опинившись на 131-му місці серед 176 країн, що є дуже невтішним результатом.

А віз і нині там...

Такі показники великою мірою пояснюються поширенням інформації про масштаби корупційних злочинів часів Януковича. До речі, саме Янукович у 2016 році очолив інший рейтинг ТІ — Unmask the Corrupt, у якому обирали найбільшого корупціонера світу. «Це свідчить про те, що не лише українці, а й люди у всьому світі чекали від влади в Києві рішучої реакції на злочини Януковича та його оточення, щоб в Україні нарешті перервався ланцюжок корупційної безкарності», — сказав Хосе Угас. Він наголосив, що під час торішньої зустрічі Президент Петро Порошенко пообіцяв йому робити все можливе заради імплементації антикорупційної реформи. Саме тому, за словами Хосе Угаса, він був здивований, коли, поспілкувавшись цього разу з представниками Генпрокуратури, Мін'юсту та НАБУ, зрозумів, що в Україні досі «немає жодного випадку судового покарання корупціонерів з уряду Януковича, а сам Янукович на волі в Росії, а проти нього порушено лише одну справу — через державну зраду, а не через причетність до корупції».

Схвальну оцінку за боротьбу з корупцією в Україні від Transparency International отримало лише Національне антикорупційне бюро. «Вони докладають зусиль, але перебувають під надзвичайним тиском парламенту й політичних партій, які намагаються обмежити їхню діяльність та зусилля», — відверто й безапеляційно заявив Хосе Угас.

У Transparency International розчаровані тим, що запровадження системи електронного декларування прибутків державних чиновників «досі не дало кінцевого результату. Жодного з чиновників не притягнуто до відповідальності за неправдиві дані в е-декларації, а перевірку декларацій навіть першої хвилі ще й досі не розпочато», — стверджує виконавчий директор «Transparency International Україна» Ярослав Юрчишин. Він критично оцінив заяви Генпрокурора Юрія Луценка про конфіскацію і повернення до бюджету України півтора мільярда доларів із рахунків Януковича та його оточення.

«Від громадськості досі приховують рішення суду, на підставі якого ці гроші було повернуто, отже, ми не знаємо напевне, чи було їх повернуто в держбюджет», — пояснив експерт.

Що обіцяє Генпрокурор

Як повідомив керівник програми протидії топкорупції «Transparency International Україна» Андрій Слюсар, під час зустрічі в Києві з вуст Генпрокурора Юрія Луценка прозвучала обіцянка вже у червні завершити й спрямувати до суду справи ексчиновників-корупціонерів Сергія Арбузова, Сергія Курченка й Олександра Клименка, яких звинувачують у відмиванні значних коштів.

Представникам Transparency International не вдалося почути від Генпрокурора точної інформації про те, скільки корупційних справ розслідують в Україні, хто до них причетний і про які суми грошей ідеться. За словами Андрія Слюсара, Генпрокурор Юрій Луценко пообіцяв найближчим часом створити публічний реєстр корупційних справ, доступ до якого матиме кожен охочий і цікавий.

Те, що жоден корупціонер досі не сидить на лаві підсудних, в українській Генпрокуратурі пояснюють недосконалістю судової системи й корумпованістю самих суддів, які не хочуть розглядати справи, передані ГПУ. Не заперечуючи важливості судової реформи, Хосе Угас нагадує українській владі, що це тривалий процес на перспективу, а «боротьба з корупцією не може чекати».

Саме тому Transparency International наполягає на створенні антикорупційного суду «чи будь-якої іншої антикорупційної субсистеми», яка займатиметься виключно корупційними справами. Хосе Угас наголошує, що ефективність антикорупційного суду залежить від того, як його формуватимуть. «Лише міжнародні експерти зможуть підібрати до його складу незалежних і кваліфікованих суддів», — наголосив голова Transparency International.

Нам немає від кого ховатися на своїй землі

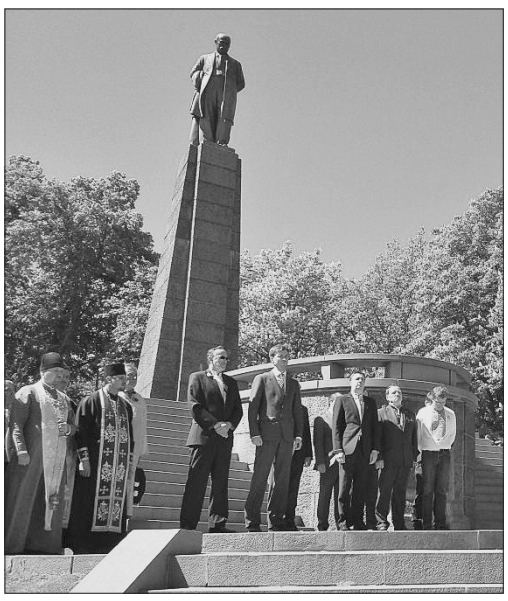

Фото з сайту infomist.ck.ua

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ПАМ'ЯТЬ. У день перепоховання Тараса Шевченка на Батьківщині, який усе свідоме українство відзначає 22 травня, біля монументів Кобзареві завжди велелюдно. Навіть із кінця 60-х років минулого століття, коли поява людини в таких місцях, а ще з квітами чи у вишиванці автоматично означала подальше й тривале спілкування з «особами в цивільному», утиски не відлякували справжніх патріотів.

Нині нам немає від кого ховатися на своїй землі, тож і столичний парк Шевченка, і Чернеча, а нині Тарасова гора стають місцем прощі задля вшанування пам'яті нашого славетного земляка. У Каневі, де «лани широкополі, і Дніпро, і кручі», побували зокрема віце-прем'єр-міністр В'ячеслав Кириленко, голова Черкаської обласної державної адміністрації Юрій Ткаченко, представники місцевої влади, духовенства та громадськості. Усі вони поклали квіти до могили Великого Кобзаря, який спочиває в рідній землі вже 156 років.

Саме стільки років тому прах Великого Українця було повернуто з Санкт-Петербурга до України. «Ця подія стала визначальною для нашого народу, оскільки десятки поколінь українських патріотів отримували наснагу тут, на цьому місці, біля могили нашого Генія і Пророка. Шевченко для нас є і наставником, і оберегом, — цитує слова В'ячеслава Кириленка прес-служба урядовця. — Тому кожен українець не лише раз, а багато разів протягом життя має побувати в Каневі. І завдання влади — і центральної, і місцевої — популяризувати спадщину Шевченка, бо вона актуальна нині, може, як ніколи».

Квіти учасники церемонії поклали й до пам'ятного знака Олексі Гірнику, після чого оглянули оновлення в експозиції музею Національного Шевченківського заповідника.

ПРОШУ СЛОВА!

Про трутня

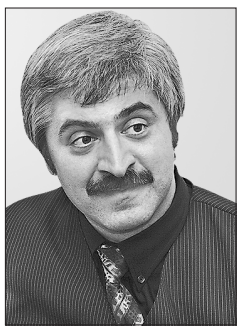

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Рідкісної нинішнього травня погожої днини на підлозі маршрутки вовтузилася комаха. «Дивися — бджола! — показує супутниці хлопець. — Бачиш, інстинктивно намагається і далі гріти свого вулика». Якась жіночка старшого віку прониклася співчуттям до «бджілки» і все намагалася впіймати її папірцем, щоб випустити на волю.

«То не бджола, а трутень», — кажу їй. «Ну й що, він теж жити хоче!» — «Так, але жити йому в кожному разі зовсім недовго». Поза вуликом ці створіння довго не протягнуть — не пристосовані навіть до того, щоб самостійно харчуватися. У межах вуликового розподілу обов'язків вони виконують якусь там роль, після чого так чи інакше їх позбуваються як зайвих їдців.

Наче й безглуздо сперечатися з природою, але жінка наполягає: «Людині буває і день зайвий прожити — за щастя». У комашиних вимірах ті кілька годин і справді можуть дорівнювати нашим дням і навіть місяцям.

Тим часом дівчина, що до того спостерігала за рятувальною операцією старшої пасажирки, витягла з вух навушники, мовчки взяла з рук жінки папірець і таки впіймала бджолиного вигнанця і вручила його запакованим сердобольній пасажирці. Та його більш як хвилину втримати не змогла, і комаха знову взялася гріти вулик на підлозі маршрутки.

Тут уже не витримав якийсь неголений чолов'яга. Він розумів, що то за «бджілка», тому без остраху вхопив комаху за крильця і на найближчій зупинці поніс її в бік плюгавої рослинності Лузанівського парку замість просто жбурнути в найближчий кущ. Чим здивував і сердобольну пасажирку, і, не стану приховувати, мене.

Чому переповідаю тут цю банальну історію? Та просто тому, що приємно на мізерному навіть прикладі побачити, що люди наші не втратили здатності до якогось навіть ірраціонального, невмотивованого співчуття. Попри всі квартирні питання, бойові дії й дедалі більше зубожіння. Хтось пожалів не дуже гідне жалю створіння. Хтось, може, й не зважив на цю комашку, але вирішив попіклуватися про позитивні емоції сердобольної пасажирки.

Бо було зрозуміло, що здатність просто пожаліти нікчемну і приречену комаху значно вартісніша, ніж ті мої натуралістичні знання. Особливо в місті, де три роки тому спалили 50 людей через те, що вони були неправильними, посмертно записавши їх у комахи. Особливо у країні, де становище пенсіонерів, що здебільшого трутнями ніколи не були, часом змушує згадати слово «геронтоцид». Його практикували деякі дикунські спільноти. Передбачалося, що старі й немічні мали добровільно йти з життя. Щоб не вантажити вулик зайвими витратами. Приємно було бачити бодай натяк на те, що ми все-таки не дикуни.

У разі чого картинка з одеської маршрутки реальна. Без вигаданих діалогів і персонажів.

Учора стартувало ЗНО

Інна КОВАЛІВ,
«Урядовий кур'єр»

АБІТУРІЄНТ-2017. Учора розпочалась основна сесія зовнішнього незалежного оцінювання — випускники шкіл склали перше обов'язкове тестування з української мови і літератури. Майбутні абітурієнти мали змогу виконати 58 завдань упродовж 180 хвилин. Рідна мова — один з трьох предметів, з яких результати тестування зарахують одинадцятикласникам як державну підсумкову атестацію. Також ДПА у формі ЗНО відбудеться з математики чи історії України, цьогоріч уперше можна складати обидва предмети або третій тест обирати з решти дисциплін.

За даними Українського центру оцінювання якості освіти, найбільше учасників ЗНО зареєструвалося у столиці, Дніпропетровській та Львівській областях, найменше — на Тернопільщині й Луганщині. Загалом узяти участь у незалежному оцінюванні виявила бажання 241 тисяча вступників, що на 26 тисяч менше, ніж торік. Це пов'язано не лише з демографічним зменшенням кількості випускників шкіл, а й із тим, що Міністерство освіти і науки надало змогу абітурієнтам вступати до вишів за сертифікатами ЗНО 2017 і 2016 років.

Звісно, найбільше вступників зареєструвалося на тестування з української мови і літератури, оскільки саме цей тест не лише обов'язковий для проходження ДПА, а й відкриває двері до приймальних комісій університетів. Другий предмет за популярністю серед цьогорічних абітурієнтів — історія України (понад 182,2 тисячі), третій — математика (понад 113,1 тисячі). У центрі зазначають, що історію більше абітурієнтів складатиме у західних регіонах, а математику — у південних і східних. З-поміж інших предметів зростає популярність біології, іноземних мов і географії, одначе зменшується кількість випускників, які обирають фізику і хімію.

Основна сесія незалежного оцінювання закінчиться 16 червня, додаткова відбудеться з 3 по 12 липня. Цікаво, що відтепер сучасна молодь має змогу на своїх гаджетах скористатися мобільним додатком «Моє ЗНО». Він не лише завчасно нагадає про наближення обраного тестування, ознайомить з новинами чи будь-якими змінами, а й повідомить результати виконаних тестів.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств

Стаття 1. Тимчасово, до 1 січня 2019 року, підлягають зупиненню виконавчі провадження та заходи примусового виконання рішень щодо державних вугледобувних підприємств, які підлягають виконанню в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», знімаються арешти та заборони відчуження майна у таких виконавчих провадженнях, крім рішень про виплату заробітної плати, вихідної допомоги, інших виплат (компенсацій), що належать працівнику у зв'язку з трудовими відносинами, відшкодування матеріальної (майнової) шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, стягнення аліментів та рішень про стягнення заборгованості із сплати внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, заборгованості із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Справи про банкрутство державних вугледобувних підприємств до 1 січня 2019 року не порушуються. Провадження у справах про банкрутство державних вугледобувних підприємств, порушені до дня набрання чинності цим Законом, підлягають припиненню, крім випадків, якщо ліквідація відбувається за рішенням власника.

Стаття 2. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк із дня набрання чинності цим Законом:

розробити та затвердити програму відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
13 квітня 2017 року
№ 2021-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 18 травня 2017 р. № 343
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо надання соціальної та психологічної допомоги центрами соціально-психологічної реабілітації населення

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо надання соціальної та психологічної допомоги центрами соціально-психологічної реабілітації населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 березня 2015 р. № 149 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 28, ст. 791; 2016 р., № 68, ст. 2292), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 травня 2017 р. № 343

ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо надання соціальної та психологічної допомоги центрами соціально-психологічної реабілітації населення

1. У пункті 1 слова «для здійснення заходів щодо надання соціальної та психологічної допомоги центрами соціально-психологічної реабілітації населення» замінити словами «для забезпечення функціонування центрів соціально-психологічної реабілітації населення, що належать до сфери управління Державної служби у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції».

2. Пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Бюджетні кошти спрямовуються на забезпечення функціонування центрів для здійснення заходів щодо надання соціальної та психологічної допомоги (з урахуванням необхідності погашення заборгованості за бюджетними зобов'язаннями минулих років, зареєстрованої в органах Казначейства):

1) громадянам з числа осіб, яким установлено один із таких статусів:

учасника бойових дій — відповідно до пунктів 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

інваліда війни — відповідно до пунктів 11—14 частини другої статті 7 зазначеного Закону;

учасника війни — відповідно до пункту 13 статті 9 зазначеного Закону;

члена сім'ї загиблого — відповідно до абзаців п'ятого — восьмого пункту 1 статті 10 зазначеного Закону;

2) членам сімей учасників антитерористичної операції, внутрішньо переміщеним особам;

3) іншим громадянам, які постраждали внаслідок надзвичайних ситуацій та/або зазнали впливу життєво небезпечних чи психотравмуючих подій, потрапили в кризову життєву ситуацію.».

КАДРОВІ ПИТАННЯ

Президент України

призначив:

ВИСОЦЬКУ Ларису Адольфівну головою Миколаївської районної державної адміністрації Одеської області з 22 травня 2017 року зі строком випробування один місяць та оплатою праці відповідно до законодавства;

БАРАНЕНКО Наталію Вікторівну головою Роздільнянської районної державної адміністрації Одеської області з 22 травня 2017 року зі строком випробування один місяць та оплатою праці відповідно до законодавства;

БІЛІНСЬКОГО Петра Степановича головою Рогатинської районної державної адміністрації Івано-Франківської області з 24 травня 2017 року зі строком випробування три місяці та оплатою праці відповідно до законодавства;

СТЕБЛОВСЬКОГО Ігоря Івановича головою Захарівської районної державної адміністрації Одеської області з 24 травня 2017 року зі строком випробування один місяць та оплатою праці відповідно до законодавства;

БЕЗИМЕНКА Олександра Сергійовича головою Окнянської районної державної адміністрації Одеської області з 24 травня 2017 року зі строком випробування один місяць та оплатою праці відповідно до законодавства;

ВЕРШНЯК Вікторію Миколаївну головою Носівської районної державної адміністрації Чернігівської області з 24 травня 2017 року зі строком випробування один місяць та оплатою праці відповідно до законодавства.

Відсторонив:

Відповідно до частини третьої статті 154 Кримінального процесуального кодексу України відсторонити ГРЄКОВА Віктора Вікторовича від посади голови Кілійської районної державної адміністрації Одеської області.

Вдалий час для купівлі

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Іноземці, навпаки, не йдуть, а ми були б дуже раді...

Деякі експерти не на жарт хвилюються, що основними покупцями можуть стати іноземці.

«Відповідно до норм чинного законодавства покупцями об'єктів приватизації, окрім деяких обмежень, можуть виступати іноземці та юридичні особи іноземної держави.

Тому, якщо визначати вітчизняний бізнес як сукупність національних суб'єктів господарювання, то їх виграш не є однозначним, оскільки державне підприємство може бути придбане іноземцем, або юридичною особою іноземної держави. Безумовно товари, роботи і послуги виготовлені таким підприємством, входитимуть до валового внутрішнього продукту, а підприємство все одно сплачуватиме податки. Однак не варто забувати, що доходи цього підприємства отримуватимуть іноземні громадяни і валовий національний дохід України буде менший, ніж у випадку, коли б це підприємство належало вітчизняному власнику», — вважає **юрист юридичної компанії «Центр конфліктології і права» Ігор Кравченко.**

Це так — з одного боку іноземці в сукупності дають менше для країни, ніж вітчизняні бізнесмені, які вклали свої кошти в купівлю державного підприємства. Проте в тому і вся суть, що саме іноземні громадяни не так вже й то сильно поспішають займатися капіталовкладеннями в Україні.

Так, за двадцятирічну історію приватизації інвесторів із заходу чи то зі сходу у нас практично не було. Хіба що є декілька прикладів — це купівля відомим індійським мільярдером в 2005 році заводу «Криворіжсталь» та декількох обленерго (і то це сталося в 2001 році). Тому, як кажуть, Україна має радіти з приводу купівлі підприємств іноземцями (лише не росіянами — адже вони серйозно можуть впливати на національну та економічну безпеку держави), проте західні інвестори не квапляться.

Чи готова сьогодні Україна до масової приватизації?

На думку Ігоря Кравченка, законодавче регулювання питань приватизації державного майна є досить розвинутим та містить правову регламентацію порядку, способів приватизації та особливостей приватизації окремих видів юридичних осіб.

Для МСБ чимало є

Що ж на сьогодні пропонується до приватизації, і які об'єкти стануть в нагоді представникам середнього та малого бізнесу? Слід зазначити, що так звана мала приватизація (невеликих об'єктів), на думку фахівців, складає 99% від кількості всіх підприємств, що підлягають їй.

Динаміка продажу державних об'єктів малої приватизації (кількість)

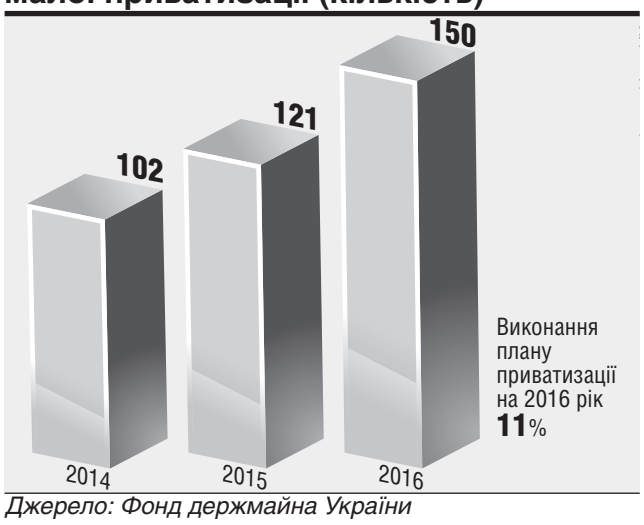

Джерело: Фонд держмайна України

Згідно із Законом «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» об'єктами малої приватизації є:

- єдині майнові комплекси державних підприємств та їх структурних підрозділів, які можуть бути виділені в самостійні суб'єкти господарювання — юридичні особи (у тому числі ті, що передані в оренду, перебувають у процесі реструктуризації), на яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищує 100 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за такий період не перевищує 70 мільйонів гривень та/або вартості майна яких недостатньо для формування статутного капіталу акціонерного товариства, у тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані (група А);
- окреме індивідуально визначене майно, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких таке майно розташовано (група А);
- об'єкти незавершеного будівництва, законсервовані об'єкти, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані (група Д);
- об'єкти соціально-культурного призначення, в тому числі разом із земельними ділянками державної власності, на яких вони розташовані, крім тих, що не підлягають приватизації (група Ж).

За інформацією того ж Фонду держмайна, чимало державних об'єктів, які підлягають приватизації серед малих її форм в 2017 році, становлять сауни. Так би мовити, державні лазні та сауни. На них перепадає від 10 до 15% всіх малих об'єктів.

Ще за інформацією фахівців, чимало об'єктів малої приватизації, які виставлені чи будуть виставлені на електронні торги — це конезаводи. Їх по Україні нараховується чимало, і вони є дуже привабливими серед представників малого та середнього бізнесу для викупу.

> У 2016 році всю малу приватизацію було переведено на так звані електронні аукціони. Це зробило її прозорою й більш доступною і значно активізувало виставлення на продаж об'єктів-неліквідів.

В 2016 році всю малу приватизації було переведено на так звані електронні аукціони. Це зробило її прозорою та більш доступною і значно активізувало виставлення на продаж об'єктів-неліквідів.

Так, в результаті цього в 2016 році було приватизовано близько 150 підприємств. З одного боку, це невелика цифра. З іншого, для порівняння слід сказати, що в 2014-му приватизували 102, а в 2015 році — 121 державне підприємство. То ж зростання начебто є.

У нинішньому році згідно з наказом Фонду Держмайна № 135 від 30 січня 2017-го до цього переліку ввійшли близько 270 об'єктів. Більша частка — 141 — це окреме індивідуальне майно. Так, для продажу було виставлено (чи лише буде) 20 одиничних майнових комплексів, 71 недобудова та 26 об'єктів соціальної сфери.

Для держави проведення таких торгів стає дуже привабливим. Головним в цьому є оперативність, тому що організація торгів можлива в короткі терміни із залученням максимальної кількості учасників, чималу частку яких представлено з регіонів. «Електронні торги є дуже добрими саме для масового товару. Адже, приміром, ніхто на них не виставлятиме акції порту. При роботі з великими активами основним завданням продавця є знаходження профільного інвестора. Ми ж проводимо маркетингові дослідження та шукаємо зацікавлених покупців, які в змозі не лише сплатити за таку покупку, а й забезпечити її ефективне використання — розвивати та модернізувати, якщо, приміром, це підприємство. Або добудувати, якщо це є незавершене будівництво. А це все — робочі місця, надходження в економіку тощо», — зазначає **економічний експерт Андрій Миколайчук.**

Все буде ProZorro

На його думку, реалізація непрофільного майна в електронному вигляді є дуже оперативною, повністю відкритою та прозорою, і тут виключаються можливості для створення шахрайських схем шляхом змови потенційних покупців.

Є ще цікава новина для представників малого і середнього бізнесу. Так, 11 травня цього року Кабінет Міністрів України ухвалив протокольне доручення відпрацювати пілотний проект із продажу об'єктів малої приватизації через електронну систему публічних закупівель ProZorro. А це є дуже непоганою новиною, адже тим більше маніпуляцій, використовуючи цю платформу, бути не може.

Таким чином, представники малого та середнього бізнесу можуть не поспішаючи взяти участь у приватизації будь-яких державних об'єктів через електронні системи. Ще особливою популярністю у представників бізнесу користуються невеликі об'єкти незавершеного будівництва: для покупки приміщень під салони-магазини, перукарні, переобладнання їх під інші торговельні точки тощо.

Експерти впевнені ще в тому, що наразі, коли ціни на такі об'єкти в Україні є практично найнижчими за останні 10—15 років, настав час для таких покупок.

hyser.com.ua

СОЦІУМ

Заробляючи, дбай про безпеку

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Життєва мудрість каже: гідно і заможно живе той, хто багато й наполегливо працює. Щоб праця була в радість, вона передусім має бути безпечною. Адже ніде правди діти, нещасний випадок на роботі може коштувати людині не лише кар'єри чи здоров'я, а часом і життя.

У світі

За даними Міжнародної організації праці, щороку в усьому світі на робочих місцях гине у середньому 2,3 мільйона працівників, понад 300 мільйонів зазнають травм і каліцтва. Про це повідомила **національний координатор проекту МОП «Зміцнення системи інспекції праці та механізмів соціального діалогу» Софія Литвин.** Вона підкреслила, що за начебто сухими цифрами — великі трагедії конкретних родин, які втратили близьку людину й найчастіше годувальника. А ще це проблема для суспільства, держави і роботодавців.

Фахівець зауважила, що, на жаль, на сьогодні в багатьох країнах ще не можна точно і адекватно оцінити весь спектр ризиків для працівників, а також наслідки для оточуючих. Важливо, вважає вона, щоб відповідні спеціалісти з усіх країн докладали зусиль і напрацьовували спільну базу даних стану безпеки і гігієни праці на робочих місцях.

— Створення такої бази дасть змогу врятувати не одне життя, а також може стати дієвим інструментом для будь-якої держави, який допоможе насамперед вчасно і всебічно оцінити ризики на виробництві, які тільки починають з'являтися. Це потрібно, щоб застерегти працівників і їх захистити.

В Україні

Вітчизняна статистика свідчить, що в Україні щороку на виробництві в середньому гинуть 400 і травмуються майже 5 тисяч осіб. При цьому приблизно 500 працівників стають інвалідами. Про це повідомив **голова Державної служби з питань праці Роман Чернега.** За його словами, у 2016 році було зафіксовано 4428 травмованих на виробництві осіб, у 2015 — 4596. Отже, динаміка до зменшення кількості таких випадків є, проте поки що вона невелика.

За його словами, у 2016 році найбільше травм зазнали працівники професій, пов'язаних із використанням транспортних засобів. Здебільшого в агропромисловому комплексі, коли під час польових робіт працівникам неналежно проводять інструктажі з безпеки.

Найбільш травмонебезпечними галузями в Україні надалі залишаються вугільна, машинобудівна промисловість, а також промисловий комплекс і соціально-культурна сфера: питома вага травмованих працівників на підприємствах цих галузей становить 63% усіх травмованих на підприємствах в Україні, підкреслив фахівець.

А **заступник директора виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та профзахворювань Петро Сливкін** повідомив, що у 2016 році порівняно з 2015-м кількість страхових нещасних випадків збільшилася на 3,8% (з 4592 до 4766), а кількість смертельно травмованих — на 1,1% (з 360 до 364). Найбільше зростання кількості нещасних випадків на виробництві зафіксовано у Дніпропетровській області — на 97, на Київщині — на 43, Харківщині — на 37 та Кіровоградщині — на 20. А ось зниження відзначають у Закарпатській області — на 17,5% , на Івано-Франківщині — на 16,5%, та на Полтавщині — на 9,6%.

За даними фахівців фонду, чоловіків травмовано 74,5% (3549), жінок — 25,5% (1217). Найвищий рівень виробничого травматизму спостерігався серед працівників віком 50—59 років (1210 осіб, або 25,4% загальної кількості).

Петро Сливкін повідомив, що найбільше за 2016 рік травмувалися робітники таких професій: водій автотранспортних засобів, гірник очисного забою, прохідник, слюсар-ремонтник. Серед причин, за словами фахівця, переважають організаційні — 65,1% нещасних випадків. Із психофізіологічних причин їх сталося 22,8%, а з технічних — 12,1% .

Проте як зауважив фахівець, не завжди працівники травмуються через застаріле устаткування, недбалість роботодавця і навіть власну необізнаність чи необережність. З такої показової причини, як перебування на виробництві у нетверезому стані, торік травмувалися 123 особи, 61 з яких померла.

Профзахворювання

Петро Сливкін поінформував, що найбільше професійних захворювань у 2016 році зафіксовано у Дніпропетровській (44,9%), Львівській (22,3%) і Донецькій (9,7%) областях. Кількість потерпілих, які занедужали на профзахворювання у цих областях, становить 76,9% загальної кількості потерпілих в Україні.

У структурі професійних захворювань перше місце «зайняли» хвороби органів дихання — 42,8%. На другому — захворювання опорно-рухового апарату (радикулопатії, остеохондрози, артрити, артрози) — 39%. Третє — за вібраційною хворобою — 8,7%, четверте — за хворобами слуху — 3,5.

Підсумовуючи, Роман Чернега наголосив, що лише докладне дослідження, аналіз ризиків і причин, які призводять до травмування, а часом і до загибелі працівників під час виконання професійних обов'язків, дасть можливість запобігти біді, а також проводити ефективні профілактичні заходи. Також, на його переконання працівників, профспілки і працедавців слід краще інформувати про небезпеки, які чатують на них на виробництві, й розповідати про наслідки. Адже обізнаний — означає захищений.

Фахівець наголосив, що у групі ризику не лише той, хто працює на виробництвах з важкими та небезпечними умовами праці. Найбільше, на його переконання, ризикують українці, які працюють без офіційного оформлення трудових відносин. І якщо така людина під час роботи травмується або з нею станеться нещасний випадок, роботодавець матиме всі юридичні підстави свідомо усунутися від допомоги. Держава ж для захисту її прав не матиме жодних підстав.

Він зазначив, що непоодинокі випадки, коли травмована на виробництві людина подає скаргу до Держохоронпраці, але після переговорів із роботодавцем забирає її, позбавляючи фахівців підстав докладно вивчити випадок, щоб запобігти його повторенню у майбутньому.

Отже, на переконання Романа Чернеги, зробити умови праці українців насправді безпечними можливо, лише якщо самі працівники будуть обачними, сумлінними та офіційно оформленими на роботі, роботодавці вчасно дбатимуть про безпеку людей і модернізацію обладнання, а профспілки наглядатимуть за тим, щоб не було порушень, і допомагатимуть працівникам за потреби обстоювати свої права.

Фото Володимира ЗАЇКИ

У будь-якій роботі значення має не тільки рівень зарплати, а й безпека праці

Найпоширеніші причини травмування

Організаційні	кількість травмованих
невиконання вимог інструкцій з охорони праці	1698
невиконання посадових обов'язків	414
порушення правил безпеки руху (польотів)	292
порушення технологічного процесу	145
Психофізіологічні	
особиста необережність	628
протиправні дії інших осіб	278
інші причини	155
Технічні	
незадовільний технічний стан виробничих об'єктів, будинків, споруд, інженерних комунікацій, території	196
інші технічні причини	89
незадовільний технічний стан засобів виробництва	76
надійність засобів виробництва	60
недосконалість технологічного процесу, його невідповідність вимогам безпеки	48
Устаткування, використання якого найчастіше призводить до нещасних випадків	
автомобілі	284
спеціалізовані авто, автопоїзди, автомобілі-тягачі, кузови-фургони, причепи, тролейбуси, автонавантажувачі, мотоцикли, велосипеди	195
гірничо-шахтне обладнання	166

Основні травмонебезпечні галузі економіки та види робіт у 2016 році

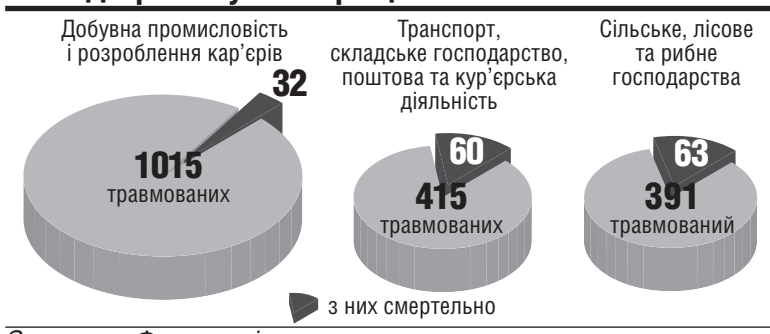

Інфографіка «УК»

За даними Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та профзахворювань

Червонохрестівці з-за кордону прагнуть допомогти медзакладам

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

КОНТАКТИ. На Тернопільщині побували представники Товариства Червоного Хреста з Польщі й німецького міста Бауцен. Вони прагнули налагодити подальшу співпрацю з медзакладами області для надання гуманітарної допомоги. Передусім ішлося про забезпечення паліативних і хоспісних пацієнтів виробами медпризначення.

Торік червонохрестівці Бауцена спорядили на Тернопілля гуманітарний вантаж загальною вагою 5 тонн. Надіслали багатоярусні ліжка, матраци, засоби реабілітації, одяг, мийні засоби, дитячі іграшки, інше. Як поінформували у прес-службі обласної держадміністрації, ці матеріали безкоштовно отримали Бучацький територіальний центр, Коропецький ліцей-інтернат, Тернопільський міський центр зайнятості, а також у Теребовлянському районі — спеціалізована загальноосвітня школа-інтернат для глухих дітей та геріатричний центр. Представники делегації побували в цих закладах і змогли переконатися, наскільки тут задоволені наданою допомогою.

Передали також допомогу й у зону проведення АТО для воїнів 44-ї артилерійської та 92-ї бригад. Червонохрестівці працюють над залученням закордонних інвестицій для підтримки в області діяльності хоспіса.

У Черкасах ліквідатори відчувають руку допомоги

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПІДТРИМКА. Недавно керівники громадських організацій чорнобильців, учасники ліквідації аварії на ЧАЕС зустрілися з представниками обласної влади. За особливі заслуги перед Черкащиною керівників кількох громадських організацій і ліквідаторів нагородили почесними відзнаками. На зустрічі йшлося про забезпечення пільгами, медичне обслуговування, пенсійні виплати тощо. І хоч нерозв'язаних проблем ще багато, визнають ліквідатори, нині допомога влади стала відчутною.

Як зауважив голова обласної організації ВГОІ «Союз Чорнобиль України» Микола Івасенко, обласна влада надає учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС значну допомогу. Нині не виникає проблем із перевізниками, які раніше траплялися. За бюджетною програмою «Пільги на медичне обслуговування громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», з обласного бюджету передбачено 12,5 мільйона гривень, що на 2 мільйони більше порівняно з минулим роком. Якщо торік на одного чорнобильця припадало приблизно 450 гривень, то нині — понад 800. Партнерами чорнобильців стали медична, соціальна та інші служби.

Із цього року запрацював удосконалений механізм оплати послуг санаторно-курортного лікування. Діє й нова урядова програма «Доступні ліки». Завдяки їй відповідні категорії хворих за рецептом можуть отримати необхідні препарати безкоштовно чи придбати з незначною доплатою. На виконання цієї програми Черкащина отримала з держбюджету майже 16 мільйонів гривень.

Як повідомили в ОДА, цього року для забезпечення пільгами та компенсаціями громадянам області, постраждалим внаслідок аварії, з державного бюджету спрямовано 57,6 мільйона гривень.

ДОВІДКА «УК»

Нині в області понад 109 тисяч жителів, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи. З них майже 7 тисяч інвалідів, понад 8 тисяч ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС, дітей, потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи, — майже 17 тисяч.

СУСПІЛЬСТВО

Провідні митці України — в елітному оперному клубі

УСПІХ. *Найкращі менеджери музичних театрів 30 країн зібралися в Києві*

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

У тому, що робота наших митців у провідних театрах світу на користь і самим майстрам, і Україні, переконували мене вп'ятьох: директор асоціації Opera Europa Ніколас Пейн, представник штутгартського Театру опери Єва Клайніц, міністр культури Євген Нищук, генеральні директори Київської оперети й Національної опери Богдан Струтинський і Петро Чуприна.

За приклади наводили диригентів Кирила Карабиця та Оксану Линів (перша жінка — головний диригент Опери й філармонійного оркестру в австрійському Граці). Згадували молоду співачку з Тернопільщини Ольгу Монастирську, яка після успішної творчої кар'єри у США повернулася на Батьківщину. Апелювали до успіхів Івана Путрова, який вісім років був прем'єром Королівського балету Великої Британії. Ніколас Пейн назвав наших митців культурними послами, а Петро Чуприна виголосив цілу промову, зазначивши, що враження про Україну як донора талантів хибне. «У наших людей прокинулося почуття свободи, відчуття Батьківщини, патріотизму. Раніше умови життя — навіть не так матеріальні, як духовні — змушували артистів шукати кращої долі в чужих краях. У кожному з театрів Європи є наші артисти. Але останнім часом усі вони перебували на нашій сцені. Працюю 25 років у цій царині, тож усі переміщення відбувалися на моїх очах. Можливість для талантів вільно переміщатися світом — дуже важливий елемент розвитку і особистостей, і національної культури».

Ця дискусія відбулася на прес-конференції з нагоди відкриття Міжнародної театральної конференції «Опера Європи-2017 у Києві» за підтримки Міністерства культури і Київської міськдержадміністрації.

Уперше наша країна прийняла представників понад 120 музичних театрів із 30 країн Європи, що об'єднались під егідою найбільшої та найвпливовішої міжнародної організації у сфері театрального музичного мистецтва. Це не профспілка, як називає її дехто з невтаємничених. Це галузеве (або цехове) об'єднання, яке намагається підняти рівень професійності й дохідності цієї галузі. Фінансує діяльність ОЄ Євросоюз, але Ніколас Пейн не стомлюється повторювати, що в кордонах ЄС замкнути музику неможливо. У чому ж тоді інтерес європейців, чому вони готові витрачати кілька мільйонів євро щорічно на цю справу? Чи не в тому, що провідні музичні театри та й сама оперна музика стали брендом Європи, що вони приваблюють величезну кількість туристів, окупаючи витрати сторицею. Цьогорічну конференцію «Опера Європи» затягнув у Київ Богдан Струтинський. «Проведення цього заходу, — каже пан Богдан, — це унікальна можливість для українських театрів відкрити нові творчі обрії, налагодити тісні відносини з європейськими театральними колективами, започаткувати спільні мистецькі проекти. Ми запросили наших колег з усіх чотирьох оперних театрів — Одеси, Дніпра, Харкова, Львова. Маємо учасників з інших міст, адже в кожній області є музично-драматичний театр. Прийшли й представники багатьох київських театрів».

Фото з сайту facebook.com

Сцена з вистави «Графиня Маріца» у виконанні артистів Національної оперети

До речі, проблеми з перетіканням кадрів таки маємо. Про це мені говорили в кулуарах представники регіонів. «У балеті Віденської опери, наприклад, майже 80% танцівників і танцівниць — українці», — розповів один із них. Виховані, вихлекані українськими театрами кадри успішно прославляють закордонні бренди. А в наших утворюються відчутні дірки у списках вакансій. Якщо провідні київські театри ще мають змогу запропонувати більш-менш пристойну зарплатню, то у регіонах ставки набагато нижчі, й утримати фахівця від переходу на краще оплачувану роботу дуже складно.

Утім, може, саме Opera Europa допоможе нашим театрам у пошуку виходу із ситуації. Серед тем, які обговорюватимуть учасники заходу, такі болючі для наших театрів, як «Авторські права», «Онлайн-засоби промоції жанру опери», «Міжнародне співробітництво: копродукція, гастролі», «Цифрові платформи промоції мистецтва», «Фандрайзинг: найкращі практики» (пошук донорів і спонсорів), «Оперна кар'єра на прикладі молодих митців та менеджерів». Не менш цікавою буде секція «Репертуарний чи бродвейський театр: майбутня картина музичного ринку XXI століття». Майже всі наші театри репертуарні, тобто мають у творчому портфелі по кількадесят (Дніпропетровський — 52) вистав. А бродвейські часто грають кілька хітів роками, а то й десятками років, і залишаються при цьому прибутковими. На конференцію до Києва завітали такі провідні фахівці сучасного світового музичного театру, як Боб Брандсен (Королівська опера, Лондон), Дан Куперман (Американська опера, Нью-Йорк), Беата Клатка (Польська національна опера). Були представники з Національного театру опери Брно, Вельської національної (Кардіф), Вікторіанської (Мельбурн), Фінської національної (Гельсінкі), Державної опери Мюнхена, Словенської національної (Любляна), Комічної опери (Гельсінкі), багатьох інших закордонних та українських театрів.

Серед гостей була й дочка знаменитого композитора Імре Кальмана Івонн Кальман, яка має давні дружні зв'язки з Національною оперетою України і багато зробила для популяризації українського мистецтва в Європі.

Першого ж дня конференції 18 травня керівникам київських театрів Богданові Струтинському і Петрові Чуприні урочисто вручили сертифікати про членство в асоціації Opera Europa. Україна і Європа ще на крок стали ближчими, з чим усіх нас щиро вітаю.

«Ми першими підемо сертифікованими шляхами Європи»

Заступник голови Рівненської ОДА Світлана БОГАТИРЧУК-КРИВКО

У Рівному урочисто відзначили День Європи. До учасників шкільних євроклубів, одягнених у національні костюми країн — членів ЄС, із вітальним словом звернулася член делегації України в Конгресі місцевих та регіональних влад Ради Європи, заступник голови Рівненської облдержадміністрації, депутат обласної ради Світлана БОГАТИРЧУК-КРИВКО. У тому, що Україну на рівних прийняли в європейському домі — вісім років і її наполегливої копіткої праці.

УК Ви вже третє скликання представляєте Україну в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи. За вісім років роботи у цій європейській інституції можете порівняти, чим живе Європа, як змінюються виклики, що постають перед нею і наші пріоритети.

— Самовдоволена Європа, про яку в нас часто говорять, — це міф. Думаєте, європейцям легко впоратися з тим потоком біженців, який в один момент вихлюпнувся на них із Сирії? Це був надто серйозний і несподіваний виклик. Але як мудро підійшли вони до проблеми: одразу ж напрацювали квоти й довели їх не лише до країн ЄС на рівні урядів — до кожного муніципалітету. А ще визначили єдиний соціальний стандарт для всіх біженців незалежно від країни. Принаймні, рекомендації нашого конгресу отримали всі уряди, всі регіони.

Другим викликом стала Україна. Одразу після Євромайдану ми наголошували, що в жодній країні Європи люди не гинули під прапорами ЄС. І що українці вийшли не через штучний поділ на схід і захід, що нас розділяють не мова і не релігія — українці стояли за достойне життя та європейські цінності. Про це я говорила на засіданнях конгресу. Тоді наші колеги були в захопленні від України: вони одягалися у вишиванки, приходили на засідання з жовто-блакитною символікою, яку просили привезти. Сама кілька разів привозила до Страсбурга по піввалізи прапорців, буклетів і вишиванок.

УК Але ж ейфорія від України почала спадати, особливо після оприлюднення нашими чиновниками е-декларацій.

— Отоді в європейців справді з'явилася настороженість, яку активно підтримувала ще й російська пропаганда. У готелі в Страсбурзі знаходжу кілька російських телеканалів, які відомо як працюють на пересічного глядача-європейця, і жодного нашого! Цей інформаційний вакуум заповнювали й ми: доводили, що всупереч політичним дискусіям, які нерідко підбурюють ззовні, всупереч війні та переорієнтації економіки в нас все одно тривають реформи. Не так швидко й ефективно, як хотілося б, але відбуваються. Поліція, прокуратура, децентралізація, що дає фінансовий ресурс нашим громадам. Одне слово, використовували трибуну, по-перше, для переконання, по-друге, для того, щоб донести про Україну якнайбільше позитиву. Тут нам багато допоміг постійний представник у Раді Європи Микола Точицький, нині, до речі, представник України при ЄС. І ми таки мали результативні голосування конгресу в ключових для нас питаннях: санкції проти Росії, попри її шалену пропаганду, збережено. До того ж, представник України останні п'ять років — віце-президент конгресу: нині, до речі, це голова Харківської облдержадміністрації Юлія Світлична. А віце-президентів, зауважу, мають лише 12 країн із 47, об'єднаних у Раді Європи.

ДОСЬЄ «УК»

Світлана БОГАТИРЧУК-КРИВКО. Народилася 1959 року в Рівному. Закінчила Рівненський державний педагогічний інститут та магістратуру Національного університету водного господарства та природокористування. Починала вчителем у Рівненській ЗОШ №23, працювала інспектором, начальником управління освіти Рівненського міськвиконкому, заступником міського голови, очолювала обласне управління Держземагентства. Неодноразово її обирали депутатом Рівнеради.

Нині заступник голови Рівненської облдержадміністрації з гуманітарних питань, депутат обласної ради, член делегації України в Конгресі місцевих та регіональних влад Ради Європи. Заслужений працівник освіти України, кандидат економічних наук.

УК Але ж обиватель каже: від безвізового режиму нічого не змінилося.

— Як же не змінилося? Ми веземо з Європи головне — досвід іншого життя! Маємо унікальну можливість учитися на чужих, а не на власних, помилках. Отримуємо імпульс для розвитку і механізми, як скористатися європейськими й міжнародними ресурсами, створивши креативні цікаві проекти. Так, там дають вудки, а не рибу. Але ж той, хто не лінується, ту рибу неодмінно піймає!

Скажімо, Рівненщина першою долучається до сертифікованих культурних шляхів Європи — хіба це погано? Ці шляхи — історичного, культурно-мистецького, туристичного спрямування — формуються вже три десятиліття, мають відповідну раду в Люксембурзі, яка їх сертифікує. Ці транскордонні проекти за участю щонайменше трьох країн Європи отримують співфінансування. Готуємо до сертифікації чотири: Тараканівський форт — унікальна споруда першої світової; рівненський пивзавод, пам'ятка архітектури, яких небагато збереглося в Європі, і водночас виробництво; поліська «кукушка» — унікальна вузькоколійка; а також старе бортництво — у нас і нині є люди, які збирають мед диких бджіл. Хтось уже розробив проект, хтось шукає партнера, але ми впевнено йдемо цим сертифікованим культурницьким шляхом до старої Європи. І головний наш сертифікат — бажання й устремління 42-мільйонного народу.

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ | КОМЕНТАРІ | КОНСУЛЬТАЦІЇ | РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку кінематографії в Україні

Цей Закон визначає засади державної підтримки кінематографії в Україні, що має на меті створення сприятливих умов для розвитку кіновиробництва, встановлення прозорих процедур здійснення фінансування державою проектів у сфері кінематографії.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на суб'єктів кінематографії, юридичних осіб незалежно від форми власності, фізичних осіб — підприємців та фізичних осіб, які провадять діяльність, пов'язану з кінематографією, та/або здійснюють виробництво, зберігання, розповсюдження, демонстрування, інше використання фільмів, інших аудіовізуальних творів на території України.

Стаття 2. Законодавство про державну підтримку кінематографії

1. Законодавство про державну підтримку кінематографії складається з Конституції України, Цивільного кодексу України, цього Закону, законів України «Про культуру», «Про кінематографію», «Про телебачення і радіомовлення», «Про авторське право і суміжні права», «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та інших законодавчих актів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Використані в цьому Законі терміни вживаються в значеннях, визначених цим Законом, а також Законом України «Про кінематографію».

Розділ II
ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ КІНЕМАТОГРАФІЇ

Стаття 3. Мета державної підтримки кінематографії

1. Кінематографія визнається сферою культури, яка підтримується державою з урахуванням мети і принципів, закріплених цим Законом та іншими законодавчими актами України.

2. Метою державної підтримки кінематографії є:

1) створення належних правових і економічних умов, необхідних для розвитку кінематографії;

2) формування економічно самодостатньої, конкурентоспроможної на міжнародних ринках індустрії кінематографії, виробництва фільмів, інших аудіовізуальних творів;

3) створення сприятливих умов та розвиток сучасної інфраструктури для виробництва, демонстрування і розповсюдження фільмів;

4) створення сприятливого режиму оподаткування та надання підтримки виробництву, демонструванню і розповсюдженню національних фільмів в Україні та за кордоном;

5) збільшення податкових надходжень за рахунок розвитку індустрії кінематографії;

6) запровадження механізмів залучення позабюджетних коштів, у тому числі іноземних інвестицій та коштів від іноземних суб'єктів кінематографії;

7) популяризація українських цінностей, української мови та культури, підвищення інтересу масового глядача до національних фільмів;

8) створення належних правових механізмів для захисту прав інтелектуальної власності;

9) створення якісної освітньої бази для підготовки висококваліфікованих фахівців у сфері кінематографії;

10) створення умов для збільшення кількості робочих місць, посилення соціальних гарантій працівників кінематографії;

11) розвиток матеріально-технічної бази кінематографії, виробництва, демонстрування, розповсюдження та популяризації фільмів;

12) активізація міжнародного, міждержавного, зовнішньо-економічного співробітництва та покращення іміджу України на міжнародному ринку як країни, що має розвинену і висококонкурентну індустрію кінематографії.

Стаття 4. Принципи державної політики у сфері підтримки кінематографії

1. Принципами державної політики у сфері підтримки кінематографії є:

1) протекціонізм державою сфери кінематографії, у тому числі виробництва, розповсюдження, популяризації та демонстрування фільмів, в отриманні інвестицій, у тому числі іноземних;

2) визнання розвитку кінематографії одним із пріоритетів державної політики у сфері культури;

3) ефективність підтримки кінематографії, у тому числі виробництва, розповсюдження, популяризації та демонстрування фільмів;

4) доступність отримання державної підтримки суб'єктами кінематографії;

5) забезпечення участі суб'єктів кінематографії, громадських об'єднань, що представляють їхні інтереси, творчих спілок у формуванні та реалізації державної політики у сфері кінематографії;

6) відкритість і прозорість процедур надання державної підтримки.

Стаття 5. Основні напрями державної підтримки кінематографії

1. Держава забезпечує та стимулює виробництво (створення), розповсюдження, популяризацію та демонстрування національних фільмів у кіно-, відеомережах, на телебаченні, у мережі Інтернет тощо, збереження, відновлення, реставрацію національної та кращих зразків світової кінематографічної спадщини, вживає заходів для повернення в Україну національної кінематографічної спадщини, що знаходиться за її межами, а також сприяє захисту прав інтелектуальної власності.

2. Державна підтримка надається суб'єктам кінематографії незалежно від форми власності, які забезпечують створення (виробництво), розповсюдження, демонстрування, рекламування та популяризацію національних фільмів, просування послуг вітчизняної кіногалузі, проведення фундаментальних та прикладних досліджень, здійснюють освітню діяльність у сфері кінематографії, в порядку, встановленому цим Законом.

3. Держава підтримує спільне з іноземними суб'єктами кінематографії виробництво фільмів, застосування світових досягнень науки і техніки у виробництві, розповсюдженні, популяризації, демонструванні, рекламуванні, зберіганні, відновленні, реставрації фільмів.

4. Держава бере участь у реалізації міжнародних та вітчизняних кінематографічних програм, в організації міжнародних та вітчизняних кінофестивалів, кіноринків, інших заходів у сфері кіно і телебачення та сприяє участі в них суб'єктів кінематографії України.

5. Держава гарантує всім суб'єктам кінематографії захист прав інтелектуальної власності на території України та інших держав відповідно до законодавства України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Держава підтримує кінематографію, створюючи сприятливі умови у сферах податкового, митного, валютного та інших видів регулювання.

Стаття 6. Основні засади та фінансова основа державної підтримки кінематографії

1. Державна підтримка кінематографії здійснюється за рахунок коштів, передбачених для зазначених цілей відповідно до цього Закону, Бюджетного кодексу України, закону про Державний бюджет України на відповідний рік та інших законодавчих актів. Управління коштами, отриманими для цілей державної підтримки кінематографії, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, є розпорядником коштів державної підтримки кінематографії та розпоряджається ними виключно на підставі рішень Ради з державної підтримки кінематографії.

3. Джерелами формування коштів державної підтримки кінематографії є:

1) кошти, отримані від Українського культурного фонду, що виконує спеціальні функції щодо сприяння національно-культурному розвитку України;

2) кошти Державного бюджету України, передбачені законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

3) інші надходження, не заборонені законодавством.

4. Видатки на державну підтримку кінематографії передбачаються в Державному бюджеті України за окремою бюджетною програмою.

5. Крім джерел формування коштів державної підтримки кінематографії, передбачених частиною третьою цієї статті, фінансова підтримка кінематографії також може здійснюватися за рахунок:

1) грантів, дарунків, благодійних внесків і пожертвувань, інших видів благодійності;

2) коштів місцевих бюджетів;

3) інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 7. Форми державної підтримки кінематографії

1. Державна підтримка кінематографії здійснюється в таких формах:

1) здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг, необхідних для виробництва (створення) документальних, просвітницьких, анімаційних фільмів, фільмів для дитячої аудиторії (з урахуванням художньої та культурної значущості), фільмів художньої та культурної значущості (авторських фільмів) та фільмів-дебютів, в обсязі до 100 відсотків включно загальної кошторисної вартості виробництва відповідного фільму;

2) надання державної субсидії на виробництво (створення) фільму (ігрового, анімаційного тощо), обсяг якої не може перевищувати 80 відсотків загальної кошторисної вартості виробництва фільму. Обов'язковою умовою надання такої субсидії є підтвердження заявником наявності у нього коштів, необхідних для фінансування виробництва фільму, в обсязі не менше 20 відсотків загальної кошторисної вартості виробництва (створення) відповідного фільму;

3) надання державної субсидії на виробництво (створення) телевізійного фільму, телевізійного серіалу, обсяг якої не може перевищувати 50 відсотків загальної кошторисної вартості виробництва телевізійного фільму, телевізійного серіалу. Обов'язковою умовою надання такої субсидії є підтвердження заявником наявності у нього коштів, необхідних для фінансування виробництва телевізійного фільму, телевізійного серіалу, в обсязі не менше 50 відсотків загальної кошторисної вартості виробництва (створення) відповідного телевізійного фільму, телевізійного серіалу;

4) надання державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму в порядку, передбаченому цим Законом;

5) надання державної субсидії для закупівлі мобільних пересувних цифрових комплексів, транспортних засобів для забезпечення демонстрування національних фільмів у невеликих містах, селах, селищах з населенням не більше 250 тисяч мешканців або комплексів електронного кіно, обсяг якої не може перевищувати 50 відсотків вартості відповідних комплексів;

6) надання державної субсидії для фінансування фундаментальних та прикладних досліджень, а також освітньої діяльності у сфері кінематографії, у тому числі виробництва (створення) фільмів студентами, навчання в Україні та за кордоном тощо;

7) надання державної субсидії на розповсюдження та/або популяризацію національних фільмів шляхом повної або часткової оплати витрат на проведення творчих зустрічей, презентацій, прем'єрних показів, рекламування (незалежно від використаних рекламних засобів) та інших необхідних заходів, у тому числі за участю творчих груп фільмів;

8) надання державної субсидії для оплати заходів із збереження, відновлення, реставрації та популяризації національної кінематографічної спадщини, повернення її в Україну, якщо вона знаходиться за кордоном, а також для оплати виготовлення архівних комплектів вихідних матеріалів національних фільмів, що відповідають сучасним технологічним вимогам щодо тривалого консерваційного зберігання в Державному фонді фільмів України архівного комплекту вихідних матеріалів, вихідних матеріалів та фільмокопій усіх національних фільмів;

9) відшкодування суб'єктам кінематографії процентів, сплачених за банківськими кредитами, що були одержані ними для будівництва та/або реконструкції будівель, споруд та інших об'єктів інфраструктури, які будуть задіяні у процесі виробництва фільмів, або для будівництва та/або реконструкції, та/або технічного переоснащення кінотеатрів, розташованих у населених пунктах з населенням до 250 тисяч мешканців;

10) надання державної субсидії для проведення заходів кінокомісій, спрямованих на просування (промоцію) локацій України як привабливого місця для створення кінематографічної та аудіовізуальної продукції.

Наведений у цій статті перелік форм державної підтримки кінематографії не є вичерпним. Додаткові форми державної підтримки кінематографії можуть встановлюватися Кабінетом Міністрів України.

Державна підтримка, форми якої визначені цією статтею, надається на безповоротній основі, якщо інше не передбачено цим Законом.

2. Об'єктами державної підтримки у формах, передбачених пунктами 1—3 частини першої цієї статті, виступають національні фільми, а у формі, передбаченій пунктом 4 частини першої цієї статті, — фільми, які пройшли культурний тест, умови якого визначені додатком 1 до цього Закону.

3. Обсяг коштів, що виділяються впродовж кожного бюджетного періоду для фінансування кожної з передбачених частиною першою цієї статті форм державної підтримки, визначається Радою з державної підтримки кінематографії і може бути змінений її рішенням у межах відповідного бюджетного періоду.

При цьому обсяг коштів, що виділяються впродовж певного бюджетного періоду для фінансування форм державної підтримки, передбачених пунктами 5—10 частини першої цієї статті, гарантується на рівні не менше 12 відсотків обсягу коштів, виділених на фінансування всіх форм державної підтримки, передбачених пунктами 1—4 частини першої цієї статті.

Стаття 8. Умови надання державної підтримки суб'єктам кінематографії

1. Державна підтримка надається суб'єктам кінематографії, які внесені до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів та відповідають одному з таких критеріїв:

1) є виробниками, продюсерами документальних, просвітницьких, анімаційних і авторських фільмів, фільмів для дитячої аудиторії та фільмів-дебютів;

2) є виробниками фільмів, продюсерами фільмів або телерадіоорганізаціями (що мають діючу ліцензію на мовлення), які мають власну чи таку, що використовується на інших передбачених законом підставах, матеріально-технічну базу для виробництва фільмів (павільйони та/або обладнання) і які протягом трьох останніх років до дати звернення за отриманням державної підтримки завершили виробництво не менше двох теле- чи кінофільмів хронометражем не менше 70 хвилин кожний або двох телевізійних серіалів, загальний хронометраж усіх серій яких становить не менше 400 хвилин, і на ці фільми або серіали видані державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування в установленому законом порядку;

3) є суб'єктами кінематографії, які здійснюють розповсюдження та/або демонстрування фільмів.

Державна підтримка також надається суб'єктам, які здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти в галузі культури і мистецтва (культурно-мистецька освіта), та здобувачам вищої освіти в галузі культури і мистецтва, які отримують державну підтримку через вищі навчальні заклади, а також кінокомісіям на відповідні заходи.

Встановлення додаткових критеріїв, яким мають відповідати суб'єкти кінематографії для отримання державної підтримки, крім встановлених цим Законом, забороняється.

Особливості надання державної підтримки суб'єктам кінематографії, які не є резидентами України, визначаються статтею 11 цього Закону.

Перелік документів, що підтверджують відповідність суб'єктів кінематографії критеріям, визначеним частиною першою цієї статті, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

2. З метою отримання державної підтримки суб'єкти кінематографії, визначені частиною першою цієї статті, звертаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, з відповідною заявою та подають документи, визначені цим Законом та іншими нормативними актами, прийнятими на підставі цього Закону.

Форми заяв, перелік документів, що додаються до них, а також форма їх подання (паперова чи електронна) визначаються в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, з урахуванням вимог цього Закону.

3. Суб'єкт кінематографії до дня укладення договору про надання державної підтримки у формах, передбачених пунктами 2, 3 і 5 частини першої статті 7 цього Закону, підтверджує наявність у нього відповідних коштів щонайменше одним із таких документів:

1) банківський документ, виданий банківською установою України, що підтверджує наявність на банківському рахунку, відкритому на ім'я суб'єкта кінематографії, грошових коштів у необхідному обсязі;

2) укладений з банком або іншою фінансовою установою кредитний договір, договір позики, договір гарантії, в якому визначено обсяг необхідних коштів та строки їх отримання суб'єктом кінематографії;

3) договір з інвестором, продюсером, виробником фільмів, включаючи договір про спільне виробництво фільму, що містить графік фінансування виробництва фільму;

4) договір з дистриб'ютором, демонстратором, у тому числі телерадіоорганізацією, що містить графік отримання суб'єктом кінематографії необхідних коштів в обсязі, визначеному статтею 7 цього Закону;

5) аудиторський висновок та кошторис фактично здійснених суб'єктом кінематографії витрат на виробництво (створення) фільму.

4. За розгляд заяви щодо отримання державних субсидій, передбачених пунктами 2, 3, 4 частини першої статті 7 цього Закону, суб'єкт кінематографії сплачує платіж, порядок справляння та розмір якого визначаються законом.

5. Надання державної підтримки оформлюється договором, який укладається між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, і суб'єктом, визначеним цією статтею. Істотні умови договорів про надання державної підтримки (залежно від форми державної підтримки) затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

Якщо державна підтримка надається на поворотній основі, умови та розмір повернення такої підтримки мають визначатися договором, передбаченим цією частиною, з урахуванням вимог цього Закону.

6. Зазначений у частині п'ятій цієї статті договір не укладається у разі надання державної підтримки у формі субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільмів, передбаченої пунктом 4 частини першої статті 7 цього Закону.

Стаття 9. Рада з державної підтримки кінематографії

1. З метою ефективного розпоряджання коштами державної підтримки кінематографії у формах, передбачених статтею 7 цього Закону, Кабінетом Міністрів України в установленому ним порядку утворюється Рада з державної підтримки кінематографії (далі — Рада) у складі дев'яти осіб, члени якої призначаються строком на два роки. Після закінчення дворічного строку повноваження члена Ради припиняються автоматично. Одна й та сама особа не може бути включеною до складу Ради більш як на один строк поспіль.

2. До складу Ради включаються особи, запропоновані:

1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, — одна особа;

2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, — одна особа;

3) творчими спілками, громадськими об'єднаннями, господарськими об'єднаннями, статутні документи яких передбачають провадження діяльності у сфері кінематографії та/або телебачення і діяльність яких є активною (упродовж останніх трьох років організовують періодично, не рідше одного разу на рік, громадські заходи щодо проблем у сфері кінематографії: ініціюють публічні обговорення актуальних питань, публічні дискусії у професійній сфері тощо), — сім осіб, одна з яких повинна мати вищу юридичну освіту, а одна — вищу економічну освіту.

3. Представники, запропоновані творчими спілками, громадськими об'єднаннями, господарськими об'єднаннями, повинні мати досвід роботи не менше трьох років у сфері кінематографії, обіймаючи принаймні одну з таких посад:

1) керівник або заступник керівника юридичної особи, що здійснює виробництво, розповсюдження, демонстрування фільму;

2) режисер-постановник фільму;

3) продюсер фільму;

4) юрист;

5) економіст (фінансист);

6) кінодраматург;

7) кінознавець.

4. Не можуть бути членами Ради:

1) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;

2) особи, які перебувають на державній службі, а також інші особи, стосовно яких Законом України «Про запобігання корупції» встановлено обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, та/або особи, які мають конфлікт інтересів відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», та/або які притягалися до відповідальності за корупційні правопорушення.

5. Повноваження члена Ради можуть бути достроково припинені Кабінетом Міністрів України у разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) виїзду на постійне проживання за межі України;

3) виявлення (настання) обставин, визначених частиною четвертою цієї статті;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо члена Ради;

5) неможливості виконувати обов'язки за станом здоров'я протягом трьох і більше місяців, підтвердженої відповідним медичним висновком;

6) набрання законної сили рішенням суду про визнання члена Ради обмежено дієздатним чи недієздатним;

7) відсутності на п'яти засіданнях Ради, крім випадків, коли причина відсутності зумовлена лікуванням, перебуванням у відпустці, відрядженні, що підтверджено відповідними документами;

8) смерті особи.

Перелік підстав дострокового припинення повноважень члена Ради є вичерпним. Не допускається дострокове припинення повноважень члена Ради з інших підстав, ніж передбачені цією частиною.

У разі дострокового припинення повноважень члена Ради Кабінет Міністрів України впродовж одного місяця призначає нового члена Ради в порядку та на умовах, встановлених цією статтею.

6. Рада за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, приймає рішення про:

1) утворення експертних комісій (рішення яких мають рекомендаційний характер) із включенням до їх складу професійних творчих працівників, кінознавців, продюсерів, економістів, дистриб'юторів, прокатників фільмів та інших осіб, які не можуть одночасно бути членами Ради. Порядок утворення та роботи експертних комісій, а також умови їх діяльності затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;

2) надання державної підтримки кінематографії у формах, передбачених частиною першою статті 7 цього Закону;

3) погодження зміни істотних параметрів фільму у процесі його створення за заявою суб'єкта кінематографії, який отримав державну підтримку (повністю або частково). До істотних параметрів фільму належать творча концепція фільму, загальний кошторис, кошторисна вартість, хронометраж фільму, строки виробництва, а також особи режисера-постановника, автора сценарію.

7. Голова Ради, заступник голови та секретар Ради обираються на її засіданні.

З метою забезпечення діяльності Ради функції апарату Ради виконує апарат центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

8. Члени Ради не є державними службовцями. За виконання своїх функцій члени Ради отримують плату — стипендію. Розмір та порядок виплати стипендій членам Ради встановлюються Кабінетом Міністрів України.

9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, щороку, не пізніше двох місяців після закінчення відповідного бюджетного періоду, звітує перед Радою про використання коштів державної підтримки кінематографії.

10. Засідання Ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше шести членів Ради. Рішення Ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосували не менше п'яти членів Ради. Під час засідання Ради секретар Ради веде протокол засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем Ради.

11. Засідання Ради є відкритими. Засідання Ради можуть бути плановими і позаплановими. Планові засідання проводяться відповідно до затвердженого плану не рідше, ніж один раз на місяць. Позапланові засідання проводяться на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, або члена Ради.

12. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, на своєму офіційному веб-сайті оприлюднює:

1) інформацію про надходження коштів для цілей державної підтримки кінематографії із зазначенням їх обсягу — не пізніш як на третій робочий день після надходження;

2) заяви (без доданих до них матеріалів) про надання державної підтримки — не пізніш як на третій робочий день після надходження;

3) інформацію про дату та час проведення засідань Ради із зазначенням переліку заяв про надання державної підтримки, які планується розглянути на такому засіданні, та найменування суб'єктів кінематографії, які подали такі заяви, — не пізніше п'яти робочих днів до дня проведення відповідного засідання Ради;

4) проекти повних текстів рішень з питань порядку денного — не пізніше п'яти робочих днів до дня проведення відповідного засідання;

5) повний текст рішення про надання державної підтримки — не пізніше п'яти робочих днів від дати його прийняття.

13. Контроль за цільовим використанням коштів державної підтримки здійснюється згідно із законодавством уповноваженими на це органами державної влади.

Стаття 10. Порядок надання державної підтримки кінематографії суб'єктам кінематографії

1. Державна підтримка кінематографії надається суб'єктам кінематографії України на підставі рішення Ради, що приймається в порядку, визначеному статтею 9 цього Закону, при цьому:

1) рішення Ради про надання державної підтримки у формах, передбачених пунктами 1-3 частини першої статті 7 цього Закону, приймається за результатами конкурсного відбору (пітчингу) після вивчення та оцінювання доданих до заяви: сценарію; кошторису фільму; режисерської експлікації; продюсерського бачення; маркетингової стратегії; договору про передачу чи відчуження виключних майнових авторських прав на сценарій фільму; договору про передачу чи відчуження виключних майнових авторських прав на діалоги фільму, якщо вони створені окремо від сценарію фільму; угоди про спільне кіновиробництво (для фільмів спільного виробництва з іншими країнами); копій установчих документів суб'єктів кінематографії (якщо заявником є юридична особа); відомостей про орієнтовний склад знімальної групи; листа-гарантії від заявника про відсутність обмежень, передбачених статтею 12 цього Закону; листа-гарантії від заявника про забезпечення наявності у нього грошових коштів, необхідних для вчасного фінансування виробництва фільму (якщо це вимагається відповідно до частини третьої статті 8 цього Закону) до дати укладення договору про надання державної підтримки; документа, що підтверджує сплату платежу за розгляд заяви, у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 8 цього Закону, а також інших документів, які заявник вважатиме за необхідне подати Раді для розгляду його заяви.

ОРІЄНТИР № 18

При прийнятті рішення Рада обов'язково додатково оцінює і враховує:

оригінальність і якість сценарію;

досвід заявника як продюсера або виробника фільму відповідного жанру — економічні результати (зокрема касові збори вироблених фільмів), результати участі у вітчизняних або міжнародних кінофестивалях, нагороди, отримані на кінофестивалях, економічну ефективність розповсюдження фільмів в Україні та за кордоном, рейтинги телевізійного перегляду під час трансляції (демонстрації) фільму (фільмів) телерадіоорганізаціями, ефективність продажів (переглядів) у мережі Інтернет та в роздрібній торговій мережі на матеріальних носіях;

успішну роботу режисера-постановника у зв'язку з його участю у виробництві (створенні) фільмів — результати участі у вітчизняних або міжнародних кінофестивалях, нагороди, отримані на фестивалях, економічну ефективність розповсюдження кінофільмів в Україні та за кордоном, результати дослідження телевізійного перегляду під час трансляції (демонстрації) фільму (фільмів), ефективність продажів (переглядів) у мережі Інтернет та в роздрібній торговій мережі на матеріальних носіях;

прогнозоване співвідношення вартості виробництва (створення) фільму та якості виробленого (створеного) фільму, строки його виробництва (створення).

Порядок та критерії проведення творчого конкурсу (пітчингу), а також порядок прийняття рішення Радою затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії;

2) рішення Ради про надання державної підтримки на створення фільмів у формі, передбаченій пунктом 4 частини першої статті 7 цього Закону, приймаються за результатами проходження такими фільмами культурного тесту, умови якого визначені додатком 1 до цього Закону, і який складається з культурних критеріїв (максимальна кількість балів — 16) та виробничих критеріїв (максимальна кількість балів — 26). Фільм вважається таким, що пройшов культурний тест, якщо він набрав щонайменше 2 бали за культурними критеріями та щонайменше 18 балів за виробничими критеріями;

3) рішення Ради про надання державної підтримки у формі, передбаченій пунктом 9 частини першої статті 7 цього Закону, приймається у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

4) рішення Ради про надання державної підтримки у формах, передбачених пунктами 5-8 і 10 частини першої статті 7 цього Закону, приймається відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

2. У разі якщо обсяг коштів державної підтримки кінематографії, що фактично надійшли з джерел, передбачених цим Законом, є недостатнім для здійснення державної підтримки, яка надається у поточному бюджетному періоді, фінансування відновлюється в наступному бюджетному періоді.

Якщо щодо суб'єкта кінематографії прийнято рішення про надання йому державної підтримки відповідно до цього Закону, проте через відсутність чи недостатню кількість грошових коштів, виділених для цілей державної підтримки кінематографії, державна підтримка таким суб'єктом кінематографії не була одержана або була одержана частково, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, видає суб'єкту кінематографії довідку про наявну заборгованість перед таким суб'єктом. При цьому збитки, понесені суб'єктом кінематографії у зв'язку з неотриманням чи неповним отриманням державної підтримки, не відшкодовуються.

3. Державна підтримка виробництва (створення) фільму здійснюється у формі публічних закупівель або у формі надання державної субсидії на виробництво фільму, або у формі надання державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму.

Укладення договору з суб'єктом кінематографії щодо надання державної підтримки, якщо обов'язковість такого договору передбачена цим Законом, здійснюється за наявності у нього документів, визначених частиною третьою статті 8 цього Закону. Неподання таких документів Раді впродовж 90 днів з дня прийняття рішення про надання державної підтримки є підставою для відмови в укладенні договору та відмови у наданні державної підтримки.

4. Об'єктом державної підтримки не може бути фільм, демонстрація і розповсюдження якого заборонені в Україні відповідно до законодавства.

Стаття 11. Особливості надання державної підтримки кінематографії у формі державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму

1. З метою створення для українських та іноземних суб'єктів кінематографії сприятливих умов для виробництва фільмів на території України з використанням розташованих в Україні сценічно-постановочних засобів виробництва, павільйонів, місцевостей (локацій), послуг українських суб'єктів кінематографії, готельних послуг тощо українським та іноземним суб'єктам кінематографії надається державна підтримка у формі державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму.

2. Державна субсидія для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму, надається в таких обсягах:

1) відшкодування частини фактично здійснених суб'єктом кінематографії кваліфікованих витрат (платежів) на виробництво (створення) фільмів — у розмірі 16,6 відсотка загального обсягу таких кваліфікованих витрат (платежів), визначених частиною четвертою цієї статті;

2) відшкодування частини фактично здійснених суб'єктом кінематографії витрат (платежів) для виплати винагороди акторам та членам знімальної групи, які брали участь у фільмі, що претендує на державну підтримку, передбачену цією статтею, які є нерезидентами України, провадять свою діяльність та/або проживають за межами України, у разі якщо такі виплати підлягають оподаткуванню на території України, в таких розмірах:

10 відсотків загального обсягу таких виплат у разі сплати з них податку на доходи фізичних осіб на території міст Києва та Севастополя;

4,5 відсотка загального обсягу таких виплат у разі сплати з них податку на доходи фізичних осіб на відповідній території України (крім міст Києва та Севастополя).

3. Передбачена пунктом 1 частини другої цієї статті державна субсидія може бути надана у разі дотримання всіх таких умов:

1) витрати повністю або частково здійснені в Україні при виробництві (створенні) фільму на користь особи, яка провадить господарську діяльність та зареєстрована як суб'єкт господарювання на території України;

2) фільм відповідає хоча б одній із таких вимог:

а) є ігровим фільмом або анімаційним фільмом, призначеним для перегляду в кінотеатрах, загальним хронометражем не менше 74 хвилин;

б) є ігровим телевізійним фільмом або анімаційним фільмом, що складається з однієї або декількох серій, загальним хронометражем не менше 74 хвилин;

в) є документальним фільмом, призначеним для перегляду в кінотеатрах та/або для показу на телебаченні, загальним хронометражем не менше 52 хвилин;

г) є телевізійним серіалом або анімаційним телевізійним серіалом, або окремою частиною (серією), загальним хронометражем не менше 40 хвилин;

ґ) є рекламним фільмом (фільм, що є виключно рекламним засобом для популяризації торговельної марки, фірмового найменування, імені фізичної або найменування юридичної особи) або музичним відео (фільм, звуковий ряд якого складається виключно з одного музичного твору), призначеним для показу на телебаченні, перегляду в кінотеатрах та/або для розміщення в мережі Інтернет, загальним хронометражем не менше 20 секунд;

3) фільм пройшов культурний тест, умови якого визначені додатком 1 до цього Закону;

4) продюсер є суб'єктом кінематографії України або іноземним суб'єктом кінематографії, який уклав договір про виробництво фільму (чи його частини) з суб'єктом кінематографії України, що зареєстрований платником податку на додану вартість;

5) загальні суми кваліфікованих витрат (платежів), пов'язаних із його виробництвом на території України, на день звернення із заявою, передбаченою частиною дев'ятою цієї статті, становлять щонайменше:

7 тисяч мінімальних заробітних плат — для фільмів, зазначених у підпункті «а» пункту 2 цієї частини;

1 тисяча 750 мінімальних заробітних плат — для фільмів, зазначених у підпункті «б» пункту 2 цієї частини;

1 тисяча 100 мінімальних заробітних плат — для фільмів, зазначених у підпункті «в» пункту 2 цієї частини;

5 тисяч 250 мінімальних заробітних плат — для фільмів, зазначених у підпункті «г» пункту 2 цієї частини;

3 тисячі мінімальних заробітних плат — для рекламних та/або музичних фільмів, зазначених у підпункті «ґ» пункту 2 цієї частини. При цьому 10 відсотків суми отриманої субсидії на повернення кваліфікованих витрат виробництва рекламних та/або музичних фільмів мають бути спрямовані суб'єктом кінематографії на підтримку виробництва фільмів-дебютів українських режисерів у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

4. Під кваліфікованими витратами для цілей цієї статті розуміються витрати на: заробітні плати працівникам; плату за послуги фізичним особам (акторам та/або іншим членам знімальних груп), включаючи, але не обмежуючись, гонорари, та інші винагороди; придбання товарів, робіт, послуг; оренду майна; інші витрати, безпосередньо пов'язані з виробництвом фільму, який виробляється на території України, та що виплачуються особі, яка провадить господарську діяльність та зареєстрована як суб'єкт господарювання на території України і є зареєстрованим платником податків.

5. Для цілей цієї статті не вважаються кваліфікованими такі витрати:

1) амортизація основних засобів, інших необоротних матеріальних і нематеріальних активів;

2) витрати на проведення переговорів;

3) фінансові витрати (у тому числі проценти за кредитами);

4) витрати операційної діяльності, що не включаються у собівартість виробництва фільму;

5) витрати на розповсюдження фільму;

6) витрати на проїзд членів знімальної групи і акторів під час зйомок за межами України;

7) заробітна плата або будь-які інші види винагороди, що виплачуються (надаються) акторам або членам знімальної групи, які є нерезидентами України, крім кваліфікованих витрат, визначених пунктом 2 частини другої цієї статті (тобто тих, які оподатковуються на території України).

6. Суб'єкт кінематографії, який бажає отримати передбачену цією статтею субсидію для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених при виробництві (створенні) фільму, до завершення виробництва фільму має звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, із заявою про надання попереднього висновку щодо проходження фільмом, виробництво якого планується чи відбувається, культурного тесту.

До заяви про надання висновку щодо проходження фільмом, виробництво якого планується чи відбувається, культурного тесту суб'єкт кінематографії подає такі документи: режисерський сценарій фільму, календарно-постановочний план виробництва фільму, кошторис фільму, договір (договори) між українським та іноземним суб'єктом кінематографії щодо виробництва фільму (якщо виробництво фільму відбувається у співпраці з іноземним суб'єктом кінематографії), виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань щодо себе, копії своїх установчих документів, відомості про склад знімальної групи, лист-гарантію про відсутність обмежень, передбачених статтею 12 цього Закону, документ, що підтверджує сплату платежу за розгляд заяви відповідно до частини четвертої статті 8 цього Закону.

7. Протягом двох днів з дати надходження заяви та документів, передбачених частиною шостою цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, передає таку заяву на розгляд Ради. Рада розглядає заяву та додані до неї документи і надає попередній висновок щодо проходження фільмом, зазначеним у заяві, культурного тесту не пізніш як через 30 днів з дня її надходження до Ради.

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, протягом 40 днів від дати надходження до нього заяви та документів, передбачених частиною шостою цієї статті, на підставі попереднього висновку Ради, визначеного частиною сьомою цієї статті, надає суб'єкту кінематографії попередній висновок щодо проходження фільмом, зазначеним у заяві, культурного тесту.

9. Протягом одного року з дня завершення виробництва фільму суб'єкт кінематографії, який отримав попередній висновок щодо проходження фільмом культурного тесту, з метою отримання державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених при виробництві (створенні) фільму, має звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, із відповідною заявою.

До заяви додаються такі документи (оригінали або їх належним чином засвідчені копії):

1) кошторис фільму;

2) договір (договори) між українським та іноземним суб'єктом кінематографії щодо виробництва фільму (за наявності);

3) акт (акти) виконаних робіт (наданих послуг) з виокремленням кваліфікованих витрат і податків, нарахованих та/або сплачених суб'єктом кінематографії у зв'язку із понесенням вказаних в акті (актах) витрат, а також первинні бухгалтерські документи на підтвердження цих сум;

4) звіт про виробництво фільму та здійснені кваліфіковані витрати;

5) лист-гарантія, що за період з дня подання заяви, передбаченої частиною шостою цієї статті, до дня звернення за отриманням державної субсидії до документів, що подавалися для отримання попереднього висновку, визначеного частиною сьомою цієї статті, не вносилися зміни, зокрема, що на дату звернення за отриманням державної субсидії відсутні обмеження, передбачені статтею 12 цього Закону. У разі якщо до документів, передбачених частиною шостою цієї статті, були внесені зміни, лист-гарантія не подається, а подаються документи, до яких вносилися зміни;

6) аудиторський звіт, що підтверджує розмір кваліфікованих витрат і податків, нарахованих та/або сплачених суб'єктом кінематографії у зв'язку із понесенням вказаних в акті (актах) витрат, складений відповідно до законодавства України та стандартів аудиту.

10. Рада не пізніше 30 днів від дати надходження до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, заяви суб'єкта кінематографії та доданих до неї документів, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, розглядає таку заяву та додані до неї документи і надає висновок щодо проходження фільмом, зазначеним у заяві, культурного тесту та щодо наявності підстав для надання суб'єкту кінематографії державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму.

11. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, протягом 40 днів від дати надходження заяви та документів, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, на підставі та відповідно до висновку Ради, визначеного частиною десятою цієї статті, приймає рішення про надання суб'єкту кінематографії державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму, або про відмову у наданні суб'єкту кінематографії такої субсидії повністю або частково.

12. Виплата державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, за рахунок коштів державної підтримки кінематографії шляхом перерахування коштів на банківський рахунок заявника протягом 10 банківських днів з дня прийняття відповідного рішення.

13. Іноземні суб'єкти кінематографії (у тому числі продюсери) отримують державну підтримку у формі державної субсидії для повернення частини кваліфікованих витрат, здійснених суб'єктом кінематографії при виробництві (створенні) фільму, за посередництвом українського суб'єкта кінематографії на підставі укладеного між такими суб'єктами договору, за яким український суб'єкт кінематографії залучається до виробництва фільму на території України.

Стаття 12. Обмеження щодо надання державної підтримки кінематографії

1. Державна підтримка кінематографії не надається суб'єктам кінематографії:

1) які не відповідають критеріям, визначеним статтею 8 цього Закону;

2) якщо такі суб'єкти, їх учасники (акціонери), кінцеві бенефіціарні власники (контролери) або їх посадові особи є резидентами держави-агресора чи мають судимість, не зняту і не погашену в установленому законом порядку;

3) які перебувають у стадії ліквідації, банкрутства чи реорганізації юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця;

4) які подали недостовірні відомості та документи під час звернення за наданням державної підтримки або звернення із заявою про включення до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;

5) які на момент звернення мають податковий борг, що існує більше двох місяців з моменту його утворення;

6) які раніше отримували державну підтримку, надання якої визнано незаконним за рішенням суду або інших компетентних органів;

7) які допустили нецільове використання коштів державної підтримки і самостійно не усунули таке порушення або допустили без об'єктивних причин невиконання, неналежне виконання або порушення умов договору про надання державної підтримки і не усунули такі порушення, що доведено в установленому порядку (про що наявні достовірні відомості);

8) які мають заборгованість з виплати заробітної плати працівникам більш як за один календарний місяць.

2. Державна підтримка не надається на виробництво (створення) фільмів, учасники яких внесені до Переліку осіб, що становлять загрозу національній безпеці, та/або до яких застосовуються санкції відповідно до Закону України «Про санкції», та/або які заборонені до демонстрування та/або розповсюдження в Україні.

Стаття 13. Права інтелектуальної власності на фільми, вироблені за державної підтримки

1. У разі створення фільму за державної підтримки у формі, передбаченій пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону, майнові права інтелектуальної власності на такий фільм передаються (відчужуються) на користь юридичної особи державної форми власності, визначеної центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, та зазначеної у договорі про надання державної підтримки.

2. У разі створення фільму за державної підтримки у формі, передбаченій пунктами 2 і 3 частини першої статті 7 цього Закону, майнові права інтелектуальної власності передаються (відчужуються) на користь суб'єкта кінематографії, який отримав державну субсидію. При цьому такий суб'єкт кінематографії протягом усього строку дії авторського права на фільм зобов'язаний сплачувати до Державного бюджету України 50 відсотків прибутків, отриманих від прокату та/або передачі прав на використання такого фільму, але не більше 50 відсотків отриманої суми державної підтримки. У разі передачі (відчуження) суб'єктом кінематографії, який створив фільм за державної підтримки, майнових прав інтелектуальної власності на фільм у повному обсязі або частково особа, яка набула майнових прав на такий фільм, зобов'язана сплачувати на користь держави прибутки, зазначені в цій частині, у тому самому обсязі.

3. У разі створення фільму за державної підтримки у формі, передбаченій пунктом 4 частини першої статті 7 цього Закону, майнові права інтелектуальної власності належать суб'єкту кінематографії, який створив фільм і отримав державну субсидію. У подальшому такий суб'єкт кінематографії отримує всі доходи від використання таких прав, від реалізації прав на використання такого фільму.

Розділ III

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункт 1 частини третьої статті 6, який набирає чинності з дня введення в дію Закону, який визначає правові, організаційні, фінансові засади діяльності Українського культурного фонду, що виконує спеціальні функції щодо сприяння національно-культурному розвиткові України.

2. До визначення законом розміру та порядку справляння плати за розгляд заяв на отримання субсидій, передбачених пунктами 2-4 частини першої статті 7 цього Закону, розмір та порядок справляння такої плати визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

доповнити статтями 164^{17} і 164^{18} такого змісту:

«Стаття 164^{17}. Порушення умов і правил, що визначають порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет

Порушення умов і правил, що визначають порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет, у тому числі невчинення власником веб-сайту, постачальником послуг хостингу передбачених законодавством про авторське право і суміжні права дій щодо унеможливлення доступу користувачів мережі Інтернет до об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, ненадання або несвоєчасне надання відповіді на заяву суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав власником веб-сайту, постачальником послуг хостингу, наведення завідомо недостовірних відомостей у відповіді на заяву суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав, власником веб-сайту, постачальником послуг хостингу, а також нерозміщення власниками веб-сайтів, постачальниками послуг хостингу на власних веб-сайтах, в публічних базах даних записів про доменні імена (WHOIS) достовірної інформації про себе, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення за одне з правопорушень, зазначених у частині першій цієї статті, -

тягнуть за собою накладення штрафу від тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 164^{18}. Наведення завідомо недостовірної інформації у заявах про припинення авторського права і (або) суміжних прав, вчинених з використанням мережі Інтернет

Наведення особою завідомо недостовірної інформації щодо наявності авторського права і (або) суміжного права у заяві про припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет, направленій відповідно до законодавства про авторське право і суміжні права, -

тягне за собою накладення штрафу від тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у статті 221 цифри «164^{5}-164^{16}» замінити цифрами «164^{5}-164^{18}»;

пункт 10 частини першої статті 255 після цифр «164^{13}» доповнити цифрами «164^{17}, 164^{18}»;

2) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

частину першу статті 12 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) справи у спорах, підвідомчих господарським судам, щодо порушення прав інтелектуальної власності з використанням мережі Інтернет»;

частину четверту статті 16 доповнити реченням такого змісту: «Справи у спорах про порушення майнових прав інтелектуальної власності з використанням мережі Інтернет розглядаються господарським судом за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності»;

3) абзац перший частини першої статті 176 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«1. Незаконне відтворення, розповсюдження творів науки, літератури і мистецтва, комп'ютерних програм і баз даних, а так само незаконне відтворення, розповсюдження виконань, фонограм, відеограм і програм мовлення, їх незаконне тиражування та розповсюдження на аудіо- та відеокасетах, дискетах, інших носіях інформації, камкординг, кардшейрінг або інше умисне порушення авторського права і суміжних прав, а також фінансування таких дій, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі»;

4) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

статтю 114 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Позови, що виникають з приводу порушення майнових прав інтелектуальної власності з використанням мережі Інтернет, пред'являються за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності»;

частину першу статті 152 доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) встановленням обов'язку вчинити дії щодо унеможливлення доступу користувачів мережі Інтернет до об'єктів права інтелектуальної власності, правомірність використання (розміщення) яких у мережі Інтернет є предметом спору»;

5) у Законі України «Про кінематографію» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 22, ст. 114 із наступними змінами):

статті 3 і 9^{1} викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

автор фільму — фізична особа, власна праця якої визначає творчий задум та/або способи його реалізації у фільмі;

архівний комплект вихідних матеріалів фільму — сукупність плівкових носіїв оригіналу фільму, що складається з негатива (дубль-негатива), еталонного та прокатного позитива зображення, оптичної фонограми, анотації фільму, а також цифрових вихідних матеріалів фільму, паперових та фотоматеріалів тощо, призначених для довічного зберігання;

виключне право на фільм — майнове право юридичної або фізичної особи, що дає право тільки цій особі на використання фільму в будь-якій формі і будь-яким дозволеним способом;

виконавець фільму — фізична особа, яка власною працею брала участь у реалізації творчих задумів авторів фільму в процесі його створення;

виробник фільму — суб'єкт кінематографії, який взяв на себе відповідальність за виробництво фільму;

виробництво фільму — процес створення кінофільму, що поєднує співпрацю авторів і виконавців фільму та інших суб'єктів кінематографії, який складається з періодів (етапів) виробництва (розвиток кінопроекту, розробка режисерського сценарію, підготовчий, знімальний, монтажно-тонувальний);

вихідні матеріали фільму — матеріальні носії оригіналу твору кінематографії, використання яких дає можливість виготовляти (тиражувати) фільмокопії;

демонстратор фільму — суб'єкт кінематографії, який здійснює демонстрування (публічний показ) фільму;

демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільму — професійна кінематографічна діяльність, що полягає в показі фільму глядачам у призначених для цього приміщеннях (кінотеатрах, інших ніковидовищних закладах), на відеоустановках, а також каналами мовлення телебачення;

держава-агресор — держава, яка у будь-який спосіб окупувала частину території України або яка вчиняє агресію проти України, визнана Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

державний фонд фільмів — державний заклад культури, що здійснює архівну та науково-дослідницьку діяльність з метою розвитку фільмофонду, відновлення, реставрування і збереження творів національної та світової кінематографічної спадщини, розповсюдження відповідної інформації;

дублювання фільму — творча і виробнича діяльність, яка полягає у синхронному відтворенні мовної частини звукового ряду фільму іншою мовою шляхом перекладу, що відповідає складовій артикуляції дійових осіб;

зберігання фільму — діяльність, спрямована на забезпечення довгострокового зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та їх реставраційно-профілактичної обробки;

знімальний період виробництва фільму — здійснення зйомок кінопроекту;

іноземний суб'єкт кінематографії — юридична особа, створена або зареєстрована відповідно до законодавства іноземної держави з місцезнаходженням за межами України, яка організовує або організовує і фінансує виробництво, демонстрацію та розповсюдження фільму та/або яка здійснює виробництво фільму;

кінокомісія — установа, підрозділ установи державної чи комунальної форми власності, метою діяльності якої є популяризація України та її регіонів як привабливих локацій для кінозйомок, а також ефективне використання потенціалу української сервісної індустрії в галузі кінематографії;

монтажно-тонувальний період виробництва фільму — здійснення кінцевої обробки кіноматеріалу, в тому числі монтаж фільму, створення візуальних ефектів, озвучування, створення титрів тощо;

національний фільм — створений суб'єктами кінематографії фільм, виробництво якого повністю або частково здійснено в Україні, основна (базова) версія мовної частини звукового ряду якого створена українською або кримськотатарською мовою, та який при цьому набрав необхідну кількість балів відповідно до оцінних елементів бальної системи, передбаченої цим Законом. За мотивованим рішенням Ради з державної підтримки кінематографії на підставі звернення суб'єкта кінематографії, якщо це виправдано художнім, творчим задумом авторів фільму, в основній (базовій) версії національного фільму (крім дитячих та анімаційних фільмів) допускається використання інших мов в обсязі, що не може перевищувати 10 відсотків загальної тривалості всіх реплік учасників фільму. Під час демонстрування національного фільму в Україні такі репліки мають бути дубльовані або субтитровані українською мовою;

озвучення фільму — творча і виробнича діяльність, яка полягає в заміні звукового ряду фільму на інший, несинхронний, який передає зміст мовного ряду фільму;

органи держави-агресора — правоохоронні органи (міліція, поліція тощо), збройні сили, судові органи, внутрішні війська, будь-які підрозділи спеціального призначення, органи, відповідальні за охорону та захист державного кордону, органи, відповідальні за здійснення податкової та митної політики, органи, відповідальні за проведення дізнання або досудового (попереднього) слідства, прокуратура, органи, відповідальні за державну безпеку або безпеку вищого керівництва держави-агресора, підрозділи, відповідальні за виконання будь-яких миротворчих місій, будь-які інші збройні, військові, воєнізовані, парамілітарні або інші силові формування держави-агресора, їх складові або структурні підрозділи, у тому числі формування, найменування яких не відповідають офіційним назвам, прийнятим у державі-агресорі, але які за здійснюваними функціями належать до будь-якого із зазначених органів чи формувань;

підготовчий період виробництва фільму — створення постановочного проекту, який може складатися з режисерського сценарію та експлікації, розробки окремих епізодів і сцен, фото- і кінопроб, ескізів, знімальних карт та операторської експлікації, детальних розкадровок, монтажно-технічних розробок, фотоматеріалів, експлікації звукового оформлення, календарно-постановочного плану, генерального кошторису витрат виробництва тощо;

підприємницька діяльність у кінематографії — діяльність, пов'язана з виробництвом, розповсюдженням та демонструванням (публічним показом) фільмів з метою одержання прибутку;

продюсер фільму — фізична або юридична особа, яка організовує або організовує і фінансує виробництво та розповсюдження фільму;

продюсерська система — система у сфері кінематографії, яка в умовах кіноринку забезпечує взаємодію і функціонування всіх суб'єктів кінематографії з метою виробництва, розповсюдження та демонстрування (публічного показу) фільмів;

просування фільму — розповсюдження інформації про фільм у будь-якій формі та в будь-який спосіб, призначеної сформувати або підтримати обізнаність глядацької аудиторії та її інтерес щодо фільму;

професійна кінематографічна діяльність — діяльність, що провадиться суб'єктами кінематографії на професійній основі та є джерелом їхніх доходів;

радянські органи державної безпеки — Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем (ВЧК, ЧК), Всеукраїнська надзвичайна комісія для боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, саботажем та службовими злочинами (ВУЧК), Державне політичне управління (ГПУ), Об'єднане державне політичне управління (ОГПУ), Народний комісаріат внутрішніх справ (НКВД), Народний комісаріат державної безпеки (НКГБ), Міністерство державної безпеки (МГБ), Комітет державної безпеки (КГБ), а також їхні територіальні та структурні підрозділи;

розвиток кінопроекту — період виробництва фільму, в рамках якого здійснюється інформаційно-методична робота з підготовки кінопроекту до знімального періоду (написання літературного сценарію для ігрового кіно, сторіборду для анімації, розширеного трітменту для неігрового кіно, створення презентаційного візуального матеріалу, формування кошторису виробництва, формування ліміту витрат виробництва, графіка робіт, інших документів, необхідних для виробництва фільму);

розповсюдження фільму — процес, у рамках якого суб'єктами кінематографії фільм у будь-який спосіб безпосередньо чи опосередковано пропонується глядацькій аудиторії (дистрибуція, прокат, просування, рекламування тощо);

розповсюджувач (дистриб'ютор, прокатник) фільму — суб'єкт кінематографії, який має право на розповсюдження фільму;

розробка режисерського сценарію — розробка екранної інтерпретації літературного сценарію режисером-постановником та іншими авторами фільму, вибудова виробничо-творчих рішень та визначення техніко-економічних показників;

суб'єкт кінематографії — фізична або юридична особа, яка займається будь-яким видом професійної діяльності у сфері кінематографії;

субтитрування фільму — творча і виробнича діяльність, яка полягає в здійсненні перекладу з мови оригіналу фільму на іншу мову та фіксуванні цього перекладу написами безпосередньо на фільмокопії;

сценічно-постановочні засоби кіновиробництва — предмети, пристрої та споруди, які протягом знімального періоду створення фільму (операційного циклу) використовуються шляхом перенесення їх зображення або зображення процесу їх перетворення (знищення) до аудіовізуального твору способами, доступними кіновиробнику;

учасник фільму — для цілей статті 15 цього Закону учасником фільму є фізична особа, яка брала участь у створенні фільму, виробленого та/або вперше оприлюдненого (демонстрованого) після 1991 року, як виконавець будь-якої ролі, учасник документальних (неігрових) фільмів, виконавець музичного твору, що використовується у фільмі, автор сценарію та/або текстів чи діалогів, режисер-постановник, продюсер;

фільм — аудіовізуальний твір (у тому числі телевізійні серіали та їх окремі серії), що складається з епізодів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними засобами, та є результатом спільної діяльності його авторів, виконавців і виробників;

фільмокопія — примірник фільму, виготовлений із застосуванням вихідних матеріалів фільму»;

«Стаття 9[1]. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, належить:

1) забезпечення формування державної політики у сфері кінематографії;

2) визначення пріоритетних напрямів діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;

3) забезпечення загального доступу суспільства до творів української, європейської та світової кінематографії;

4) створення умов для розвитку всіх видів кінематографічної діяльності;

5) сприяння творчому розвитку молодих авторів і виконавців фільмів;

6) сприяння розвитку освіти, творчому вдосконаленню у сфері кінематографії;

7) сприяння поширенню кінематографічної культури, розвитку кінематографічної діяльності, популяризації кінематографії;

8) здійснення інших повноважень, передбачених законом»;

розділ II доповнити статтею 9[2] такого змісту:

«Стаття 9[2]. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, належить:

1) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств;

2) проведення аналізу діяльності суб'єктів кінематографії, підготовка висновків щодо тенденцій розвитку національної кінематографії;

3) розроблення пропозицій щодо структурного вдосконалення та реформування національної кіноіндустрії, розвитку продюсерської системи;

4) виконання програми виробництва фільмів, розроблення економічного обґрунтування та проведення розрахунків граничних обсягів видатків державного бюджету;

5) розроблення пропозицій до програми створення та розповсюдження національних фільмів;

6) укладення договорів про закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів;

7) взаємодія з вітчизняними та іноземними науково-дослідними установами і навчальними закладами з метою обміну досвідом з питань реалізації державної політики у сфері кінематографії;

8) сприяння збереженню та раціональному використанню національної та світової кінематографічної спадщини;

9) ведення Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;

10) ведення Державного реєстру фільмів;

11) видача державних посвідчень на право розповсюдження і демонстрування фільмів;

12) участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних та інноваційних проектів у сфері кінематографії;

13) розроблення пропозицій щодо умов прокату, тиражування, розповсюдження і публічного показу або демонстрування фільмів з індексами, що мають обмеження глядацької аудиторії;

14) здійснення контролю за дотриманням квоти демонстрування національних фільмів під час використання національного екранного часу, умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів, та за наявністю зазначеного державного посвідчення;

15) складання протоколів про адміністративні правопорушення у сфері кінематографії;

16) здійснення відповідно до законодавства функції державного нагляду (контролю) у сфері кінематографії;

17) надання консультаційної та організаційно-методичної допомоги у сфері кінематографії;

18) участь в організації та проведенні кінофестивалів, кіновиставок, кінопрем'єр, прес-конференцій, інших заходів з популяризації національної кіноіндустрії;

19) участь у підготовці проектів міжнародних договорів, пропозицій щодо укладення і денонсації таких договорів, укладення міжнародних договорів, забезпечення виконання зобов'язань України за міжнародними договорами з питань кінематографії;

20) здійснення співробітництва з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами;

21) надання відповідно до міжнародних договорів аудіовізуальним творам в Україні статусу продукту спільного виробництва;

22) надання аудіовізуальним творам статусу національного;

23) організація та забезпечення роботи Ради з державної підтримки кінематографії та Експертної комісії з питань кінематографії;

24) внесення до Ради з державної підтримки кінематографії проектів рішень, а також реалізація рішень Ради з державної підтримки кінематографії щодо:

утворення експертних комісій у порядку, передбаченому законом;

надання державної підтримки суб'єктам кінематографії у порядку та формах, визначених законом, у тому числі укладення договорів про надання державної підтримки;

25) здійснення інших повноважень, визначених законом»;

доповнити статтями 10[1] і 15[2] такого змісту:

«Стаття 10[1]. Оцінні елементи, бальна система для національних фільмів

Оцінні елементи для ігрових фільмів (бали):

1) авторська знімальна група:

режисер-постановник — 3;

автор сценарію — 3;

композитор — 3;

оператор-постановник — 3;

художник-постановник — 3;

2) група виконавців:

перша роль — 3;

друга роль — 2;

третя роль — 1;

3) технічна знімальна група (група технічного забезпечення зйомки):

звукорежисер — 1;

режисер монтажу — 1;

студія або місце зйомки — 5;

місце монтажу — 3;

4) продюсер — 3;

всього — 34.

Оцінні елементи для мультиплікаційних (анімаційних) фільмів (бали):

автор ідеї — 1;

автор сценарію — 2;

художник-розробник персонажів — 2;

композитор — 1;

режисер-постановник — 2;

художник-розкадровник — 2;

художник-постановник — 2;

художник по фонах — 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги попередньої збірки сцен для анімації (лейаут) в країні — 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги з анімації в країні — 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги візуалізації в країні — 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги з компонування зображення (композитинг) в країні — 1;

місце монтажу — 1;

звукорежисер — 1;

всього — 23.

Оцінні елементи для документальних фільмів (бали):

режисер-постановник — 3;

автор сценарію — 2;

оператор-постановник — 3;

режисер монтажу — 2;

місце зйомки — 2;

місце монтажу — 2;

композитор — 2;

звукорежисер — 2;

всього — 18.

При підрахунку загальної кількості балів відповідний оцінний елемент враховується, якщо:

зазначені у частинах першій, другій або третій цієї статті фізичні особи, які брали участь у створенні фільму, є громадянами України;

зазначене у частині першій або третій цієї статті місце монтажу розташоване на території України або принаймні 50 відсотків загальної суми витрат на монтаж здійснені в Україні;

зазначені у частині першій або третій цієї статті студія або місце зйомки впродовж більшості знімальних днів розташовані на території України;

зазначені у частині другій цієї статті витрати здійснені на користь суб'єктів кінематографії України, які фактично надають відповідні послуги та не є агентами або іншими посередниками щодо закупівлі відповідних послуг у їх фактичних надавачів.

У пункті 2 частини першої цієї статті перша, друга і третя ролі визначаються за кількістю знімальних днів.

Кількість балів за оцінним елементом «продюсер» визначається з урахуванням коефіцієнта, що обчислюється як співвідношення кількості продюсерів фільму, які мають громадянство України або мають місцезнаходження на території України, до загальної кількості продюсерів фільму, які брали участь у виробництві фільму.

У разі якщо відповідно до цього Закону фільм кваліфікується національним, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, за заявою продюсера або виробника фільму видає свідоцтво національного фільму.

Наявність у фільму свідоцтва національного фільму презюмує, що фільм є національним, і це не потребує повторного доведення у відносинах з органами державної влади. Дана презумпція може бути спростована в загальному порядку, якщо з'ясується, що надані заявником інформація та документи для отримання свідоцтва національного фільму містять недостовірні відомості.

Порядок видачі свідоцтва національного фільму визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії.

Бальна система для національних фільмів передбачає набрання фільмом за оцінними елементами принаймні 18 балів для ігрових, 8 балів — для неігрових (документальних), 15 балів — для анімаційних (мультиплікаційних) фільмів»;

«Стаття 15[2]. Використання національного екранного часу

З метою сприяння виробництву фільмів в Україні, а також доступу глядачів до перегляду творів національної кінематографічної спадщини телерадіоорганізації, які відповідно до ліцензій здійснюють телевізійне ефірне мовлення або багатоканальне мовлення з використанням радіочастотного ресурсу, інші демонстратори фільмів, які не є телерадіоорганізаціями, зобов'язані до 1 січня 2022 року щонайменше 15 відсотків загального щомісячного часу демонстрації фільмів, а після 1 січня 2022 року — щонайменше 30 відсотків загального щомісячного часу демонстрації фільмів здійснювати демонстрацію національних фільмів, інших фільмів, вироблених суб'єктами кінематографії України, і творів національної кінематографічної спадщини»;

статтю 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Зберігання вихідних матеріалів фільму та фільмокопій, комплектування державного фонду фільмів

Архівний комплект вихідних матеріалів фільмів, вихідні матеріали фільму, створеного повністю або частково за рахунок коштів Державного бюджету України, а також фільмокопії фільмів, створених в Україні за рахунок коштів юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб, зберігаються в Державному фонді фільмів України. Порядок передачі фільмів Державному фонду фільмів України, умови зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та положення про Державний фонд фільмів України затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

Держава дбає про збереження та сприяє консолідації фільмових колекцій (фондів) установ різної форми власності та фізичних осіб в Державному фонді фільмів України, забезпечуючи його комплектацію національними фільмами, фільмами, виготовленими на території України, та іншими фільмами.

Усі фільми та фільмові матеріали українського виробництва та копродукції, що зберігаються в Державному фонді фільмів України, є загальнодержавною власністю України — національною культурною спадщиною.

Виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України в поточному році, забезпечується за рахунок коштів Державного бюджету України у наступному році за поданням Державного фонду фільмів України на підставі рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії. У разі якщо виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України, здійснюється за кошти юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб, вартість такого виготовлення відшкодовується виробникові з Державного бюджету України.

Виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України в попередні роки, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, за поданням колегіального експертного органу при центральному органі виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, з урахуванням показників бюджетних асигнувань на поточний рік.

Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, за поданням колегіального експертного органу при центральному органі виконавчої влади може бути прийнято рішення про необхідність виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів фільму, створеного за межами України, за кошти приватних або державних кіновиробників, що має художню або історичну цінність і пов'язаний з Україною темою, місцем дії тощо, або автор якого є (був) резидентом України або має українське походження.

Співробітництво з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, через Державний фонд фільмів України.

Положення про національний екранний час та його використання суб'єктами кінематографії та телебачення затверджується Кабінетом Міністрів України»;

розділ IV виключити;

6) у Законі України «Про авторське право і суміжні права» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 43, ст. 214; 2003 р., № 35, ст. 271; 2004 р., № 13, ст. 181; 2011 р., № 32, ст. 314; 2013 р., № 21, ст. 208; 2014 р., № 2-3, ст. 41; 2016 р., № 6, ст. 61, № 46, ст. 781):

статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

«веб-сайт — сукупність даних, електронної (цифрової) інформації, інших об'єктів авторського права і (або) суміжних прав тощо, пов'язаних між собою і структурованих у межах адреси веб-сайту і (або) облікового запису власника цього веб-сайту, доступ до яких здійснюється через адресу мережі Інтернет, що може складатися з доменного імені, записів про каталоги або виклики і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом;

веб-сторінка — складова частина веб-сайту, що може містити дані, електронну (цифрову) інформацію, інші об'єкти авторського права і (або) суміжних прав тощо;

власник веб-сайту — особа, яка є володільцем облікового запису та встановлює порядок і умови використання веб-сайту. За відсутності доказів іншого власником веб-сайту вважається реєстрант відповідного доменного імені, за яким здійснюється доступ до веб-сайту, і (або) отримувач послуг хостингу;

власник веб-сторінки — особа, яка є володільцем облікового запису, що використовується для розміщення веб-сторінки на веб-сайті, та яка управляє і (або) розміщує електронну (цифрову) інформацію в межах такої веб-сторінки. Власник веб-сайту не є власником веб-сторінки, якщо останній володіє обліковим записом, що дозволяє йому самостійно, незалежно від власника веб-сайту, розміщувати інформацію на веб-сторінці та управляти нею;

гіперпосилання — формалізований відповідно до стандартів мережі Інтернет запис адреси веб-сайту або його частини (веб-сторінки, даних). У разі якщо гіперпосилання адресує до частини веб-сайту (веб-сторінки), то, крім домену і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом, воно може містити додаткові записи про каталоги або виклики і умови доступу до веб-сторінки, що може бути відтворена або збережена на пристроях, які можуть зчитувати та відтворювати електронну (цифрову) інформацію з використанням мережі Інтернет;

електронна (цифрова) інформація — аудіовізуальні твори, музичні твори (з текстом або без тексту), комп'ютерні програми, фонограми, відеограми, програми (передачі) організацій мовлення, що знаходяться в електронній (цифровій) формі, придатній для зчитування і відтворення комп'ютером, які можуть існувати і (або) зберігатися у вигляді одного або декількох файлів (частин файлів), записів у базі даних на зберігаючих пристроях комп'ютерів, серверів тощо у мережі Інтернет, а також програми (передачі) організацій мовлення, що ретранслюються з використанням мережі Інтернет;

камкординг — відеозапис аудіовізуального твору під час його публічної демонстрації в кінотеатрах, інших кіновидовищних закладах особами, які перебувають у тому самому приміщенні, де відбувається така публічна демонстрація, для будь-яких цілей без дозволу суб'єкта авторського права або суміжних прав;

кардшейрінг — забезпечення у будь-якій формі та в будь-який спосіб доступу до програми (передачі) організації мовлення, доступ до якої обмежений суб'єктом авторського права і (або) суміжних прав застосуванням технічних засобів захисту (абонентська карта, код тощо), в обхід таких технічних засобів захисту, в результаті чого зазначена програма (передача) може бути сприйнята або в інший спосіб доступна без застосування технічних засобів захисту;

обліковий запис — формалізований згідно зі стандартами мережі Інтернет запис на комп'ютерному обладнанні (комп'ютерах, серверах), підключеному до мережі Інтернет, що ідентифікує користувача (наприклад, власника веб-сайту) на такому обладнанні, включає в себе дані про доступ до частини каталогів і програмного забезпечення комп'ютерного обладнання, а також визначає права такого доступу, що надають можливість володільцю облікового запису додавати, видаляти, змінювати електронну (цифрову) інформацію і дані веб-сайту, надавати доступ до веб-сайту або його частин, окремих даних іншим особам, припиняти функціонування такого веб-сайту або його частини в межах облікового запису;

постачальник послуг хостингу — особа, яка надає власникам веб-сайтів послуги і (або) ресурси для розміщення веб-сайтів або їх частин у мережі Інтернет та із забезпечення доступу до них через мережу Інтернет. Власник веб-сайту, який розміщує свій веб-сайт або його частину в мережі Інтернет на власних ресурсах і (або) самостійно забезпечує доступ до нього з використанням мережі Інтернет, одночасно є постачальником послуг хостингу»;

у статті 50:

в абзаці першому слова «судового захисту» замінити словами «захисту таких прав, у тому числі судового»;

пункт «б» викласти в такій редакції:

«б) піратство у сфері авторського права і (або) суміжних прав — опублікування, відтворення, ввезення на митну територію України, вивезення з митної території України і розповсюдження контрафактних примірників творів (у тому числі комп'ютерних програм і баз даних), фонограм, відеограм, незаконне оприлюднення програм організацій мовлення, камкординг, кардшейрінг, а також Інтернет-піратство, тобто вчинення будь-яких дій, які відповідно до цієї статті визнаються порушенням авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет»;

доповнити пунктом «з» такого змісту:

«з) камкординг, кардшейрінг»;

у частині першій статті 52:

абзаци п'ятий та шостий після слова «позови» доповнити словами «до суду»;

доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«и) здійснювати захист авторського права і (або) суміжних прав у порядку, визначеному статтею 52[1] цього Закону»;

доповнити статтями 52[1] і 52[2] такого змісту:

«Стаття 52[1]. Порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет

1. При порушенні будь-якою особою авторського права і (або) суміжних прав, вчиненому з використанням мережі Інтернет, суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав (далі — заявник) має право звернутися до власника веб-сайту та (або) веб-сторінки, на якому (якій) розміщена або в інший спосіб використана відповідна електронна (цифрова) інформація, із заявою про припинення порушення. Заява про припинення порушення подається в порядку, передбаченому цією статтею.

Порядок захисту авторського права і (або) суміжних прав, визначений цією статтею, застосовується до відносин, пов'язаних з використанням аудіовізуальних творів, музичних творів, комп'ютерних програм, відеограм, фонограм, передач (програм) організацій мовлення.

2. Заява про припинення порушення повинна містити:

а) відомості про заявника, необхідні для його ідентифікації: ім'я (найменування); місце проживання (перебування) або місцезнаходження, адреса електронної пошти або поштова адреса, на яку власник веб-сайту або інші особи в передбачених цим Законом випадках мають направляти інформацію; для заявників — юридичних осіб — ідентифікаційні дані про реєстрацію юридичної особи у країні місцезнаходження, зокрема в торговельному, банківському, судовому або державному реєстрі, у тому числі реквізити реєстру, реєстраційний номер;

б) вид і назву об'єкта (об'єктів) авторського права і (або) суміжних прав, про порушення права на який (які) йдеться у заяві;

в) вмотивоване твердження про наявність у заявника майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт авторського права і (або) суміжних прав, зазначених у відповідній заяві, з посиланням на підстави виникнення таких прав та строк їх дії;

г) гіперпосилання на електронну (цифрову) інформацію, розміщену або в інший спосіб використану на веб-сайті;

ґ) вимогу про унеможливлення доступу до електронної (цифрової) інформації на веб-сайті;

д) відомості про постачальника послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту, а саме: найменування; адреса електронної пошти або поштова адреса, на яку в передбачених цим Законом випадках власник веб-сайту або інші особи мають надсилати інформацію;

е) твердження заявника, що наведена в заяві інформація є достовірною, а наявність у заявника прав, про порушення яких заявлено, перевірена адвокатом, за представництвом (посередництвом) якого подається заява.

Заявник звертається із заявою про припинення порушення виключно за представництвом (посередництвом) адвоката. Адвокат надсилає відповідну заяву, за умови ідентифікації заявника, встановлення його контактних даних та підтвердження наданими заявником документами факту наявності у заявника прав, про припинення порушення яких висувається вимога.

До заяви додається копія одного з документів, що відповідно до законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність посвідчує повноваження адвоката на надання правової допомоги заявнику.

Заявник (посадова особа заявника) несе відповідальність за надання завідомо недостовірної інформації щодо наявності у нього майнових прав інтелектуальної власності, про порушення яких йдеться у заяві.

Заявник надсилає заяву про припинення порушень власнику веб-сайту з одночасним направленням її копії постачальнику послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту.

3. За відсутності обставин, передбачених частиною четвертою цієї статті, власник веб-сайту невідкладно, не пізніше 48 годин з моменту отримання заяви про припинення порушення, зобов'язаний унеможливити доступ до електронної (цифрової) інформації, щодо якої подано заяву, та надати заявнику і постачальнику послуг хостингу інформацію про вжиті заходи відповідно до вимог цієї статті.

4. Особа, яка отримала заяву про припинення порушення, може відмовити в її задоволенні у разі, якщо:

а) особа, до якої заявник звернувся із заявою про припинення порушення, має право на використання зазначеної в заяві електронної (цифрової) інформації, щодо використання якої направлена заява, за умови надання нею повідомлення про відмову згідно з вимогами, встановленими частиною п'ятою цієї статті;

ОРІЄНТИР № 18

б) особа, якій надіслано заяву про припинення порушення, не є власником веб-сайту, зазначеного у такій заяві;

в) заява про припинення порушення оформлена з порушенням вимог, визначених цією статтею, за умови що особа, яка її отримала, інформує заявника про це згідно із встановленими частиною п'ятою цієї статті вимогами.

5. Про відмову у задоволенні заяви про припинення порушення з підстав, передбачених пунктами «а» і «в» частини четвертої цієї статті, власник веб-сайту впродовж 48 годин з моменту її отримання направляє повідомлення про відмову заявнику, а також постачальнику послуг хостингу згідно з відомостями, зазначеними у відповідній заяві згідно з пунктом «д» частини другої цієї статті.

Повідомлення про відмову повинно містити таку інформацію:

а) відомості про власника веб-сайту в обсязі, достатньому для пред'явлення позовної заяви: ім'я (найменування) власника веб-сайту; місце проживання (перебування) або місцезнаходження, адреса електронної пошти або поштова адреса; якщо власник сайту є юридичною особою — ідентифікаційні дані про реєстрацію юридичної особи у країні місцезнаходження, зокрема в торговельному, банківському, судовому або державному реєстрі, у тому числі реквізити реєстру, реєстраційний номер;

б) зазначення електронної (цифрової) інформації, щодо унеможливлення доступу до якої відмовлено;

в) зазначення відповідного положення частини четвертої цієї статті, на підставі якого власник веб-сайту відмовив у задоволенні заяви про припинення порушення.

6. У разі якщо власник веб-сайту, який отримав заяву про припинення порушення, не є власником веб-сторінки, на якій розміщена електронна (цифрова) інформація, щодо унеможливлення доступу до якої заявлено, права і обов'язки між власником веб-сайту та заявником встановлюються з урахуванням особливостей, передбачених цією частиною.

Власник веб-сайту впродовж 24 годин з моменту отримання заяви про припинення порушення зобов'язаний направити її копію засобами електронної пошти (або іншою прийнятою на відповідному веб-сайті системою відправлення повідомлень) власнику веб-сторінки. Заява направляється за контактними даними, які власник веб-сторінки повідомив власнику веб-сайту.

Власник веб-сайту одночасно з направленням заяви про припинення порушення власнику веб-сторінки надсилає заявнику повідомлення, в якому інформує, що він не є власником веб-сторінки, зазначає час відправлення копії заяви власнику веб-сторінки та надає гіперпосилання на умови публічного правочину, який визначає правила користування веб-сайтом третіми особами.

Власник веб-сторінки розглядає отриману від власника веб-сайту заяву про припинення порушення та зобов'язаний надати відповідь власнику веб-сайту в порядку та строки, встановлені частинами третьою — п'ятою цієї статті, із зазначенням гіперпосилання на веб-сторінку, на якій розміщена відповідна електронна (цифрова) інформація. При цьому власник веб-сторінки здійснює права і виконує обов'язки, встановлені частинами третьою — п'ятою цієї статті для власника веб-сайту.

Власник веб-сайту впродовж 24 годин з моменту отримання від власника веб-сторінки відповіді на заяву про припинення порушення надсилає її заявнику та постачальнику послуг хостингу за реквізитами, зазначеними у відповідній заяві. У разі якщо впродовж 48 годин з моменту направлення власнику веб-сторінки заяви про припинення порушення власник веб-сторінки не надав власнику веб-сайту відповіді з підстав та за формою, встановленими частинами четвертою та п'ятою цієї статті, власник веб-сайту самостійно унеможливлює доступ до зазначеної у заяві про припинення порушення електронної (цифрової) інформації. Про вжиті заходи власник веб-сайту повідомляє заявника та постачальника послуг хостингу впродовж 72 годин з моменту отримання власником веб-сайту заяви про припинення порушення та надає відомості про себе в обсязі, визначеному пунктом «а» частини п'ятої цієї статті.

У разі якщо впродовж 48 годин з моменту направлення власнику веб-сторінки заяви про припинення порушення власник веб-сторінки надав повідомлення про відмову з підстав та за формою, встановленими частинами четвертою, п'ятою цієї статті, копія такого повідомлення надсилається власником веб-сайту заявнику не пізніш як упродовж 72 годин з моменту отримання власником веб-сайту заяви про припинення порушення.

7. Заявник має право звернутися безпосередньо до постачальника послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту, із заявою про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту, в таких випадках:

а) власник веб-сайту у встановлені цією статтею строки не вчинив або вчинив не в повному обсязі дії, передбачені частиною третьою або п'ятою цієї статті, або якщо власник веб-сайту, який не є власником веб-сторінки, не вчинив дій або вчинив не в повному обсязі дії, передбачені частиною шостою цієї статті;

б) на веб-сайті та в публічних базах даних записів про доменні імена (WHOIS) відсутні відомості про власника веб-сайту в обсязі, що дає змогу звернутися до нього із заявою про припинення порушення, передбаченою частиною другою цієї статті. Такими відомостями є інформація про адресу електронної пошти для зв'язку із власником веб-сайту та інші відомості, розміщення яких передбачено частиною одинадцятою цієї статті.

Заява про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту, повинна містити обґрунтування наявності підстав для звернення до постачальника послуг хостингу, передбачених пунктом «а» або «б» частини сьомої цієї статті.

Заявник звертається до постачальника послуг хостингу, який надає послуги і (або) ресурси для розміщення відповідного веб-сайту, з відповідною заявою за представництвом (посередництвом) адвоката. Адвокат надсилає заяву, за умови ідентифікації заявника, встановлення його контактних даних, підтвердження наданими заявником документами факту наявності у заявника прав, про припинення порушення яких йдеться у відповідній заяві.

Заява про припинення порушень, допущених власником веб-сайту, має містити відомості, передбачені пунктами «а», «г», «ґ», «е» частини другої цієї статті. До заяви додається копія одного з документів, що відповідно до законодавства про адвокатуру та адвокатську діяльність посвідчує повноваження адвоката на надання правової допомоги заявнику. У випадках, передбачених пунктом «а» частини сьомої цієї статті, у заяві зазначаються час направлення власнику веб-сайту та постачальнику послуг хостингу заяви про припинення порушення, час, коли власник веб-сайту мав вчинити передбачені цією статтею дії, а також пояснення, яким чином заявник визначав контактні дані власника веб-сайту.

За відсутності підстав для залишення заяви про припинення порушення з боку власника веб-сайту без розгляду, встановлених частиною восьмою цієї статті, постачальник послуг хостингу зобов'язаний невідкладно, не пізніше 24 годин з моменту отримання такої заяви, надіслати власнику веб-сайту її копію. Надсилаючи власнику веб-сайту копію заяви постачальник послуг хостингу повинен пояснити власнику веб-сайту його права і обов'язки, пов'язані з цією заявою, а також правові наслідки невчинення ним дій, передбачених цією статтею.

Власник веб-сайту впродовж 24 годин з моменту отримання від постачальника послуг хостингу копії заяви про припинення порушення з боку власника веб-сайту вчиняє дії, передбачені частиною третьою або п'ятою цієї статті, і повідомляє про це постачальника послуг хостингу шляхом направлення повідомлення про вжиті заходи згідно з вимогами частини дванадцятої цієї статті або повідомлення про відмову з підстав та за формою, встановленими частинами четвертою, п'ятою цієї статті.

У разі якщо впродовж 24 годин з моменту направлення власнику веб-сайту копії заяви про припинення порушення власник веб-сайту не вчинив дій, передбачених абзацом восьмим цієї частини, постачальник послуг хостингу самостійно унеможливлює доступ до електронної (цифрової) інформації, зазначеної у заяві про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту. Про вжиті заходи постачальник послуг хостингу повідомляє заявника та власника веб-сайту впродовж 48 годин з моменту отримання постачальником послуг хостингу заяви про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту.

8. Постачальник послуг хостингу вправі залишити без розгляду заяву про припинення порушення, допущеного власником веб-сайту, у разі, якщо:

а) заява не відповідає вимогам, встановленим частиною сьомою цієї статті;

б) постачальник послуг хостингу не надає послуги, ресурси для розміщення веб-сайту, щодо якого подана заява;

в) заявник звернувся до постачальника послуг хостингу за відсутності підстав, передбачених частиною сьомою цієї статті.

Постачальник послуг хостингу повідомляє заявника про залишення без розгляду заяви про припинення порушення із зазначенням відповідних правових підстав, передбачених цією частиною, впродовж 24 годин з моменту її отримання.

9. Власник веб-сайту має право звернутися до постачальника послуг хостингу, від якого він отримав інформацію про вжиті заходи відповідно до частини сьомої цієї статті, з повідомленням про відмову з підстав та за формою, встановленими частинами четвертою, п'ятою цієї статті, вимагаючи відновлення доступу до електронної (цифрової) інформації. Якщо таке звернення відповідає вимогам, встановленим частиною п'ятою цієї статті для повідомлення про відмову, постачальник послуг хостингу повинен невідкладно, не пізніш як через 48 годин після його отримання, надіслати заявнику його копію. У разі якщо повідомлення не відповідає вимогам, передбаченим частиною п'ятою цієї статті для повідомлення про відмову, постачальник послуг хостингу інформує про це власника веб-сайту.

10. Постачальник послуг хостингу відновлює доступ до електронної (цифрової) інформації на десятий робочий день з дня надсилання заявнику копії повідомлення, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті, якщо протягом цього часу заявник не надав йому підтвердження відкриття судового провадження про захист його прав на об'єкт (об'єкти) авторського права і (або) суміжних прав (електронної (цифрової) інформації), щодо якого (яких) подавалася заява про припинення порушення.

11. Власники веб-сайтів та постачальники послуг хостингу, крім фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, зобов'язані розміщувати у вільному доступі на власних веб-сайтах та (або) в публічних базах даних записів про доменні імена (WHOIS) таку достовірну інформацію про себе:

а) повне ім'я або найменування власника веб-сайту та постачальника послуг хостингу;

б) повну адресу місця проживання або місцезнаходження власника веб-сайту та постачальника послуг хостингу;

в) контактну інформацію власника веб-сайту та постачальника послуг хостингу, у тому числі адресу електронної пошти, номер телефону, за якими з ними можливо оперативно зв'язатися.

Фізичні особи, які не є суб'єктами господарювання, розміщують у вільному доступі на веб-сайтах, власниками яких вони є, або в публічних базах даних записів про доменні імена (WHOIS) контактну інформацію власника веб-сайту, передбачену пунктом «в» цієї частини.

12. Повідомлення про вжиті заходи, яке направляється заявнику відповідно до цієї статті, крім іншого, повинно містити достовірну та повну інформацію про зазначеного в заяві власника веб-сайту. У разі направлення повідомлення про вжиті заходи постачальником послуг хостингу в повідомленні також повинна міститися інформація про цього постачальника та повна інформація, надана йому власником веб-сайту, без будь-яких змін або спотворень. Інформація про власника веб-сайту складається з відомостей про його повне ім'я (найменування), адресу проживання (місцезнаходження), адресу для листування, номер телефону, адресу електронної пошти і, за наявності, іншу контактну інформацію для зв'язку. У разі отримання від власника веб-сайту (або власника веб-сторінки при здійсненні процедур, передбачених частиною шостою або сьомою цієї статті) повідомлення про відмову його копія має бути додана до повідомлення про вжиті заходи.

13. На підставі цього Закону допускається унеможливлення доступу виключно до електронної (цифрової) інформації, зазначеної в заяві про припинення порушення. У разі якщо доступ до електронної (цифрової) інформації не може бути унеможливлений з технічних причин, власник веб-сайту або постачальник послуг хостингу може унеможливити доступ до веб-сторінки, яка містить відповідну електронну (цифрову) інформацію.

14. Заява про припинення порушення та заява про припинення порушення власником веб-сайту викладаються письмово у паперовій та (або) електронній формі.

Заява в електронній формі оформляється згідно з вимогами законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу з обов'язковим використанням технічних засобів засвідчення електронного цифрового підпису адвоката, який надає правову допомогу заявнику. Одночасно з направленням такої заяви в електронній формі заявник направляє за тією самою адресою її копію в звичайній електронній формі без використання електронного цифрового підпису. У разі якщо заява в електронній формі з використаними в ній технічними засобами засвідчення електронного цифрового підпису адвоката за змістом відрізняється від заяви в звичайній електронній формі, надісланій одному й тому самому адресату, така заява вважається неподаною.

Заява в паперовій формі оформляється з обов'язковим власноручним підписом адвоката та надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Датою та часом отримання заяви, передбаченої цією статтею, вважаються:

а) у разі направлення електронною поштою — дата і час відправки засобами електронного зв'язку;

б) у разі направлення рекомендованим листом з повідомленням про вручення — дата і час, зазначені в повідомленні про вручення.

У разі якщо адресат відмовляється від отримання заяви або відсутній за вказаною адресою, днем та датою отримання заяви є день та дата проставлення оператором поштового зв'язку у повідомленні про вручення інформації про відмову адресата отримати заяву або інформації про відсутність адресата за вказаною адресою.

Відповідь (повідомлення) на заяву, пересилання копії заяви, передбачені цією статтею, викладаються письмово у паперовій та (або) електронній формі.

Датою і часом отримання відповіді (повідомлення) на заяву, передбачену цією статтею, та/або направленої заяви вважаються:

а) у разі направлення електронною поштою — дата і час відправки засобами електронного зв'язку;

б) у разі направлення рекомендованим листом з повідомленням про вручення — дата і час, зазначені в повідомленні про вручення.

У разі якщо адресат відмовляється від отримання відповіді (повідомлення) на заяву або відсутній за вказаною адресою, днем та датою отримання відповіді (повідомлення) на заяву є день та дата проставлення оператором поштового зв'язку у повідомленні про вручення інформації про відмову адресата отримати відповідь (повідомлення) на заяву або інформації про відсутність адресата за вказаною адресою.

15. Власник веб-сайту, веб-сторінки не несе відповідальності за порушення авторського права і (або) суміжних прав, вчинені з використанням мережі Інтернет, якщо він вчасно вчинив дії, передбачені частиною третьою цієї статті.

Положення абзацу першого цієї частини не застосовуються, якщо:

а) власник веб-сайту впродовж трьох місяців, незважаючи на отримані та задоволені ним заяви про припинення порушень, допустив не менше двох випадків використання на одній чи декількох веб-сторінках, власником яких він є, одного й того самого об'єкта авторського права і (або) суміжних прав на одному й тому самому веб-сайті;

б) власник веб-сторінки, який не є власником веб-сайту, впродовж трьох місяців, незважаючи на отримані та задоволені ним заяви про припинення порушень, допустив не менше двох випадків використання одного й того самого об'єкта авторського права і (або) суміжних прав на одному й тому самому веб-сайті.

Стаття 52^2. Зобов'язання постачальників послуг хостингу щодо забезпечення захисту авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет

1. Постачальники послуг хостингу зобов'язані передбачати у договорах про надання таких послуг умови і правила, що забороняють замовникам послуг вчиняти дії з розміщення електронної (цифрової) інформації з порушенням авторського права і (або) суміжних прав третіх осіб, а також зобов'язують замовників послуг вказувати достовірну і коректну інформацію про себе, у тому числі свої контактні дані, а у разі їх зміни — невідкладно інформувати про це в порядку, визначеному законодавством.

2. Постачальник послуг хостингу не несе перед замовником таких послуг відповідальності за наслідки вжиття заходів, передбачених статтею 52^1 цього Закону, за умови виконання вимог частини першої цієї статті.

Постачальник послуг хостингу не несе відповідальності за порушення авторського права і (або) суміжних прав, за умови виконання вимог статті 52^1 цього Закону»;

7) частину другу статті 12 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2008 р., № 18, ст. 197) викласти в такій редакції:

«2. Соціальна реклама не повинна містити посилань на конкретний товар та/або його виробника, на рекламодавця (крім випадків, коли рекламодавцем є громадське об'єднання чи благодійна організація), на об'єкти права інтелектуальної власності, що належать виробнику товару або рекламодавцю соціальної реклами, крім реклами національних фільмів.

Реклама національних фільмів прирівнюється до соціальної реклами та може розміщуватися і розповсюджуватися, за умови дотримання вимог, встановлених абзацом дванадцятим частини першої статті 8 цього Закону»;

8) розділ VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11 із наступними змінами) доповнити пунктом 1^2 такого змісту:

«1^2. Установити, що виплата резидентом України доходу фізичним особам — нерезидентам, які здійснюють підприємницьку діяльність у сфері кінематографії не на території України, не є об'єктом нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

9) у Законі України «Про електронну комерцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 45, ст. 410):

частину четверту статті 9 доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Постачальник послуг проміжного характеру в інформаційній сфері, що надає послуги проміжного (тимчасового) зберігання інформації, наданої одержувачем послуги, з єдиною метою — покращити подальшу передачу інформації іншим одержувачам послуги на їхню вимогу, не несе відповідальності за автоматичне, тимчасове та проміжне зберігання інформації і за шкоду, завдану внаслідок використання результатів таких послуг, за умови що він не змінює зміст інформації, виконує умови доступу до інформації, включаючи законодавчі вимоги доступу до інформації про власника мережевого ресурсу, виконує правила оновлення інформації у спосіб, який визнаний і використовується у промисловості, не перешкоджає законному використанню технологій, які визнані та використовуються у промисловості, при отриманні даних про використання інформації вдається до швидких дій з метою унеможливлення доступу до інформації, яку він зберігав, після того як йому стало відомо, що інформація в первинному джерелі передачі була видалена з мережі або доступ до неї унеможливлено, або є рішення суду про видалення чи унеможливлення доступу.

Постачальник послуг проміжного характеру в інформаційній сфері, що надає послуги постійного зберігання інформації на запит одержувача послуг хостингу, не несе відповідальності за зміст переданої чи отриманої інформації, яка зберігається на запит отримувача послуг, та за шкоду, завдану внаслідок використання результатів таких послуг, за умови що у нього відсутні відомості про незаконну діяльність або факти чи обставини, які вказують на те, що діяльність має ознаки незаконної, або стосовно вимог про відшкодування збитків від такої незаконної діяльності, та постачальник після отримання таких відомостей вдається до швидких дій з метою усунення можливості доступу чи припинення доступу до інформації, у тому числі відповідно до вимог законодавства про авторське право і суміжні права»;

статтю 17 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Постачальник послуг проміжного характеру несе відповідальність за зміст переданої та отриманої інформації та за шкоду, завдану внаслідок використання результатів таких послуг, за умови відсутності в його діях будь-якої з обставин, що звільняють його від відповідальності, встановлених статтею 9 цього Закону».

4. З дня набрання чинності цим Законом закони та інші нормативно-правові акти діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів України про внесення змін до Бюджетного та Податкового кодексів України з метою забезпечення практичної реалізації положень цього Закону;

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону, в тому числі щодо єдиної державної системи електронного обліку квитків, реалізованих кінотеатрами, «Єдиний електронний квиток»;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

6. Конкурсний відбір кінопроектів для формування Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів, розпочатий до набрання чинності цим Законом, має бути завершений включенням кінопроектів, які набрали найбільшу кількість балів, до Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів у строки та на умовах, визначених Порядком конкурсного відбору кінопроектів для формування Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, та законодавством України.

Фільми, які включені до Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів за результатами конкурсних відборів кінопроектів для формування Програми виробництва та розповсюдження національних фільмів, розпочатих або проведених до набрання чинності цим Законом, або за якими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, укладено державні контракти на виробництво національних фільмів на умовах державного замовлення (або договорів фінансової підтримки виробництва фільмів) до набрання чинності цим Законом, мають бути завершені виробництвом.

7. Державна підтримка кінематографії у формах, передбачених статтею 7 цього Закону, надається після утворення Кабінетом Міністрів України Ради з державної підтримки кінематографії.

Президент України П.ПОРОШЕНКО

м. Київ
23 березня 2017 року
№ 1977-VIII

Додаток 1
до Закону України
від 23 березня 2017 року
№ 1977-VIII

КУЛЬТУРНИЙ ТЕСТ

Культурні критерії

1. Сюжетна лінія/сценарій/центральна тема фільму базуються на подіях, що є частиною української або європейської культури/історії/міфології/релігії, — 2 бали.

(Цей критерій стосується творів, що базуються на подіях чи випадках, що є частиною традиційної української чи європейської культури/історії/міфології/релігії)

2. Фільм заснований на персонажі/особистості української/європейської культури/історії/релігії чи українського/європейського суспільства — 2 бали.

(Цей критерій стосується творів, що засновані на добре відомих персонажах/особистостях, які відіграють значну роль у сюжеті)

3. Сюжетна лінія фільму пов'язана з українським/європейським оточенням/місцем/місцевістю/архітектурним чи культурним оточенням — 2 бали.

4. Сюжетна лінія/сценарій/центральна тема фільму базується на українському чи європейському літературному творі чи на адаптованому творі інших мистецьких дисциплін культурного значення (образотворче мистецтво, музика тощо) — 2 бали.

5. Сюжетна лінія/сценарій/центральна тема фільму зосереджується на сучасних культурних/соціальних темах українського чи європейського суспільства — 2 бали.

6. Фільм відображає важливу українську та (чи) європейську цінність (цінності): солідарність/рівність/захист прав людини/толерантність/захист навколишнього природного середовища/повага до культурних чи сімейних традицій/критичне мислення/верховенство права — 2 бали.

7. Фільм зосереджується на українській/європейській культурі/ідентичності чи українських/європейських звичаях та традиціях — 2 бали.

8. Сюжетна лінія/сценарій/центральна тема фільму зосереджується на сучасних чи історичних подіях, які впливають на європейське/українське суспільство, — 2 бали.

(Цей критерій стосується творів, що базуються на сучасних чи історичних ситуаціях/випадках, що мають вплив на сучасне європейське/українське суспільство)

Виробничі критерії

9. Творці фільму є громадянами України чи держав — членів Європейського Союзу:

режисер-постановник, продюсер/співпродюсер, оператор-постановник, автор сценарію, виконавець головної ролі, склад виконавців ролі другого плану, автор музики, художник-постановник, художник по костюму, режисер монтажу, художник по гриму, директор з виробництва, монтажно-тонувального періоду (постпродакшн) та керівник відділу візуальних ефектів, режисер (перший асистент режисера) — 1/2 бала за кожен випадок відповідності, максимально 7 балів.

10. Щонайменше 51 відсоток учасників знімальної групи (крім зазначених у пункті 9) є громадянами України чи держав Європейського Союзу — 4 бали.

11. Зйомки відбуваються на натурі, в інтер'єрах чи студіях в Україні — 4 бали:

якщо зйомки відбуваються протягом щонайменше одного дня, — 1 бал;

якщо кількість знімальних днів в Україні становить 10 відсотків загальної кількості знімальних днів, — 2 бали;

якщо кількість знімальних днів в Україні становить 25 відсотків загальної кількості знімальних днів, — 3 бали;

якщо кількість знімальних днів в Україні становить 50 відсотків загальної кількості знімальних днів, — 4 бали.

12. До виробництва фільму залучені українські постачальники послуг.

Для цілей застосування цього критерію «українські постачальники послуг» означають суб'єктів господарювання, які є резидентами України.

При залученні заявником будь-якого постачальника послуг, чиї послуги прямо пов'язані з виробничим процесом, бали за які присуджуються відповідно до критеріїв 12 чи 14, бали за залучення таких постачальників послуг за цим критерієм не присуджуються.

Таким чином, якщо фільм знімається у локаціях (місцевості) чи приміщеннях (студіях, павільйонах тощо) в Україні, бали за критерієм 13 будуть надані за тих постачальників послуг, які прямо залучені до робіт (послуг) підготовчого періоду.

Бали надаються на основі відсоткового підрахунку відповідно до такої методики:

якщо українські постачальники послуг залучалися до робіт (послуг) підготовчого періоду в Україні принаймні на один день, — 1 бал;

якщо українські постачальники послуг залучалися до робіт (послуг) підготовчого періоду не менш як на 10 відсотків загальної кількості днів підготовчого періоду, — 2 бали;

якщо українські постачальники послуг залучалися до робіт (послуг) підготовчого періоду не менш як на 25 відсотків загальної кількості днів підготовчого періоду, — 3 бали;

якщо українські постачальники послуг залучалися до робіт (послуг) підготовчого періоду не менш як на 50 відсотків загальної кількості днів підготовчого періоду, — 4 бали.

13. Монтаж (включаючи монтаж зображення та звуку, зведення звукової доріжки, розташування лабораторій) здійснюється в Україні — 0,5-2 бали:

якщо роботи монтажно-тонувального періоду здійснювалися в Україні принаймні один день, — 0,5 бала;

якщо роботи монтажно-тонувального періоду здійснювалися в Україні не менш як протягом 10 відсотків загальної кількості днів монтажу, — 1 бал;

якщо роботи монтажно-тонувального періоду здійснювалися в Україні не менш як протягом 25 відсотків загальної кількості днів монтажу, — 1,5 бала;

якщо роботи монтажно-тонувального періоду здійснювалися в Україні не менш як протягом 50 відсотків загальної кількості днів монтажу, — 2 бали.

14. Комп'ютерна графіка (CG), включаючи роботи із створення ефектів симуляції фізичних процесів (VFX), створена повністю або частково (не менше 50 відсотків загального хронометражу комп'ютерної графіки та ефектів) в Україні, — 1 бал.

15. Обсяг витрачання коштів з кошторисної вартості фільму на території України — 0,5-4 бали:

якщо обсяг витрачання коштів з кошторисної вартості фільму на території України становить більше 10 відсотків кошторису, — 0,5 бала;

якщо обсяг витрачання коштів з кошторисної вартості фільму на території України становить більше 20 відсотків кошторису, — 1 бал;

якщо обсяг витрачання коштів з кошторисної вартості фільму на території України становить більше 30 відсотків кошторису, — 2 бали;

якщо обсяг витрачання коштів з кошторисної вартості фільму на території України становить більше 50 відсотків кошторису, — 4 бали.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «КІЯШКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KIYASHKO v. UKRAINE)
(Заява №37240/07)
Стислий виклад рішення від 23 лютого 2017 року

У 1996 та 1998 роках заявник переніс закриті черепно-мозкові травми. 16 вересня 2004 року заявник був заарештований за підозрою у вчиненні злочину. Під час арешту заявник перебував на стаціонарному лікуванні в психіатричній лікарні. 6 жовтня 2006 року Київський районний суд м. Полтави засудив заявника до п'яти років позбавлення волі, вирок був залишений без змін.

З 4 жовтня 2004 року по 2 жовтня 2007 року заявник перебував у Полтавському СІЗО № 23 (далі — СІЗО). 5 жовтня 2004 року заявник пройшов первинне медичне обстеження, в результаті якого у нього не було виявлено ряд захворювань. Згідно тверджень заявника, його утримували в різних камерах одного й того ж типу, розмір яких був 7 квадратних метрів, та в них перебувало від трьох до чотирьох осіб. Вікно було маленьке та не пропускало в камеру повітря та денне світло, в камерах були погані санітарні умови, їжа була низької якості та приготовлена із зіпсованих продуктів. Заявник мав змогу прийняти душ лише раз на два тижні протягом 10-15 хвилин. Прогулянки на свіжому повітрі були не регулярними. Співкамерники заявника хворіли на туберкульоз, гепатит та ін. Протягом 2006 року заявник пройшов ще кілька обстежень як в СІЗО, так і в полтавських лікарнях, йому було призначено лікування та видано ціпок. Наступного року заявнику було встановлена третя група інвалідності.

З 19 по 26 квітня 2007 року заявник перебував у дисциплінарному ізоляторі з бетонною підлогою, що була вкрита холодною водою. У результаті перебування у вказаному ізоляторі заявник захворів та потрапив у медичну частину СІЗО, де його не годували та не давали гарячої води.

З 2 жовтня 2007 року по 22 вересня 2009 року заявник відбував покарання в Кременчуцькій виправній колонії № 69 (далі — колонія). Умови утримання заявника були неналежними (брак сонячного світла в камері, відсутність вентиляції, таргани й криси, нерегулярні короткотривалі прогулянки на свіжому повітрі). Частину свого ув'язнення заявник відбував у соціопсихологічному відділені колонії в неналежних умовах та разом із особами, хворими на гепатит, туберкульоз та ін. В 2008 заявнику був поставлений діагноз хронічний гепатит С та діагностовано ВІЛ. Протягом 2009 року заявник пройшов ще низку обстежень, в ході яких був підтверджений діагноз ВІЛ, а цього ж року після звільнення стан здоров'я заявника був визнаний задовільним. У січні 2010 року заявнику була встановлена друга група інвалідності, яка через три роки була підтверджена.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови під час його утримання під вартою та ув'язнення, відсутність медичної допомоги під час утримання під вартою та відсутність ефективних засобів юридичного захисту стосовно цих скарг.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд зазначив, що заявник надав детальний опис і докази неналежних умов свого утримання в обох місцях позбавлення волі. Європейський суд також зазначив, що в своєму рішенні «Трутень проти України» раніше вже визнавав порушення статті 3 Конвенції стосовно Полтавського СІЗО саме з причини браку особистого простору в поєднанні з відсутністю доступу до прогулянок на свіжому повітрі. Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою в СІЗО та у колонії були такими, що принижували його гідність, а отже мало місце порушення статті 3 Конвенції.

Європейський суд, вивчивши медичні довідки, надані сторонами, дійшов висновку, що заявник дійсно не отримував належну медичну допомогу під час позбавлення свободи, що спричинило значне погіршення його стану здоров'я, а отже мало місце порушення статті 3 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 13 Конвенції, Європейський суд зазначив, що у зв'язку з відсутністю у національному законодавстві ефективного та доступного засобу юридичного захисту щодо скарг заявника на неналежні умови тримання під вартою та відсутність належної медичної допомоги, які б могли запобігти виникненню чи продовженню порушень або могли б забезпечити заявникові належне відшкодування, було порушення статті 13.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції стосовно умов тримання заявника під вартою;

3. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції стосовно неналежного лікування заявника, наданого йому під час тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушення пункту 13 Конвенції стосовно відсутності ефективних засобів юридичного захисту стосовно скарг заявника за статтею 3 Конвенції;

5. *Постановляє,* що

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 10 000 (десять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ІГНАТОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF IGNATOV v. UKRAINE)
Заява № 40583/15
Стислий виклад рішення від 15 грудня 2016 року

04 червня 2013 року заявника затримали за підозрою у вчиненні злочину. Наступного дня Солонянський районний суд Дніпропетровської області обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, мотивуючи це тим, що заявник, зокрема, підозрювався у вчиненні тяжкого злочину та міг переховуватися від слідства та суду. Після закінчення досудового розслідування справу було передано до Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська (далі — районний суд), який згодом направив справу на додаткове розслідування та продовжив строк тримання заявника під вартою до 01 жовтня 2013 року.

Під час розгляду справи по суті районний суд неодноразово продовжував застосування раніше обраного запобіжного заходу, а численні клопотання заявника про заміну запобіжного заходу на інший, не пов'язаний із триманням під вартою, залишалися без задоволення, а обраний запобіжний захід — без змін.

27 січня 2015 року районний суд визнав заявника винним у вчиненні злочинів і призначив йому покарання у виді позбавлення волі на строк п'ять років, проте водночас строк покарання було зменшено удвічі на підставі Закону України «Про амністію». Через чотири місяці заявника було умовно-достроково звільнено.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за підпунктом «c» пункту 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що 01 жовтня 2013 року під час постановлення ухвали про обрання йому запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, районний суд не надав належного обґрунтування, а також, що національне законодавство не вимагало такого обґрунтування національними судами або не встановлювало граничних строків тримання під вартою. За пунктом 3 статті 5 Конвенції заявник скаржився, що строк тримання його під вартою під час досудового розслідування неодноразово продовжувався судами з тих самих підстав. Заявник також скаржився, що його клопотання про заміну запобіжного заходу на інший, не пов'язаний із триманням під вартою, подане до суду першої інстанції 27 грудня 2013 року, було розглянуто лише 21 січня 2014 року, а його аналогічне клопотання, подане 15 серпня 2014 року, було розглянуто лише 04 вересня 2014 року, що не відповідало вимогам невідкладності судового розгляду законності тримання заявника під вартою відповідно до пункту 4 статті 5 Конвенції.

Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з відсутністю в ухвалі районного суду від 01 жовтня 2013 року будь-якого обґрунтування для продовження строку тримання заявника під вартою, та що, незважаючи на прийняття нового Кримінального процесуального кодексу України від 2012 року, його положеннями не встановлювався обов'язок суду умотивовувати своє рішення про продовження строку тримання обвинуваченого під вартою або встановлювати граничний строк застосування цього запобіжного заходу.

Розглянувши скарги заявника за пунктом 3 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що тримання його під вартою тривало близько одного року та восьми місяців. При цьому, продовжуючи тримання заявника під вартою та відмовляючи у задоволенні його клопотань про звільнення, національні суди здебільшого посилались на аналогічні підстави, наведені при його затриманні, та не додавали жодних нових деталей. Крім того, на жодному етапі національні суди не розглядали можливості застосування альтернативних запобіжних заходів. З огляду на це, а також на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд встановив порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Європейський суд констатував також порушення пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з тим, що клопотання заявника про звільнення з-під варти від 27 грудня 2013 року та 14 серпня 2014 року були розглянуті національним судом лише 24 січня та 04 вересня 2014 року, відповідно, а отже, було порушено вимогу щодо невідкладності розгляду законності тримання заявника під вартою.

Крім цього, Європейський суд застосував статтю 46 Конвенції, вказавши на системний характер проблем, які стали підставою порушень у цій справі. Зокрема, Європейський суд звернувся до своєї попередньої практики у справі «Харченко проти України» та вказав на необхідність прискорення реформування законодавства та/або адміністративної практики для приведення кримінального процесу в Україні у відповідність до вимог статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушення пункту 3 статті 5 Конвенції;

4. *Постановляє,* що було порушення пункту 4статті 5 Конвенції;

5. *Постановляє*, що

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику 6 000 (шість тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «СІТНЕВСЬКИЙ ТА ЧАЙКОВСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SITNEVSKIY AND CHAYKOVSKIY v. UKRAINE)
Заяви № 48016/06 та № 7817/07
Стислий виклад рішення від 10 листопада 2016 року

У листопаді 2001 року першого заявника було затримано за підозрою у вчиненні серії розбійних нападів у Харківській області та м. Харків. Протягом лютого-липня 2002 року після отримання письмової відмови від захисника, його декілька разів допитували без участі адвоката. Він вказав, що відігравав другорядну роль під час вчинення серії розбійних нападів, та взяв участь у відтворенні обстановки та обставин події. Крім цього, під час допиту як свідка, він заперечував будь-яку причетність до вчинення вбивства у м. Луганськ. 10 липня 2002 року слідчим прокуратури його було притягнуто як обвинуваченого у вчиненні низки розбійних нападів і вбивств в складі банди та призначено захисника. Він відмовився від усіх своїх попередніх свідчень у зв'язку з тим, що його зізнавальні показання були отримані під примусом.

Другого заявника також було допитано як свідка щодо серії вбивств, вчинених у м. Луганськ та Донецькій області. Згодом, у жовтні 2001 року його було затримано та допитано у присутності адвоката, найнятого його дружиною. Він зізнався у розбійних нападах та взяв участь у відтворенні обстановки та обставин вбивства, вчиненого на території Автономної Республіки Крим. У подальшому він відмовився від своїх зізнавальних показань, так само як і перший заявник.

До початку судового розгляду справи заявників інші члени банди, співобвинувачені у справі, та інші свідки (очевидці та потерпілі) надали свідчення щодо причетності заявників до розбійних нападів та вбивств. Однак на останній стадії досудового розслідування співобвинувачені відмовилися від своїх показань, стверджуючи, що їх було надано під примусом.

Під час судового розгляду справи в апеляційному суді Донецької області (далі — апеляційний суд) були зачитані письмові показання свідків та потерпілих у зв'язку з неможливістю їх особистої участі за різних причин. Заявники наполягали на допиті усіх свідків у судовому засіданні, однак адвокати заявників не подали жодного заперечення щодо зачитування показань під час засідання. 06 жовтня 2005 року апеляційний суд визнав заявників винними у вчиненні низки злочинів та призначив їм покарання у виді довічного позбавлення волі. Під час ухвалення вироку апеляційний суд посилався на: зізнавальні показання заявників (що відрізнялись від їхніх показань під час судового розгляду); письмові показання свідків та потерпілих, отримані під час досудового розслідування та зачитані у суді; на докази, які підтверджували їх причетність до злочинів (вогнепальна зброя, що була знаряддям вчинення злочину). Апеляційний суд детально розглянув та відхилив твердження заявників про різні порушення їх права на захист, зокрема, що їх зізнавальні показання були недостовірними, оскільки отримані під примусом. Заявники оскаржили вирок до Верховного Суду України. Однак скарги заявників щодо розбіжностей у показаннях свідків, наданих під час досудового розслідування, розглянуті не були.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники подали низку скарг за підпунктом «d» пункту 3 та пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), зокрема, на надмірну тривалість і несправедливість кримінального провадження щодо них у зв'язку з тим, що під час судового розгляду не були допитані головні свідки, а вирок базувався на зізнавальних показаннях заявників та інших підсудних, наданих під час досудового розслідування, від яких вони в подальшому відмовилися. Перший заявник також скаржився за підпунктом «c» пункту 3 та пунктом 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з відсутністю доступу до захисника на початковій стадії досудового слідства. Заявники також скаржилися за іншими статтями Конвенції, які Європейський суд розглянув та відхилив за підпунктом «a» пункту 3 статті 35 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за підпунктом «c» пункту 3 та пунктом 1 статті 6 Конвенції Європейський суд дійшов таких висновків. На початковій стадії досудового розслідування перший заявник надав показання як підозрюваний у вчиненні саме розбою, у зв'язку з чим йому не були доступні мінімальні гарантії, які він мав якби був підозрюваним за вчинення більш тяжкого злочину, вбивства. Крім цього, щодо вбивства у м. Луганськ першого заявника допитали як свідка, а не підозрюваного чи обвинуваченого. На той час він офіційно підозрювався у вчиненні лише розбою. Європейський суд взяв до уваги, що деякі докази щодо участі першого заявника у вчиненні вбивства в м. Луганськ та розбійному нападі були отримані із порушенням вимог статті 6 Конвенції, що підірвало справедливість провадження щодо першого заявника в цілому.

Розглянувши скарги заявників за підпунктом «d» пункту 3 та пунктом 1 статті 6 Конвенції Європейський суд дійшов таких висновків. Європейський суд вказав, що апеляційний суд, відхиляючи відмову інших співобвинувачених від своїх зізнавальних показань, посилався на показання свідків Г.С. та Н.К., надані під час досудового розслідування, які особисто не з»явилися у судове засідання. Крім того, Європейський суд звернув увагу на відсутність поважних причин неявки зазначених свідків, а також свідків О.Ва., С.Ва., В.К., Р.К. і Р.М. у судове засідання. У зв'язку з цим Європейський суд дійшов висновку, що формування доказової бази для засудження заявників на підставі неперевірених свідчень та допустимістю цих свідчень до справи як доказів підірвало справедливість провадження у цілому та констатував порушення вказаних положень Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* прийнятними скарги першого заявника за статтею 6 Конвенції щодо права на правову допомогу та скарги заявників за статтею 6 Конвенції щодо право на допит свідка, а решту скарг заявників — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що було порушення підпункту «c» пункту 3 та пункту 1 статті 6 Конвенції щодо першого заявника;

4. *Постановляє*, що було порушення підпункту «d» пункту 3 та пункту 1 статті 6 Конвенції щодо першого заявника у зв'язку з допустимістю неперевірених свідчень Г.С. та Н.К. як доказів;

5. *Постановляє*, що було порушення підпункту «d» пункту 3 та пункту 1 статті 6 Конвенції щодо заявників у зв'язку з допустимістю неперевірених свідчень О.Ва. та С.Ва. як доказів, та щодо другого заявника у зв'язку з допустимістю неперевірених свідчень Р.М. як доказів;

6. *Постановляє*, що не було порушення підпункту «d» пункту 3 та пункту 1 статті 6 Конвенції щодо першого заявника у зв'язку з допустимістю неперевірених свідчень Р.М. як доказів, та щодо заявників у зв'язку з допустимістю неперевірених свідчень В.К. та Р.К. як доказів;

7. *Постановляє*, що встановлення порушення само по собі є достатньою справедливою сатисфакцією моральної шкоди, якої зазнали заявники;

8. *Постановляє*, що

(a) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити першому заявнику 2 500 (дві тисячі п'ятсот) євро та другому заявнику 2 300 (дві тисячі триста) євро компенсації судових та інших витрат, та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявникам; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу та перераховані безпосередньо на рахунок представника заявників, пана Тараххала;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

9. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «КУЛІК ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KULIK v. UKRAINE)
Заява № 34515/04
Стислий виклад рішення від 02 лютого 2017 року

30 січня 2003 року заявника було заочно притягнуто до справи щодо вбивства як обвинуваченого. Наступного дня відповідно до ухвали Деснянського районного суду м. Києва (далі — районний суд) заявника було затримано у м. Харкові та етаповано до м. Київ для обрання йому запобіжного заходу.

За твердженнями заявника його було затримано та поміщено під варту до Ленінського РВ ГУМВС України в Харківській області 30 січня 2003 року, де він зазнав жорстокого поводження працівників міліції та за відсутності адвоката написав явку з повинною, датовану 01 лютого 2003 року. Однак ні заявник, ні у подальшому його адвокат не скаржились до прокуратури на жорстоке поводження працівників міліції.

01 лютого 2003 року заявнику було роз'яснено його право мати захисника до першого допиту та складено протокол затримання. Пізніше до кримінальної справи було залучено захисника. Під час подальших допитів за участі захисника заявник підтверджував надані ним зізнавальні показання.

04 лютого 2003 року районний суд обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Пізніше цього ж місяця заявника було поміщено до Київського СІЗО № 13. Районний суд неодноразово продовжував строк тримання заявника під вартою, зокрема у зв'язку з необхідністю завершити певні слідчі дії в ході досудового слідства.

03 жовтня 2003 року вироком Апеляційного суду м. Києва (далі — апеляційний суд) заявника було визнано винним у вчиненні низки злочинів та призначено покарання у виді довічного позбавлення волі. 25 березня 2004 року Верховний Суд України скасував вирок з огляду на процесуальні недоліки та продовжив тримання заявника під вартою без зазначення граничного строку. Під час повторного розгляду справи заявник наполягав на презумпції невинуватості та скаржився на порушення своїх процесуальних прав, зокрема права на захист під час досудового розслідування.

18 березня 2005 року апеляційний суд постановив вирок щодо заявника та призначив йому покарання у виді довічного позбавлення волі. Заявник оскаржив цей вирок, але Верховний Суд України залишив його без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою в ІТТ, райвідділах міліції, Київському та Дніпропетровському СІЗО, виправних колоніях № 47 та № 61. За цією ж статтею заявник скаржився на неналежні умови його етапування на та з судових засідань та на умови тримання під час судових засідань, зокрема, на: постійне застосування наручників 25 березня 2004 року, 20 травня та 26 липня 2005 року, тримання його у металевій клітці під час судових засідань з розгляду його справи. Крім цього, за статтею 3 Конвенції заявник скаржився на жорстоке з ним поводження працівників міліції 30 січня 2003 року, працівників Київського СІЗО 03 квітня 2005 року та працівників колонії № 47 17 листопада 2007 року; а також на ненадання йому належної медичної допомоги 16 вересня 2004 року та під час його етапування з та до колонії № 67. За пунктом 1 статті 5 Конвенції заявник скаржився на незаконне затримання 30 січня 2003 року та тримання його під вартою з 30 червня 2003 року до 22 серпня 2003 року. За пунктом 4 статті 5 Конвенції заявник скаржився, що 25 березня та 21 квітня 2004 року суди не розглянули належним чином його клопотання про звільнення з-під варти. Заявник скаржився за різними пунктами статті 6 Конвенції, зокрема: за підпунктом (Ь) пункту 3 та пункту 1 на ненадання йому доступу до матеріалів справи для підготовки його апеляційної скарги до Верховного Суду України щодо вироку від 18 березня 2005 року; за підпунктом (с) пункту 3 та пункту 1 статті 6 Конвенції, що його право на захист на початкових етапах досудового розслідування було порушено, а його зізнавальні показання, отримані за відсутності адвоката, були використані національними судами для його засудження. За статтею 8 Конвенції заявник скаржився, що у зв'язку з наданням прокурором по телебаченню інформації щодо кримінальної справи заявника та транслюванню відеозапису з місця відтворення обстановки та обставин злочину, було порушено його право на повагу до приватного і сімейного життя.

Розглянувши скарги заявника на неналежні умови тримання у вказаних вище установах Європейський суд, звернувшись до своєї попередньої практики у справах проти України, констатував порушення статті 3 Конвенції. Європейський суд вказав, зокрема, що умови тримання заявника під вартою в Київському СІЗО (зокрема, відсутність особистого простору заявника), у поєднанні з антисанітарними умовами, а також відсутність прогулянок на свіжому повітрі протягом майже трьох років тримання його під вартою, становило таке, що принижує гідність поводження. Крім цього, Європейський суд вказав на недотримання державою свого обов'язку у зв'язку з незабезпеченням заявника належними умовами тримання під вартою у колонії № 47, де заявник захворів на туберкульоз.

Європейський суд, звернувшись до своєї попередньої практики у справах проти України, констатував порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання та етапування заявника у дні судових засідань, а також у зв'язку з триманням заявника у металевій клітці під час судових засідань.

Скарги заявника на жорстоке з ним поводження працівників міліції 30 та 31 січня 2003 року, працівників Київського СІЗО 03 квітня 2005 року та працівників колонії № 47 17 листопада 2007 року Європейський суд відхилив у зв'язку з їх необґрунтованістю, з огляду на відсутність відповідних доказів у справі.

Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням заявника під вартою з 25 березня 2004 року до 18 лютого 2005 року. Європейський суд вкотре звернувся до своєї попередньої практики у справах проти України та вказав, що тримання заявника під вартою тривало протягом невизначеного строку, що саме по собі порушує вимогу законності, закріплену у статті 5 Конвенції. Крім цього, Європейський суд вказав на неодноразову констатацію цього порушення у справах проти України, що виникає у зв'язку з законодавчою прогалиною.

Скаргу заявника на ненадання йому доступу до матеріалів його справи для підготовки його апеляційної скарги до Верховного Суду України 18 березня 2005 року Європейський суд визнав неприйнятною та відхилив з огляду, зокрема, на те, що заявник ознайомився з усіма дев'ятьма томами справи до її розгляду Верховним Судом України.

Розглянувши скаргу заявника за підпунктом «c» пункту 3 та пунктом 1 статті 6 Конвенції Європейський суд вказав, що заявник надав зізнавальні показання у присутності працівника міліції та за відсутності захисника, та його зізнання було долучено органами влади до доказової бази для засудження заявника, незважаючи на наявність інших доказів його винуватості. Крім того, з огляду на наявні матеріали справи Європейський суд звернув увагу на відсутність доказів того, що заявнику було запропоновано отримання допомоги захисника до 03 лютого 2003 року, тобто доки дружина заявника не найняла захисника. У зв'язку з цим Європейський суд констатував порушення вказаного положення Конвенції.

Скаргу заявника за статтею 8 Конвенції Європейський суд відхилив та визнав неприйнятною, зокрема, у зв»язку з тим, що заявник не надав пояснень того, чому ні він, ні його захисник чи законний представник жодного разу не звернулися до відповідної телекомпанії, щоб домогтися режиму конфіденційності відеозапису щодо заявника.

Розглянувши скарги заявника за статтею 3 Конвенції щодо застосування до нього наручників 25 березня 2004 року та щодо ненадання йому належної медичної допомоги, за пунктом 1 статті 5 Конвенції щодо незаконного тримання його під вартою з 30 червня 2003 року до 22 серпня 2003 року та за пунктом 4 статті 5 Конвенції, Європейський суд вирішив відхилити їх відповідно до пунктів 1 та 4 статті 35 Конвенції у зв'язку із спливом шестимісячного строку, який надається заявникам для подання заяви до Європейського суду.

Щодо інших скарг заявника Європейський суд дійшов висновку, що немає необхідності розглядати їх на предмет прийнятності та щодо суті.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятними скарги щодо: умов тримання заявника у Київському СІЗО та виправній колонії № 47; умов тримання у дні судових засідань, зокрема у зв'язку із триманням його у металевій клітці в залі судових засідань та під час його етапування до суду та після закінчення судових засідань; незаконності тримання заявника під вартою з 25 березня 2004 року до 18 березня 2005 року та порушення його прав на захист з самого початку провадження, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з умовами тримання заявника під вартою у Київському СІЗО та виправній колонії № 47;

3. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з умовами тримання заявника під вартою у дні судових засідань, зокрема триманням його у металевій клітці в залі судових засідань та умовами його етапування до суду та після закінчення судових засідань;

4. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням заявника під вартою з 25 березня 2004 року до 18 березня 2005 року;

5. *Постановляє*, що було порушення підпункту «c» пункту 3 статті 6 Конвенції у поєднанні з пунктом 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з порушенням права заявника на отримання правової допомоги на початкових етапах провадження;

6. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати інші скарги щодо їх прийнятності та суті;

7. *Постановляє*, що

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 10 000 (десять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу,

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

8. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 18 травня 2017 р. № 335
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування та застосовується з 1 січня 2017 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 травня 2017 р. № 335

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. В абзаці другому пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 28 липня 2004 р. № 966 «Про умови оплати праці членів виборчих комісій, комісій всеукраїнського референдуму» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 31, ст. 2063; 2005 р., № 52, ст. 3318; 2006 р., № 12, ст. 803; 2013 р., № 11, ст. 410) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

2. У пункті 1 постанови Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2006 р. № 1361 «Про надання одноразової адресної грошової допомоги деяким категоріям випускників вищих навчальних закладів» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 39, ст. 2623) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

3. У підпункті 6 пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2007 р. № 1172 «Про введення посад державних інспекторів з авіаційного нагляду у Державній авіаційній службі та умови оплати їх праці» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 73, ст. 2728; 2012 р., № 59, ст. 2374) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

4. У постановляючій частині постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 р. № 831 «Про доплати особам, які працюють у зоні відчуження» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 71, ст. 2384; 2011 р., № 73, ст. 2740; 2013 р., № 41, ст. 1477; 2014 р., № 47, ст. 1238; 2015 р., № 3, ст. 57; 2016 р., № 26, ст. 1035, № 33, ст. 1297, № 68, ст. 2302):

1) абзац перший викласти в такій редакції:

«Установити, що з 1 січня 2017 р.:»;

2) в абзаці другому слова і цифру «мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня відповідного року» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

5. Абзац другий пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2008 р. № 939 «Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 82, ст. 2764; 2010 р., № 35, ст. 1210) викласти в такій редакції:

«Для працівників, у яких посадові оклади менші, ніж розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року, посадові оклади (тарифні ставки) у штатному розписі встановлюються на рівні прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року.».

6. Абзац третій пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 р. № 290 «Про умови оплати праці працівників Допоміжної служби Ради міністрів Автономної Республіки Крим» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 25, ст. 837) викласти в такій редакції:

«розміри посадових окладів (тарифних ставок), зазначені у додатках 1–3, для працівників, у яких посадові оклади (тарифні ставки) менші, ніж розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року, посадові оклади (тарифні ставки) у штатних розписах установлюються на рівні прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року.».

7. У пункті 1 постанови Кабінету Міністрів України від 20 травня 2009 р. № 482 «Деякі питання оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів, що фінансуються з бюджету» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 37, ст. 1253) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

8. У Порядку залучення тимчасового персоналу до виконання робіт з підготовки і проведення сільськогосподарського перепису, оброблення, узагальнення його результатів та оплати праці такого персоналу, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 18 листопада 2009 р. № 1225 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 89, ст. 3017; 2012 р., № 45, ст. 1767):

1) у пункті 18 слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року»;

2) у примітці до додатка 1 до Порядку слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

9. В абзаці другому пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 524 «Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 38, ст. 1558) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

10. У пункті 4 постанови Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 552 «Про умови оплати праці працівників Координаційного центру з надання правової допомоги та його територіальних відділень» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 47, ст. 1837) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

11. У другому реченні абзацу сьомого пункту 5 Порядку оплати праці членів окружних та дільничних виборчих комісій з виборів народних депутатів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 вересня 2012 р. № 848 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 69, ст. 2809, № 76, ст. 3083; 2014 р., № 102, ст. 3011), слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

12. У пункті 2 постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2012 р. № 903 «Деякі питання Національного бюро з розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 75, ст. 3030) слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

13. В абзаці першому пункту 5 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для оплати послуг та відшкодування витрат адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2013 р. № 130 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 19, ст. 640; 2014 р., № 51, ст. 1340; 2016 р., № 54, ст. 1890), слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

14. У Порядку призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 975 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 6, ст. 161):

1) підпункт 3 пункту 4 після слів «військовому резерві» доповнити словами «військовослужбовцем строкової служби,»;

2) в абзаці першому пункту 5 слова «на дату загибелі (смерті)» замінити словами і цифрою «на 1 січня календарного року»;

3) у пункті 6:

у підпункті 1:

абзац перший після слова «військовослужбовцю» доповнити словами «(крім військовослужбовця строкової служби)»;

в абзацах другому – четвертому слова «на дату встановлення інвалідності» замінити словами і цифрою «на 1 січня календарного року»;

у підпункті 2:

абзац перший після слова «військовослужбовцю» доповнити словами «(крім військовослужбовця строкової служби)»;

в абзацах другому – четвертому слова «на дату встановлення інвалідності» замінити словами і цифрою «на 1 січня календарного року»;

у підпункті 3:

абзац перший викласти в такій редакції:

«3) військовослужбовцю строкової служби, військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовослужбовцю строкової служби, військовозобов'язаному чи резервісту під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніше ніж через три місяці після звільнення із служби, закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження таких зборів, служби у військовому резерві, у розмірі:»;

в абзацах другому – четвертому слова «на дату встановлення інвалідності» замінити словами і цифрою «на 1 січня календарного року»;

4) в абзацах другому – четвертому пункту 7 слова «на дату встановлення ступеня втрати працездатності» замінити словами і цифрою «на 1 січня календарного року»;

5) пункт 8 доповнити абзацом такого змісту:

«У разі повторного встановлення (зміни) групи інвалідності, причин її виникнення або ступеня втрати працездатності понад дворічний строк після первинного встановлення інвалідності виплата одноразової грошової допомоги не здійснюється.».

15. У Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виплати матеріальної допомоги військовослужбовцям, звільненим з військової строкової служби, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. № 185 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 30, ст. 875; 2016 р., № 60, ст. 2053):

1) в абзацах другому і третьому пункту 4 слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року»;

2) у додатку до Порядку назву графи «На день призову розмір середньої заробітної плати/мінімальної заробітної плати» викласти в такій редакції: «На день призову розмір середньої заробітної плати/прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

16. У Порядку виплати грошової допомоги громадянам України, які призиваються на строкову військову службу, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 587 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 66, ст. 2191):

1) у пункті 2 слова «в розмірі двох мінімальних заробітних плат» замінити словами і цифрою «у двох розмірах прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року»;

2) у пункті 3 слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року».

17. У пункті 20 Порядку оплати праці членів територіальних і дільничних виборчих комісій з місцевих виборів, нарахування та виплати одноразової грошової винагороди, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2015 р. № 687 «Питання оплати праці членів територіальних і дільничних виборчих комісій з місцевих виборів, нарахування та виплати одноразової грошової винагороди» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 74, ст. 2436), слова «мінімальної заробітної плати» замінити словами і цифрою «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року,».

18. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2016 р. № 460 «Про умови оплати праці працівників Українського національного інформаційного агентства «Укрінформ» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 60, ст. 2054) доповнити абзацом такого змісту:

«У разі коли розміри посадових окладів працівників, зазначених у додатках до цієї постанови, є нижчими, ніж визначений законом розмір прожиткового мінімуму, встановленого на 1 січня календарного року, посадові оклади встановлюються на рівні відповідного розміру прожиткового мінімуму.».

19. Пункт 3 Порядку виплати винагород державним виконавцям та їх розмірів і розміру основної винагороди приватного виконавця, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 643 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 75, ст. 2502), викласти в такій редакції:

«3. Державному виконавцю, на виконанні у якого перебував виконавчий документ немайнового характеру та який забезпечив його фактичне виконання в повному обсязі, виплачується винагорода в розмірі одного прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року, якщо боржником за виконавчим документом є фізична особа, та двох розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 1 січня календарного року, якщо боржником за виконавчим документом є юридична особа.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 травня 2017 р. № 344
Київ

Про новий склад наглядової ради Аграрної біржі

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. На часткову зміну пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2010 р. № 196 «Деякі питання Аграрної біржі» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 14, ст. 675; 2011 р., № 94, ст. 3428) затвердити новий склад наглядової ради Аграрної біржі, що додається.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 р. № 1237 «Про новий склад наглядової ради Аграрної біржі» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 94, ст. 3428).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 травня 2017 р. № 344

СКЛАД
наглядової ради Аграрної біржі

КУЧЕРЕНКО Ігор Борисович	—	директор департаменту з управління державною власністю Мінагрополітики, голова наглядової ради
КІНЩАК Андрій Андрійович	—	директор департаменту стратегії та економічного розвитку Мінагрополітики, заступник голови наглядової ради
ПАЩЕНКО Ірина Вікторівна	—	начальник відділу передприватизаційних процедур управління правового забезпечення державного підприємства «Спецагро» (за згодою), секретар наглядової ради
ПИВОВАРОВ Андрій Андрійович	—	директор департаменту правової та законопроектної роботи Мінагрополітики
ЧЕРНИХ Олександр Олександрович	—	директор департаменту промислової політики Мінекономрозвитку
ПАВЛЕНКО Галина Флоріанівна	—	директор департаменту регулювання та нагляду за наданням фінансових послуг фінансовими компаніями Нацкомфінпослуг (за згодою)
ТИВОДАР Тарас Михайлович	—	заступник начальника управління фінансів агропромислового комплексу — начальник відділу фінансів аграрного ринку та продовольства департаменту фінансів промисловості Мінфіну
НОВІКОВ Геннадій Володимирович	—	голова громадської спілки «Аграрний союз України» (за згодою)
ЛИПОВИЙ Олег Олександрович	—	виконуючий обов'язки генерального директора Аграрного фонду (за згодою)
ОЛІЙНИК Артем Олександрович	—	завідувач сектору запобігання та виявлення корупції Мінагрополітики

оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення ✦ оголошення

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів **АТ «Дельта Банк»:**
ТБ «КИЇВСЬКИЙ ІНСАЙДЕРСЬКИЙ ФОНД»

Номер лота:	№ Q80826b6952
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Право вимоги за кредитними договорами
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	**http://www.prozorro.sale/**
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	13.06.2017
Час проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті **www.prozorro.sale**
Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/12801-13062017

ТОВ «ОСБП»

Номер лота:	№ Q82226b6967- Q82226b6970
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Право вимоги за кредитними договорами
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	**http://www.prozorro.sale/**
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	13.06.2017
Час проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті **www.prozorro.sale**
Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/12786-13062017-1

ТБ «УКРАЇНСЬКА АГРОПРОМИСЛОВА»

Номер лота:	№ Q82326b6971
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Право вимоги за кредитним договором
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	**http://www.prozorro.sale/**
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	13.06.2017
Час проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті **www.prozorro.sale**
Детальна інформація щодо лота	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/12869-13062017-2

Слов'янський міськрайонний суд у Донецькій області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Альфа-Банк» до Калінічева Едуарда Борисовича про стягнення заборгованості.

Відповідач по справі Калінічев Едуард Борисович, який проживає за адресою: Донецька область, м Горлівка, вул. Стара Колона, б. 58, викликається на 08.00 год. 25 травня 2017 року до суду для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя І. О. Сидоренко

Краматорський міський суд Донецької області розглядає цивільну справу за № 234/5414/17 за заявою Публічного акціонерного товариства «Банк Фамільний» про відновлення втраченого судового провадження у цивільній справі.

Викликається як відповідач Анохін Олексій Олександрович на 02 червня 2017 року о 09.30 годині для участі у судовому засіданні, яке відбудеться в приміщенні Краматорського міського суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21, каб. № 18.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя О. М. Карпенко

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, № 157) розглядає цивільну справу за позовом Немичевої Т. С. до Немичева В. В. про стягнення аліментів. Відповідач у цивільній справі № 233/1403/17 Немичев Валерій Валерійович, 03.12.1977 р.н., зареєстрований: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Ініціативна, 36/2, фактично проживає за адресою: м. Костянтинівка, вул. Ростовська, 108, викликається у судове засідання на 13.30 год. 30 травня 2017 р. Розгляд відбудеться в приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області (корп. № 2, каб. № 16).

У випадку неприбуття в судове засідання відповідач повинний повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Т. О. Мартишева

Дружківський міський суд Донецької обл. (84205, м. Дружківка, вул. Енгельса, 45) розглядає цивільну справу № 2/229/902/2017 за позовом Панькової Тетяни Іванівни до Панькова Віталія Володимировича про розірвання шлюбу. Відповідач у справі Паньков Віталій Володимирович, 12 вересня 1959 року народження (останнє місце проживання: м. Дружківка, Донецька обл., вул. Солідарності, 55-20), викликається на 30 травня 2017 р. на 15.00 годину до суду, зал судового засідання № 1 для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. В разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя А. Л. Гонтар

Телефони відділу реклами: (44) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua

ОГОЛОШЕННЯ

Приватне акціонерне товариство «Акціонерна страхова компанія «ІНГО Україна»,
код ЄДРПОУ 16285602, місцезнаходження: 01054, м. Київ, вул. Бульварно-Кудрявська, 33,
у зв'язку із втратою, ***вважати недійсними:***

1) круглу печатку – Філія в місті Чернівці, ідентифікаційний код 26558416;
2) додаткову круглу печатку – Філія в місті Чернівці, ідентифікаційний код 26558416, Для угод № 1;
3) прямокутний штамп - Філія в місті Чернівці, ідентифікаційний код 26558416,
4) бланки – 1299:

Найменування	Серія	№	Кількість
ПОЛІС обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів на умовах міжнародної системи автомобільного страхування «ЗЕЛЕНА КАРТКА»	011	з 12891242 по 12491350	109
	011	з 12892951 по 12893050	100
	011	з 12894501 по 12894600	100
	011	з 12462901 по 12462909	9
	011	з 12463382 по 12463387	6
	011	з 12463390 по 12463392	3
	011	12463394	1
	011	з 12463397 по 12463398	2
	011	з 12463401 по 12463408	8
	011	з 12463431 по 12463450	20
ПОЛІС обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів	АК	4126850	1
	АК	з 4130451 по 4130490	40
	АК	з 6545725 по 6545800	76
	АК	з 6546601 по 6546700	100
Договір комплексного страхування під час поїздки за кордон та по Україні		з 630858 по 630867	10
		з 849572 по 849713	142
		з 851420 по 851619	200
		з 852436 по 852735	300
Договір обов'язкового страхування цивільної відповідальності громадян України, що мають у власності чи іншому законному володінні зброю, за шкоду, яка може бути заподіяна третій особі або її майну внаслідок володіння, зберігання чи використання цієї зброї	СЗ	з 24007 по 24013	7
Договір обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті	НВ	з 116205 по 116250	46
	НВ	з 109428 по 109442	15
Договір страхування майна «Квартира ЕКСПРЕС»	КЕ	з 12576 по 12579	4

Правління ПрАТ «АСК «ІНГО Україна»

НАЦІОНАЛЬНА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА МОЗ УКРАЇНИ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС
в докторантуру, аспірантуру, клінічну ординатуру

В докторантуру за спеціальністю 221 Стоматологія (14.01.22 Стоматологія).

В очну денну аспірантуру за спеціальностями: 091 Біологія (14.03.11 Медична та біологічна інформатика та кібернетика), 221 Стоматологія (14.01.22 Стоматологія); 222 Медицина (14.01.01 Акушерство та гінекологія, 14.01.02 Внутрішні хвороби, 14.01.03 Хірургія, 14.01.05 Нейрохірургія, 14.01.06 Урологія, 14.01.15 Нервові хвороби, 14.01.16 Психіатрія, 14.01.20 Шкірні та венеричні хвороби, 14.01.30 Анестезіологія та інтенсивна терапія, 14.01.38 Загальна практика - сімейна медицина); 228 Педіатрія (14.01.10 Педіатрія).

В очну вечірню аспірантуру за спеціальностями: 091 Біологія (14.03.11 Медична та біологічна інформатика та кібернетика), 221 Стоматологія (14.01.22 Стоматологія); 222 Медицина (14.01.01 Акушерство та гінекологія, 14.01.03 Хірургія, 14.01.09 Дитяча хірургія, 14.01.13 Інфекційні хвороби, 14.01.16 Психіатрія, 14.01.18 Офтальмологія, 14.01.25 Судова медицина, 14.01.30 Анестезіологія та інтенсивна терапія, 14.01.31 Гематологія та трансфузіологія, 14.01.33 Медична реабілітація, фізіотерапія та курортологія, 14.01.37 Нефрологія, 14.02.01 Гігієна та профпатологія, 14.03.02 Патологічна анатомія); 224 Технології медичної діагностики та лікування (14.01.23 Променева діагностика та променева терапія), 226 Фармація (15.00.01 Технологія ліків, організація фармацевтичної справи та судова фармація), 228 Педіатрія (14.01.10 Педіатрія).

В клінічну ординатуру за спеціальностями: акушерство і гінекологія, анестезіологія, дерматовенерологія, дитяча отоларингологія, дитяча хірургія, ендокринологія, загальна практика — сімейна медицина, клінічна лабораторна діагностика, лікувальна фізкультура і спортивна медицина, медицина невідкладних станів, неврологія, неонатологія, нефрологія, отоларингологія, офтальмологія, патологічна анатомія, педіатрія, професійна патологія, радіологія, стоматологія, терапевтична стоматологія, терапія, урологія, фтизіатрія, хірургія.

Для участі у конкурсі необхідно подати такі документи: заява на ім'я ректора, особовий листок по обліку кадрів з фотокарткою, копія диплома, копія сертифіката про присвоєння звання лікаря-спеціаліста, копія трудової книжки, характеристика з місця роботи, автобіографія, медична довідка (форма 086-о); копія паспорта (стор. 2,3,11), копія ідентифікаційного коду, реферат та перелік опублікованих наукових праць (для аспірантури).

Особи, що вступають до клінічної ординатури без відповідного стажу, подають рекомендацію вченої ради вищого навчального закладу.

Особи, що вступають до докторантури, подають ксерокопії друкованих наукових робіт, копію диплома кандидата медичних наук і розгорнутий план дисертаційної роботи.

Адреса академії: 04112, м. Київ, вул. Дорогожицька, 9, НМАПО імені П. Л. Шупика, відділ аспірантури (к. 404,405).

Прийом документів: 25 травня — 23 червня 2017 р. 10.00 — 13.00; 14.00 — 16.00.

Артемівський міськрайонний суд Донецької обл. (адреса суду: 84511, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Артема 5) викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «Приватбанк», про стягнення заборгованості, у судове засідання, яке відбудеться:

25.05.2017 о 10:45 до Мєкаєв Максим Володимирович (останнє відоме місце реєстрації: 84545, Донецька обл., Бахмутський р-н, м. Соледар, вул. Чапаєва буд. 1) справа № 219/3490/17, ***суддя Чопик О. П.***

26.05.2017 о 10:00 до Безух Світлана Іванівна (останнє відоме місце реєстрації: 84523, Донецька обл., м. Сіверськ, вул. Карла Лібкнехта, буд. 68) справа № 219/2844/17, ***суддя Чопик О. П.***

26.05.2017 о 10:30 до Скрипкін Віталій Геннадійович (останнє відоме місце реєстрації: 84523, Донецька обл., Бахмутський р-н, м. Сіверськ, вул. Північна, буд. 12а, кв. 2) справа № 219/3491/17, ***суддя Чопик О. П.***

31.05.2017 о 10:45 до Бондаренко Ольга Володимирівна (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Оборони, буд. 19, гурт., кв. 68) справа № 219/1943/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

31.05.2017 о 13:00 до Дудін Роман Олексійович (останнє відоме місце реєстрації: 84501, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Ціолковського буд. 31, гурт.) справа № 219/2685/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

31.05.2017 о 10:00 до Колос Павло Миколайович (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Оборони, буд. 38, кв. 12) справа № 219/1859/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

31.05.2017 о 10:30 до Кононченко Олександр Олександрович (останнє відоме місце реєстрації: 84501, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Широка, буд. 4, кв. 4) справа № 219/1909/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

31.05.2017 об 11:00 до Дрозденко Ольга Олександрівна (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Ціолковського, буд. 5, кв. 42) справа № 219/2005/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 13:15 до Кіхтенко Микола Вікторович (останнє відоме місце реєстрації: 84501, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Льотчиків, буд. 12) справа № 219/2546/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 13:30 до Красновид Вікторія Володимирівна (останнє відоме місце реєстрації: 84501, Донецька обл., м. Бахмут, пр. 2-й Ломоносова буд. 7, кв. 7) справа № 219/2394/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 10:15 до Матусов Руслан Євгенович (останнє відоме місце реєстрації: 84523, Донецька обл., Бахмутський р-н, м. Сіверськ, вул. Ювілейна буд. 6, кв. 9) справа № 219/2067/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 09:45 до Проценко Зоя Іванівна (останнє відоме місце реєстрації: 84551, Донецька обл., Артемівський р-н, м. Часів Яр, вул.Маріупольська, буд. 9) справа № 219/1954/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 08:30 до Станкевич Альона Миколаївна (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Корсунського, буд. 55) справа № 219/2189/17, ***суддя Фролова Н. М.***

01.06.2017 о 10:45 до Оржицький Валентин Валерійович (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул.Петровського, буд. 97, кв. 42) справа № 219/1626/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 13:45 до Незь Галина Борисівна (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Ювілейна, буд. 57, кв. 94) справа № 219/2682/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 14:00 до Хрипунов Олексій Миколайович (останнє відоме місце реєстрації: 84506, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Польова, буд. 12а) справа № 219/2535/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 14:30 до Барсуков Іван Васильович (останнє відоме місце реєстрації: 84552, Донецька обл., Бахмутський р-н, м. Часів Яр, вул. Димитрова, буд. 39) справа № 219/1833/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 14:30 до Коломойцева Світлана Вікторівна (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Соледар, вул. Комінтерну, буд. 1а) справа № 219/1279/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 14:30 до Лунякіна Ірина Олександрівна (останнє відоме місце реєстрації: 84591, Донецька обл., Бахмутський р-н, с. Хромове (Артемівське), вул. Молодіжна, буд. 11) справа № 219/1484/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 10:00 до Звагольська Юлія Вадимівна (останнє відоме місце реєстрації: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Червоноармійська, буд. 46а) справа № 219/1680/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

01.06.2017 о 13:00 до Алексєєнко Артем Володимирович (останнє відоме місце реєстрації: 84501, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Ювілейна, буд. 85, кв. 33) справа № 219/2336/17, ***суддя Дубовик Р. Є.***

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута за його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України.

З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

В провадженні Зарічного районного суду м. Суми знаходиться цивільна справа № 591/626/17, провадження № 2/591/1076/17 за позовом Хюбшер Зігфрід до Шамоня Наталії Федорівни, Шамоня Олени Олександрівни, Панченка Сергія Васильовича про встановлення порядку користування житловим будинком.

Зарічний районний суд м. Суми у відповідності до ч. 9 ст. 74 ЦПК України викликає до суду Шамоня Наталію Федорівну, останнє відоме місце проживання: м. Суми, вул. Героїв Крут, буд. 74-А, кв. 21, як відповідача по справі на 07 червня 2017 року на 16.00 год.

Зарічний районний суд м. Суми у відповідності до ч. 9 ст. 74 ЦПК України викликає до суду Шамоня Олену Олександрівну, останнє відоме місце проживання: м. Суми, вул. Заливна, буд. 29/1, кв. 12 як відповідача по справі на 07 червня 2017 року на 16.00 год.

Зарічний районний суд м. Суми у відповідності до ч. 9 ст. 74 ЦПК України викликає до суду Панченка Сергія Васильовича, останнє відоме місце проживання: м. Суми, проїзд Кузнечний, буд. 1, як відповідача по справі на 07 червня 2017 року на 16.00 год.

Судове засідання відбудеться в приміщенні Зарічного районного суду м. Суми, що розташоване за адресою: м. Суми, вул. Академічна, 13, каб № 302, 2-й поверх, ***головуючий суддя Шелєхова Г. В.*** При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу.

В разі неявки відповідачів в дане судове засідання, справа буде розглянута в їх відсутність за наявними матеріалами в справі.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Барабанюк Андрій Михайлович, 14.11.1973 р.н., Дніпропетровська область, м. Покров (Орджонікідзе), вул. Центральна (Калініна), буд. 33, кв. 30, який перебуває у кримінальному провадженні №42013040000000229 у процесуальному статусі підозрюваного, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5 КПК України, Вам необхідно з'явитися 29 травня 2017 року о 10.00 год. в каб. № 27 до слідчого в особливо важливих справах другого слідчого відділу слідчого управління прокуратури Дніпропетровської області Сліпченка В. В., що розташований за адресою: м. Дніпро, вул. Боброва, 32, каб. 27, т. 097-270-49-18 для проведення процесуальних дій (вручення обвинувального акта та відкриття матеріалів досудового розслідування) у ході здійснення спеціального досудового розслідування. Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачені ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик передбачені статтею 139 КПК України.

Чернігівський районний суд Запорізької області викликає у судове засідання, яке відбудеться о 14 год. 30 хв. 29 травня 2017 року в приміщенні Чернігівського районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, смт Чернігівка, вул. Соборна (Леніна) буд. 391, Сарафанникова Дениса Володимировича, останнє відоме місце реєстрації: Донецька область, м. Кіровське, вул. Карла Маркса, 3, кв. 1, як відповідача по цивільній справі № 329/358/17 за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» в особі філії – Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Сарафанникова Дениса Володимировича про стягнення заборгованості.

Суддя Богослов А. В.

Чернігівський районний суд Запорізької області викликає у судове засідання, яке відбудеться о 15 год. 00 хв. 29 травня 2017 року в приміщенні Чернігівського районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, смт Чернігівка, вул. Соборна (Леніна) буд. 391, Лісничого Андрія Леонідовича, останнє відоме місце реєстрації: Донецька область, м. Кіровське, м-н Гірняцький, 1, кв. 42, як відповідача по цивільній справі № 329/359/17 за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» в особі філії – Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Лісничого Андрія Леонідовича про стягнення заборгованості.

Суддя Богослов А. В.

Чернігівський районний суд Запорізької області викликає у судове засідання, яке відбудеться о 14 год. 00 хв. 29 травня 2017 року в приміщенні Чернігівського районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, смт Чернігівка, вул. Соборна (Леніна) буд. 391, Засимовича Сергія Валерійовича, останнє відоме місце реєстрації: Донецька область, м. Кіровське, м-н Гірняцький, 11, кв. 39, як відповідача по цивільній справі № 329/357/17 за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» в особі філії – Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Засимовича Сергія Валерійовича про стягнення заборгованості.

Суддя Богослов А. В.

Малиновський районний суд м. Одеси викликає Мороз Антоніну Іванівну, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Карпатська 9, у судове засідання за заявою Дзюбан Костянтина Анатолійовича про зміну сторони виконавчого провадження та поновлення строку для пред'явлення виконавчого документа по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» в особі Одеської обласної дирекції ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» до Мороз Антоніни Іванівни про стягнення боргу за кредитним договором, яке призначене до слухання на 12.07.2017 року о 09 год. 30 хв. у каб. № 213 суду за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

У разі неявки у судове засідання без поважних причин, розгляд справи буде проведено за вашої відсутності за наявними у справі доказами.

Суддя О. М. Сегеда

Гадяцький районний суд Полтавської області викликає Стецюка Ігоря Павловича (останнє відоме місце проживання: с. Вельбівка, Гадяцького району, Полтавської області), як відповідача по цивільній справі за позовом Стецюк Тетяни Святославівни до Стецюка Ігоря Павловича про розірвання шлюбу у судове засідання, яке відбудеться 22 червня 2017 року о 08 год. 10 хв. в приміщенні суду за адресою: вул. Лесі Українки, 6, м. Гадяч, Полтавської області. В разі неявки відповідача в судове засідання та неповідомлення про причини неявки, справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Заколодяжна О. А.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО
про здійснення спеціального досудового розслідування

Підозрюваний Чулков Артем Аркадійович, 02.04.1991 року народження, зареєстрований та проживає за адресою: Дніпропетровська область, м. Новомосковськ, вул. Самарська, 56А, на підставі ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України, вам необхідно з'явитися 27.05.2017 р. о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу УСБУ у Дніпропетровській області (м. Дніпро, вул. Святослава Хороброго, 23, контактний телефон слідчого: (056) 791-99-19), слідчого Іваненка Ф. О., для допиту вас як підозрюваного та ознайомлення з матеріалами кримінального провадження № 12014040350002301 від 24.06.2014 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110 КК України.

Державне агентство резерву України оголошує аукціон з реалізації прокату чорних металів, метизів, запчастин до автогальм та моторвагонних секцій, продукції кабельної, підшипників кочення, ліжок залізних, ковдр.

Аукціон відбудеться 14 червня 2017 р. о 15.00 год.

Контактні телефони осіб, відповідальних за проведення аукціону: Одінцова Л. А. (235-17-42), Шкляр Л. П. (234-32-28).

Детальна інформація про умови проведення аукціону розміщена на офіційному веб-сайті Держрезерву України – www.gosrezerv.gov.ua.

Інформація для абонентів
ПрАТ «Фарлеп-Інвест»
(код ЄДРПОУ - 19199961)

Повідомляємо, що з 1 червня 2017 року змінюються деякі тарифи на послуги Телефонія та Інтернет для нових та існуючих абонентів — фізичних та юридичних осіб.

Детальна інформація — за телефоном (044) 507 00 00 або 177 (з телефонних ліній Vega)

Токмацький районний суд Запорізької області викликає в судове засідання Савінову Надію Харитонівну, як відповідачку в цивільній справі № 328/1163/17 за позовом Приватного акціонерного товариства «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» до Савінової Надії Харитонівни про розірвання договору оренди. Судове засідання відбудеться 26 травня 2017 року о 13.00 годині та 02 червня 2017 року о 09.00 год. (резервна дата) в приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, буд. 28.

Суддя Андрущенко О. Ю.

ОГОЛОШЕННЯ

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Кузнецову Ларису Миколаївну, 30.09.1971 року народження, (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Джанкой, вул. Люксембург, 11) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України у підготовче судове засідання, яке відбудеться 30 травня 2017 року об 11 год. 20 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, зал № 5, каб. 28 ***під головуванням судді Павленко О. О.*** У разі неявки обвинуваченої до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження.

Суворовський районний суд м. Одеси викликає як відповідача Гончаренка Сергія Михайловича за позовом Гончаренко Наталії Валеріївни до Гончаренка Сергія Михайловича про розірвання шлюбу. Судове засідання відбудеться 06.06.2017 р. о 12 год. 00 хв. у приміщенні Суворовського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань № 8. У разі неявки Гончаренка Сергія Михайловича судове засідання буде проведене у його відсутність.

Суддя С. С. Аліна

Ковпаківський районний суд м. Сум викликає в судове засідання Боковня Максима Миколайовича (останнє місце проживання: м. Суми, вул. Металургів, буд. 32Б, кв. 166) як відповідача у цивільній справі за позовом Боковня Миколи Борисовича до Боковня Максима Миколайовича, третя особа: Державна міграційна служба України ДМС у Сумській області про виселення з квартири. Явка обов'язкова. Про причину неявки необхідно повідомити суд. Засідання суду відбудеться 31 травня 2017 року о 09.00 год. за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, зал судових засідань № 21.

Суддя Г. Ю. Корольова

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Лагутіну Наталію Михайлівну, 18.02.1974 року народження, (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України у підготовче судове засідання, яке відбудеться 30 травня 2017 року об 11 год. 10 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, зал № 5, каб. 28 ***під головуванням судді Павленко О. О.***

У разі неявки обвинуваченої до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження.

Дарницький районний суд м. Києва викликає як відповідачів Родіонову Тетяну Юріївну, Родіонова Михайла Володимировича, Родіонова Олексія Володимировича, останнє місце проживання яких: м Київ, вул. Заслонова, буд. 9, кв. 32 в судове засідання, яке відбудеться 07 червня 2017року о 12.00 годині за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5-А, каб. 124, для участі у судовому розгляді цивільної справи за позовом Лук'янець Катерини В'ячеславівни до Родіонової Тетяни Юріївни, Родіонова Михайла Володимировича, Родіонова Олексія Володимировича про визнання осіб такими, що втратили право користування житловим приміщення.

При собі мати паспорт.

З опублікуванням оголошення про виклик відповідачі вважаються повідомленими про день, час та місце розгляду справи і в разі неявки їх до суду справа може бути розглянута за їх відсутністю.

Відповідачі у випадку неявки в судове засідання зобов'язані повідомити суд про поважність причини неявки.

Суддя В. В. Даниленко

Кузнецовським міським судом Рівненської області 11 травня 2017 року без відповідача Сучкової Людмили Григорівни розглянуто цивільну справу № 565/240/17 за позовом Рябчуна Володимира Михайловича до Сучкової Людмили Григорівни про визнання права власності.

Даним рішенням позов Рябчуна Володимира Михайловича було задоволено.

Із повним текстом рішення відповідач може ознайомитися, звернувшись до канцелярії Кузнецовського міського суду за адресою: м. Вараш, м-н Будівельників, буд 3, Рівненська область.

Суддя Т. Ю. Демчина

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Плотницького Ігоря Венедиктовича, 24.06.1964 року народження, (останнє відоме місце проживання: м. Луганськ, вул. Шевченка, 4, кв. 69) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 146, ч. 2 ст. 258, ч. 3 ст. 332 КК України у судове засідання, яке відбудеться 29 травня 2017 року о 10 год. 00 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, зал № 5, каб. 28 ***під головуванням судді Павленко О. О.***

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Перший Український міжнародний банк» до Івашкевича Сергія Олександровича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач, місце проживання якого невідомо, викликається на 20.06.2017 року о 14.00 год до суду, каб. № 3, для у часі і у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Літовка В. В.

Новомосковський міськрайонний суд Дніпропетровської області сповіщає, що 31 травня 2017 року о 15.30 годині в приміщенні Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області (м. Новомосковськ, пров. Козацький, 8, зал. 1) ***під головуванням судді Парфьонова Д. О.*** відбудеться розгляд цивільної справи за позовом Прядко Олени Володимирівни до Компанії «Емпекс Груп ЛТД» (Беліз), Компанії «Філіантра Комерс ЛТД» (Беліз), Семісалова Олександра Анатолійовича про визнання недійсними договорів, витребування майна та визнання права власності.

Як представники відповідачів судом викликаються Височин Дмитро Володимирович та Довгий Євген Леонідович, місце проживання яких суду не відомо.

Добропільський міськрайонний суд Донецької області (85004, м. Добропілля, Донецької області, вул. Банкова, буд. 39а) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» в особі філії Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» до Мороз Павла Михайловича, про стягнення заборгованості.

Відповідач Мороз Павло Михайлович, 11.04 1977 року народження, що мешкає за останньою відомою адресою: Донецька обл., м. Харцизьк, м-н Ювілейний, 5/86, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області як відповідач по цивільній справі.

Судове засідання відбудеться 30.05.2017 року о 10.00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Банкова (Радянська), 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Суддя С. А. Притуляк

Київський районний суд м. Одеси викликає Романчук Тетяну Сергіївну як відповідачку по справі № 520/3241/17 за позовом Ногаєва Михайла Віталійовича до Романчук Тетяни Сергіївни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 14.06.2017 р. об 11 годині 30 хвилин у ***судді Луняченка В. О.*** в приміщенні Київського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Варненська, 3-б, каб. 222.

Бородянський районний суд Київської області по цивільній справі № 360/1831/16-ц за позовом Данілова Олександра Анатолійовича до ФОП Ліщенка Сергія Олександровича про стягнення грошових коштів за невиконаним договором, викликає до суду (адреса: Київська область, смт Бородянка, вул. Центральна, 315) Ліщенка Сергія Олександровича, який проживав за останньою відомою суду адресою: вул. Снігурі, 18, м. Нетішин Хмельницької області, як відповідача на 07 червня 2017 року на 12 годину 30 хвилин.

У разі неявки справа буде розглянута за вашої відсутності.

Суддя Міланіч А. М.

Інформація про тарифи на електроенергію ТОВ «ДТЕК ВИСОКОВОЛЬТНІ МЕРЕЖІ» на червень 2017 року (для території України, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження відповідно до постанови КМУ № 263 від 07.05.2015 р. (зі змінами) та розпорядження КМУ № 1085-р від 07.11.2014 р. (зі змінами))

1. Складові розрахункових роздрібних тарифів на червень 2017 р.

без ПДВ

Найменування показника (нормативний документ)	Клас /група споживача	Одиниця виміру	Величина показника
Прогнозована середня закупівельна ціна е/е на червень 2017 р.(розрахована відповідно до постанови НКРЕКП від 19.11.2015 № 2810) (без ПДВ)		коп/кВтгод	131,159
Економічні коефіцієнти нормативних технологічних витрат електроенергії на II квартал 2017 р.	1 клас	%	1,17
(постанова НКРЕКП від 16.03.2017 № 292)	2 клас	%	3,27

2. Тарифи на електроенергію для 1 групи споживачів (юридичні особи та фізичні особи-суб'єкти підприємницької діяльності)

без ПДВ

Найменування показника (нормативний документ)	Клас споживача	Одиниця виміру	Величина показника
Роздрібні тарифи на електричну енергію, що відпускається для кожного класу споживачів, крім населення, на території України відповідно до п.2 постанови НКРЕКП від 24.04.2017 № 538 «З 01 травня 2017 року роздрібні тарифи на електричну енергію, що відпускається для кожного класу споживачів, крім населення, на території України, формуються ліцензіатами з постачання електроенергії за регульованим тарифом згідно з нормативно-правовими актами НКРЕКП»)	1 клас	коп/кВтгод	132,712
	2 клас	коп/кВтгод	137,198

без ПДВ

Найменування показника (нормативний документ)	Клас споживача	Період часу	Одиниця виміру	Величина показника
Двозонні тарифи, диференційовані за періодами часу (постанова НКРЕ від 20.12.01 № 1241 із змінами і доповненнями, внесеними постановою НКРЕКП від 22.01.2015 № 37)	1 клас	Нічний	коп/кВтгод	46,449
		Денний	коп/кВтгод	238,882
	2 клас	Нічний	коп/кВтгод	48,019
		Денний	коп/кВтгод	246,956
Тризонні тарифи, диференційовані за періодами часу (постанова НКРЕ від 20.12.01 № 1241 із змінами і доповненнями, внесеними постановою НКРЕКП від 22.01.2015 № 37)	1 клас	Нічний	коп/кВтгод	33,178
		Напівпіковий	коп/кВтгод	135,366
		Піковий	коп/кВтгод	238,882
	2 клас	Нічний	коп/кВтгод	34,300
		Напівпіковий	коп/кВтгод	139,942
		Піковий	коп/кВтгод	246,956

3. Тарифи на електроенергію для 2 групи споживачів (населення), затверджені постановою НКРЕКП від 26.02.2015 р. № 220 опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр» від 25.02.2017 №37.

Згідно із Законом України «Про податок на додану вартість» операції з продажу електроенергії є об'єктом оподаткування ПДВ за ставкою 20 відсотків.

Фастівський міськрайонний суд Київської області викликає в судове засідання Халу Тетяну Олександрівну як відповідача у цивільній справі № 2/381/152/17 за позовом Лаптєва Олександра Вікторовича до Хали Тетяни Олександрівни, третя особа: Фастівський міськрайонний відділ державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Київській області про встановлення факту.

Справа до розгляду в судовому засіданні призначена на 30 травня 2017 року на 11.00 год. за адресою: Київська область, м. Фастів, вул. Івана Ступака, 25, каб. 4. Головуючий суддя Осаулова Н.А.

Відповідач, який викликаний через опублікування оголошення у пресі, вважається таким, що повідомлений про час та місце розгляду справи.

Суддя Н.А. Осаулова

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Примачек Юлію Леонідівну як відповідача у справі № 296/1196/17 за позовом Публічного акціонерного товариства «Західінкомбанк» до Примачека Миколи Святославовича, Примачек Юлії Леонідівни про стягнення кредитної заборгованості, під головуванням судді Шалоти К.В. в судове засідання, що відбудеться 07.06.2017 року о 12 год. 00 хв. в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, зал 223-А.

Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки, у іншому разі неявка в судове засідання вважатиметься без поважних причин, та суд вирішить справу за їх відсутності на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Суддя К.В. Шалота

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачів по справі № 409/430/17 за позовом АТ «Ощадбанк» до Алексєєнко Олени Миколаївни, Алексєєнко Ольги Петрівни, Алексєєнка Миколи Івановича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 02.06.2017 року о 13.00 год. (резервна дата 15.06.2017 року о 13.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2.

Викликаються як відповідачі:

Алексєєнко Олена Миколаївна, останнє відоме місце реєстрації: м. Луганськ, кв. Ольховський, буд. 7, кв. 32;

Алексєєнко Ольга Петрівна, останнє відоме місце реєстрації: Луганська область, Лутугинський район, с. Розкішне, вул. Енгельса, буд. 27;

Алексєєнко Микола Іванович, останнє відоме місце реєстрації: Луганська область, Лутугинський район, с. Розкішне, вул. Енгельса, буд. 27.

У випадку неявки відповідачів справу буде розглянуто за їх відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Іванківський районний суд Київської області розглядає цивільну справу за позовом Яременко Олени Михайлівни до Гніденко Тетяни Михайлівни, Самра Адель Юсеф, Коро Рукан, Самра Юлія Юсеф про визнання осіб такими, що втратили право на користування жилим приміщенням. Відповідачі по справі Гніденко Тетяна Михайлівна, Самра Адель Юсеф, Коро Рукан та Самра Юлія Юсеф, які за останніми відомостями проживають за адресою: с. Тетерівське, вул. Соборна (колишня Жовтнева), 26 Іванківського району, Київської області викликаються на 06 червня 2017 року на 09 год. 00 хв. до суду за адресою: смт Іванків, вул. І. Проскури, 14, Київської області, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позовної заяви та докази. У разі неявки відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за їх відсутності.

Суддя Н. А. Тетервак

Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Шепелева Олександра Олександровича, 04.07.1970 року народження, зареєстрованого в м. Донецьк, проспект Комсомольський, 17, кв. 37, проживаючого в м. Київ, вул. Панфіловців, 27, в підготовче судове засідання за обвинувальним актом у кримінальному провадженні № 42014100000000771 за ч. 2 ст. 369, ч. 3 ст. 369, ч. 2 ст. 393 КК України на 10.00 годину 31 травня 2017 року в приміщенні суду на пр. Маяковського, 5-В в м. Києві, кабінет № 7, ***під головуванням судді Бабайлової Л. М.*** Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт, або інший документ, що посвідчує особу. У разі неявки обвинуваченого в суд дане оголошення вважається належним повідомленням і розгляд справи можливий за процедурою спеціального судового провадження.

Оболонський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Харченко Ірину Олександрівну, що обвинувачується у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовче судове засідання, яке відбудеться 01 червня 2017 року о 15.00 годині, в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва, за адресою: м. Київ. вул. М. Тимошенка, 2-Є, 9 кабінет.

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.

Суддя О. В. Жежера

Ковпаківський районний суд м. Сум викликає в судове засідання Ігумнова Олексія Сергійовича (останнє місце проживання: м. Суми, вул. Ковпака, буд. 23, кв. 56) як відповідача у цивільній справі за позовом Рибалки Катерини Олексіївни до Ігумнова Олексія Сергійовича, третя особа: Рибалка Михайло Васильович, Ковпаківський районний відділ у м. Суми Управління Державної міграційної служби України в Сумській області про визнання таким, що втратив право користування житловим приміщенням. Явка обов'язкова. Про причину неявки необхідно повідомити суд. Засідання суду відбудеться 06 червня 2017 року о 15.00 год. за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, зал судових засідань № 21.

Суддя Г. Ю. Корольова

Нікопольський міськрайонний суд Дніпропетровської області (м. Нікополь, вул. Шевченка, 201) повідомляє Шушаріна Романа Юрійовича, Залату Тетяну Миколаївну, Денищик Анатолія Миколайовича, Шушаріну Валентину Миколаївну, що 28 липня 2017 року о 08.30 годин відбудеться слухання цивільної справи № 182/6055/16-ц (провадження № 2/0182/754/2017 року) за позовом Кратюк Антоніни Вікторівни до Павлопільської сільської ради Нікопольського району Дніпропетровської області, Шушаріна Романа Юрійовича, Залату Тетяну Миколаївну, Денищик Анатолія Миколайовича, Шушаріну Валентину Миколаївну, про визнання права власності на земельну ділянку (пай) у порядку спадкування за заповітом ***під головуванням судді Нікопольського міськрайонного суду Кобеляцької-Шаховал І. О.***

Втрачений військовий квиток

на ім'я Паненка Артура Ігоровича,

вважати недійсним.

Втрачений судновий білет

на ім'я Головатюк Антон Олександрович

ДБ № 02009 на човен № ДНП-1337-К,

вважати недійсним.

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що 30.09.2016 року розглянуто цивільну справу № 409/2200/16-ц (провадження № 2/409/1566/16) за позовом Олексунь Євгенії Сергіївни до Олексунь Олексія Петровича про розірвання шлюбу та винесено заочне рішення, яким позовні вимоги Олексунь Є. С. задоволено в повному обсязі.

Суддя Третяк О.Г.

Втрачений судновий білет

на судно «УКА 0080» № б/н, 1972 року випуску,

яке належить Бобруль Дмитру Володимировичу,

вважати недійсним.

ОГОЛОШЕННЯ

Повістка про виклик

У провадженні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2) заходиться кримінальне провадження № 42016221320000106 (номер справи 1-кп/243/241/2017) за обвинуваченням Бірюкова Сергія Леонідовича, у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ст. 258-3 ч. 1 КК України.

Суддя Слов'янського міськрайонного суду Донецької області Кузнецов Р.В. викликає обвинуваченого Бірюкова Сергія Леонідовича, який зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сєченова будинок № 96, квартира № 52, у підготовче судове засідання, яке відбудеться 05 червня 2017 року о 09 годині 00 хвилин, у залі судового засідання № 04.

Якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судове засідання, суд відкладає судовий розгляд, призначає дату нового засідання і вживає заходів до забезпечення його прибуття до суду. Суд також має право постановити ухвалу про привід обвинуваченого та/або ухвалу про накладення на нього грошового стягнення в порядку, передбаченому главами 11 та 12 КПК України та здійснити спеціальне судове провадження.

Суддя Р. В. Кузнецов

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2) розглядає кримінальне провадження № 1-кп/243/123/2017 (42016050000000714) за підозрою Дахно Євгена Владиславовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Підозрюваний Дахно Євген Владиславович, останнє відоме місце мешкання якого: м. Горлівка, вул. Пилипенко, будинок 52, викликається на 13 годину 00 хвилин 01 червня 2017 року для участі у розгляді кримінального провадження.

У випадку неприбуття підозрюваний повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутністю.

Суддя М. О. Гусинський

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Полехіної Вікторії Вікторівни про стягнення заборгованості. Відповідачка по справі викликається до суду (м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5, кім 302), для участі у розгляді справи по суті Полехіна Вікторія Вікторівна, 17.11.1986 року народження, яка мешкає за адресою: 84551, Донецька область, м. Часів Яр, вул. Рози Люксембург, буд. 2, кв. 22 на 01 червня 2017 року на 08.45 годину. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки, вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Бахмут, Донецької області, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу №2/219/2759/2017 за позовом Косової Лариси Вікторівни до Бахмутської міськради, Горлівської міськради про визначення додаткового строку для подачі заяви про прийняття спадщини. Відповідач у справі Горлівська міськрада, останнє місце реєстрації: Донецька область, м. Горлівка, проспект Перемоги, 67, викликається на 01.06.2017 року на 13.00 годину до суду, каб № 309 для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутність.

Суддя Хомченко Л. І.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» до Герасимова Дмитра про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач по справі Герасимов Дмитро, 07.09.1988 р.н., мешкаючого: Донецька область, м. Соледар, вул. Пушкіна, 2/4 викликається на 02.06.2017 року на 09 годину 00 хвилин до суду, кабінет № 312, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинний повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Погрібна Н. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ТОВ «Кредитні ініціативи» до Шарабурової Тетяни Миколаївни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідачка по справі Шарабурова Тетяна Миколаївна, 06.01.1962 р.н., мешкаючої: Донецька область, м. Бахмут, вул. Шевченка, 59 викликається на 02.06.2017 року на 09 годину 00 хвилин до суду, кабінет № 312, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки, вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Погрібна Н. М.

Артемівський міськрайонний суду Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовною заявою Комунального підприємства «Бахмут Вода» до Гиренко Аліни Іванівни про стягнення заборгованості.

Відповідачка по справі № 219/2024/17 Гиренко Аліна Іванівна, 10 квітня 1936 року народження, проживає за адресою, вказаною в позовній заяві: Донецька область, м. Бахмут, вул. Чайковського, 33/63, викликається на 01 червня 2017 року на 09 годину 30 хвилин до суду для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачці по даній справі пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки, вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Т. В. Давидовська

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, Донецька область, м. Бахмут, вул. Миру, буд. 5) розглядає кримінальне провадження за обвинуваченням Кожемяки Романа Івановича, Гури Сергія Олексійовича, Черних Світлани Сергіївни, Арестова Юрія Вікторовича, Мельника Романа Володимировича, Виноградова Владислава Вікторовича за ознаками злочину, передбаченого ч 1 ст. 358-3 КК України.

Обвинувачені по справі Кожемяка Роман Іванович (останнє відоме суду місце проживання за адресою: Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Барикадна, буд. 7, кв. 1), Гура Сергій Олексійович (останнє відоме суду місце проживанні за адресою: Донецька обл., м. Вуглегірськ, вул. Харківська, буд. 29), Черних Світлана Сергіївна (останнє відоме суду місце проживання за адресою: Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Айвазовського, буд. 16), Арестов Юрій Вікторович (останнє відоме суду місце проживання за адресою: Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Чубаря, буд. 166), Мельник Роман Володимирович (останнє відоме суду місце проживання за адресою: Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Комунистична, буд. 51, кв. 4) та Виноградов Владислав Вікторович (останнє відоме суду місце проживання за адресою: Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Леніна, буд. 213) викликаються 01 червня 2017 року на 15 годину 00 хвилин до Артемівського міськрайонного суду Донецької області для проведення підготовчого судового засідання по вказаному кримінальному провадженню.

У випадку неприбуття обвинувачені зобов'язані повідомити суд про причину неявки. Поважні причини неприбуття на виклик суду передбачені ст. 138 КПК України, а наслідки такого неприбуття за викликом суду ст. ст. 139, 323 КПК України. ***Головуючий суддя Конопленко О. С., судді Полтавець Н. З., Хомченко Л. І.***

Добропільський міськрайонний суд Донецької області (85004, м. Добропілля, Донецької області, вул. Банкова, буд. 39А) розглядає кримінальне провадження (справа № 227/1059/17) за обвинуваченням Гільванової Нурії Загірівни, 28 березня 1982 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Обвинувачена: Гільванова Нурія Загірівна, 28 березня 1982 року народження, що мешкає за останньою відомою адресою: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Заречна, буд. 252, кв. 29, викликається на 01 червня 2017 року о 13 год. 00 хв. до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, кабінет № 7, для участі у підготовчому судовому засіданні по кримінальному провадженню.

Головуючий суддя Тимофєєва Г. Л., судді Корнєєва В. В., Хоменко Д. Є.

Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Торецьк, вул. Дружби, 4) розглядає кримінальне провадження № 1-кп/225/37/2017 за обвинуваченням Дікого Олексія Олександровича за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачений по справі Дікий Олексій Олександрович (зареєстрований за адресою: м. Макіївка, вул. Кронштадтська, 73/23), викликається на 01 червня 2017 року на 14.00 год. до суду, каб, № 7, для участі у розгляді справи по суті.

Суддя В. В. Андреєв

Приморський районний суд м. Маріуполя викликає як обвинуваченого Кратірова Георгія Костянтиновича, який мешкав за адресою: м. Донецьк, пр. Комсомольський, б. 31, кв. 66 по кримінальному провадженню щодо Кратірова Г. К., у вчинені кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Судові засідання відбудуться 01 червня 2017 року о 09.30 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52-А, кабінет № 24.

Явка відповідача до суду є обов'язковою. У разі неявки до суду без поважних причин, це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними матеріалами справи.

Суддя Д. Г. Пантелєєв

Приморський районний суд м. Маріуполя викликає як обвинуваченого: Береста Валерія Григоровича, який мешкав за адресою: м. Донецьк, вул. Горна, б. 2, кв. 67 по кримінальному провадженню щодо Береста В. Г., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 263 КК України.

Судові засідання відбудуться 01 червня 2017 року о 09.00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52-А, кабінет № 24.

Явка відповідача до суду є обов'язковою. У разі неявки до суду без поважних причин, це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними матеріалами справи.

Суддя Д. Г. Пантелєєв

В провадженні ***судді Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області О. В. Стадченко*** знаходиться кримінальне провадження № 761/34991/16-к за обвинуваченням Устінова Федора Вікторовича, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1ст. 258-3, ч. 1 ст. 263 КК України, проживаючого за адресою: Російська Федерація, Краснодарський край, м. Новоросійськ, вул. 4, кв. 7.

Суд викликає обвинуваченого Устінова Федора Вікторовича у судове засідання на 01 червня 2017 року о 10 годині 00 хвилин, яке відбудеться у приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корпус 2.

В провадженні ***судді Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області О. В. Стадченко*** знаходиться кримінальне провадження № 554/2708/17 за обвинуваченням Гайдамаченка Романа Ігоровича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1ст. 258-3 КК України, зареєстрованого за адресою: Донецька область. м. Костянтинівка, вул. Громова, буд. 9а, кв. 32, фактично мешкає у м. Донецьку.

Суд викликає обвинуваченого Гайдамаченка Романа Ігоровича у судове засідання на 01 червня 2017 року о 10 годині 30 хвилин, яке відбудеться у приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корпус 2.

Деснянський районний суд м. Чернігова викликає як відповідача Ворону Романа Володимировича для участі в цивільній справі № 750/58/17 (провадження № 2/750/481/17) за позовом Ворони Тетяни Василівни до Ворони Романа Володимировича про визначення місця проживання дитини та стягнення аліментів,третя особа: Служба у справах дітей Деснянської районної у м. Чернігові ради. Судове засідання відбудеться 16.06.2017 року о 14 год.00 хв.,у приміщенні суду за адресою: місто Чернігів, пр. Перемоги, 141 (каб.109), ***головуючий суддя Жук М . І.***

У разі неявки Ворони Романа Володимировича до суду без поважних причин або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута у його відсутність.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка, Донецької області, пр. Ломоносова, № 157) розглядає кримінальне провадження № 233/558/17 за обвинуваченням Астахової С. В. за ч. 2 ст. 110 КК України. Обвинувачена Астахова Світлана Володимирівна, 08.11.1960 р.н., зареєстрована за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, вул. Целеноградська, буд. 43, викликається до суду на 10 годину 00 хвилин 02 червня 2017 року (корп. № 1, каб. № 12), для участі у підготовчому судовому засіданні. Ухилення від явки на виклик суду обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Суддя Т. Б. Сітніков

ПОВІСТКА про виклик

Обвинувачені: 1) Собченко Олег Васильович, 23.06.1966 р.н., зареєстрований за адресою: м. Харків, Садовий проїзд, 18/2, кв. 102,; 2) Михеєнко Сергій Олександрович, 15.03.1976 р.н., зареєстрований: м. Харків, вул. Рибалко, 47А, кв. 189; 3) Логінов Дмитро Михайлович, 27.11.1978 р.н., зареєстрований: м. Харків, пр-т Перемоги, 72Г, кв. 186; 4) Монастирьов Вадим Вікторович, 29.06.1970 р.н., зареєстрований: м. Харків, пров. Герасимівський, 32; 5) Монастирьов В'ячеслав Вадимович, 10.03.1992 р.н., зареєстрований: м. Харків, пров. Герасимівський, 32; 6) Бараненко Андрій Володимирович, 01.08.1988 р.н., зареєстрований: м. Харків, пров. Псарівський, б. 2; 7) Бондаренко Олександр Сергійович, 05.07.1978 р.н., зареєстрований: м. Харків, вул. Квіткінська, б. 10 кв. 2; 8) Кальоних Василь Петрович, 07.06.1953 р.н., зареєстрований: м. Харків, вул. Працюючих, 14; 9) Ларіков Віктор Олексійович, 08.09.1981 р.н., зареєстрований: Харківська обл., Сахновщинський р-н, с. Огиївка; відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 26.05.2017 о 10 год. 30 хв. до зали судового засідання № 7 Комінтернівського районного суду м. Харкова, розташованого по пров. Брянський, 5 для участі у підготовчому судовому засідання у кримінальному провадженні № 1-кп/641/275/2017 ***слідчий суддя Буцький В. В.***

Офіційне повідомлення ПАТ «Укртелеком»

З 01.06.2017 для всіх абонентів фіксованого телефонного зв'язку ПАТ «Укртелеком» змінюються тарифи на контент-послуги «Інформаційно-довідкові послуги за номерами 109».

Отримати інформацію про послуги і тарифи Укртелекому можна також за телефонами Контакт-центру 0-800-506-800, 0-800-506-801 (дзвінки з мереж українських операторів безкоштовні) або на веб-сайті www.ukrtelecom.ua.

Подільський районний сул м. Києва повідомляє Василенко-Кравець Ларису Борисівну про те, що судове засідання у справі за позовом Малюк В.Б. до Василенко-Кравець Л.Б. про визнання права власності на земельну ділянку відбудеться у приміщенні Подільського районного суду м. Києва (м. Київ вул. Хорива, 21, зал. с.з. № 6) під головуванням судді Васильченка О. В. 22 червня 2017 року о 10 год. 00 хв.

Ваша явка або явка вашого представника обов'язкова. Представник повинен мати при собі довіреність та документ, що посвідчує його особу.

У разі неявки у судове засідання без поважних причин справа буде розглянута за вашої відсутності па підставі наявних у справі доказів.

Суддя О. Васильченко

Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області повідомляє Змінка Василя Григоровича про те, що судовий розгляд цивільної справи № 484/1097/17 провадження № 2/484/818/17 за позовом Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія» до нього про стягнення 34514.40 коштів за навчання, через неявку відповідача відкладено на 30.05.2017 р. на 09.00 год. У вказаний час відповідачу необхідно з'явитися до суду за адресою: вул. І. Виговського, 18, м. Первомайськ, Миколаївської області.

У разі неявки відповідача позов на підставі ч. 4 ст. 169 ЦПК України буде розглянутий за його відсутності на підставі наявних у справі доказів та постановлене заочне рішення.

Суддя Н. А. Медведєва

Іллінецький районний суд Вінницької області викликає Калінчук Олену Григорівну, 20 жовтня 1983 року народження, останнє відоме місце проживання: с. Кантелина, Іллінецького району, Вінницької області, вул. Перемоги, 36, в судове засідання як відповідачку по цивільній справі № 131/498/17 за позовом ПАТ «Кредобанк» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання призначено на 14.00 год. 13 червня 2017 року в залі засідань Іллінецького районного суду Вінницької області за адресою: м. Іллінці, Вінницької області, вул. Європейська, 28, індекс 22700. В разі неявки в судове засідання справу буде розглянуто за її відсутності.

Суддя О. Ю. Олексієнко

Красноармійський міськрайонний суд Донецької області (85302, м. Покровськ, вул. Європейська, 20) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» в особі філії Донецьке обласне управління АТ «Ощадбанк» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач Сердюк Михайло Юрійович викликається на 07 червня 2017 року о 09.30 год. до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Хмельова С. М.

Макарівський районний суд Київської області викликає за адресою: смт Макарів вул. Димитрія Ростовського, б. 35 на 17.07.2017 року на 12.30 годину як відповідача Шульгу Юрія Петровича по цивільній справі № 370/1380/16-ц за позовом ПАТ «Універсал Банк» до Шульги Юрія Петровича про стягнення заборгованості.

У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута за відсутності вказаних осіб.

Суддя Н. Б. Мазка

Сєвєродонецький міський суд Луганської області повідомляє Левченко Наталії Юріївні, мешканці міста Кадіївки (Стаханова) Луганської області, про ухвалення заочного рішення від 10.02.2017 року по справі № 428/12364/16-ц за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Українська факторингова компанія» про звернення стягнення на предмет застави.

Заочне рішення може бути переглянуте судом, що його ухвалив, за письмовою заявою відповідача, яку може бути подано протягом десяти днів з дня отримання його копії.

Суддя Д. Б. Баронін

Токмацький районний суд Запорізької області викликає в судове засідання Самарського Андрія Володимировича як відповідача в цивільній справі № 328/1135/17-ц за позовом Рибакова Костянтина Сергійовича до Самарського Андрія Володимировича, за участі третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору Токмацького міського відділу державної реєстрації актів цивільного стану Головного управління юстиції у Запорізькій області, Малашти Тетяни Сергіївни про виключення запису, як батька з актового запису про народження дитини, визнання батьківства та внесення змін до актового запису про народження дитини про батька. Судове засідання відбудеться 06.06.2017 року о 13 годині 40 хвилин в приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, буд. 28.

Суддя Курдюков В. М.

Славутський міськрайсуд Хмельницької області повідомляє, що 06 червня 2017 року о 09 годині 00 хвилин в Славутському міськрайсуді по вул. Миру, 16, м. Славута, Хмельницької області, буде розглядатися цивільна справа за позовом Демчука Юрія Михайловича, Демчука Михайла Івановича, Демчук Наталії Іванівни, Демчук Аліни Михайлівни до Демчук Наталії Василівни, 18.06.1984 р. н., жительки: Хмельницької області, м. Славута, вул. Чкалова, 24/49 про визнання особи такою, що втратила право користування житлом та зняття реєстрації.

Явка відповідачки Демчук Наталії Василівни обов'язкова.

Відповідачка повинна надати заперечення проти позову та докази, якими вона обгрунтовується.

В разі неявки відповідачки справа буде розглянута без її участі.

Суддя В. І. Зеленська

У Знам'янському міськрайонному суді Кіровоградської області за адресою: Кіровоградська область, м. Знам'янка, вул. Маяковського, 30 (суддя Берднікова Г.В. 2 поверх каб. 11) о 10 год. 00 хв. 31.05.2017 року відбудеться слухання цивільної справи за позовом Стаднік Ольги Миколаївни до Місіної Ольги Миколаївни про визначення додаткового строку для прийняття спадщини.

У судове засідання викликається як відповідачка Місіна Ольга Миколаївна, останнє відоме місце проживання: вул. Набережна, 17, кв. 5, с. Кринична, Донецької області.

У випадку неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності, за наявними матеріалами справи. Відповідачка зобов'язана повідомити суд про причини своєї неявки.

Суддя Г. В. Берднікова

Сватівський районий суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Хелен Джейн Кренстон, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/4652/17 за позовною заявою Ясько Андрія Сергійовича до Хелен Джейн Кренстон про розірвання шлюбу, що відбудеться 29 травня 2017 року об 11.00 год.

У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Л. М. Осіпенко

Токмацький районний суд Запорізької області викликає в судове засідання Малашту Тетяну Сергіївну як третю особу, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору в цивільній справі № 328/1135/17-ц за позовом Рибакова Костянтина Сергійовича до Самарського Андрія Володимировича, за участі третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору Токмацького міського відділу державної реєстрації актів цивільного стану Головного управління юстиції у Запорізькій області, Малашти Тетяни Сергіївни про виключення запису, як батька з актового запису про народження дитини, визнання батьківства та внесення змін до актового запису про народження дитини про батька. Судове засідання відбудеться 06.06.2017 року о 13 годині 40 хвилин в приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, буд. 28.

Суддя Курдюков В. М.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

Фото з соціальної мережі facebook/SavchukOks

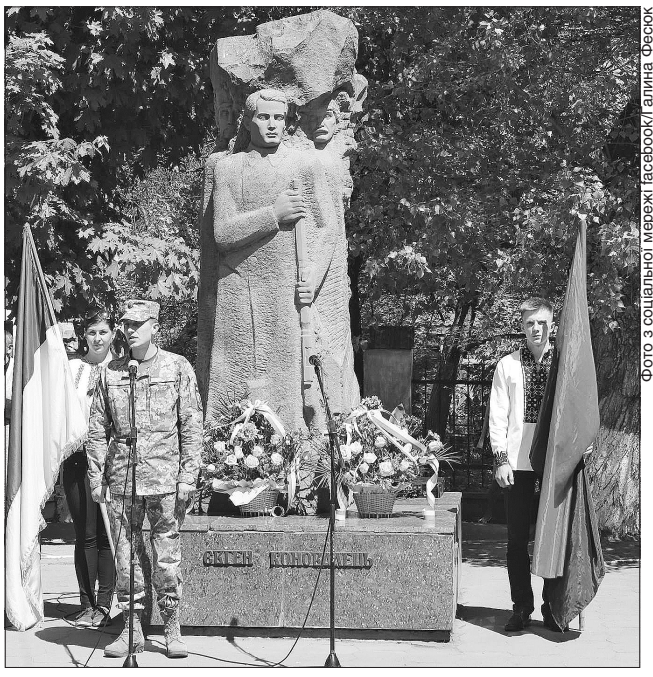

Фото з соціальної мережі facebook/Галина Фесюк

БОРОТЬБА ТРИВАЄ. У всіх самодостатніх народів є система свят, що возвеличують подвиги співвітчизників, бо на цьому будується світогляд, культура та виховання нації. Щорічно в Україні наприкінці травня ми відзначаємо День Героїв. Його започаткували ще в підпільно-повстанському середовищі під час Другої світової війни. Сьогодні цей день має для нас особливе значення: ми вшановуємо імена Героїв зі славного минулого і, водночас, віддаємо данину шани і пам'яті сучасникам, які поклали свої життя на сході України.

Чому саме травень обрано для вшанування Героїв? Тому що саме цього місяця віддали своє життя у визвольній боротьбі кращі сини України XX століття: 3 травня 1924 року — головний ідеолог державної самостійності України початку XX століття, один із співавторів ідейних засад українського націоналізму Микола Міхновський (родом з Полтавщини); 25 травня 1926 року в Парижі від кулі більшовицького агента загинув головний провідник української національно-визвольної боротьби 1917-21 років Симон Петлюра (родом з Полтави); 23 травня 1938 року в Ротердамі вибух бомби, підкладеної агентом НКВС, обірвав життя організатора українського націоналістичного руху, засновника та першого Провідника УВО та ОУН полковника Євгена Коновальця (родом зі Львівщини). Саме біля пам'ятника останньому відбулися днями віча в Івано-Франківську і Жовкві.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

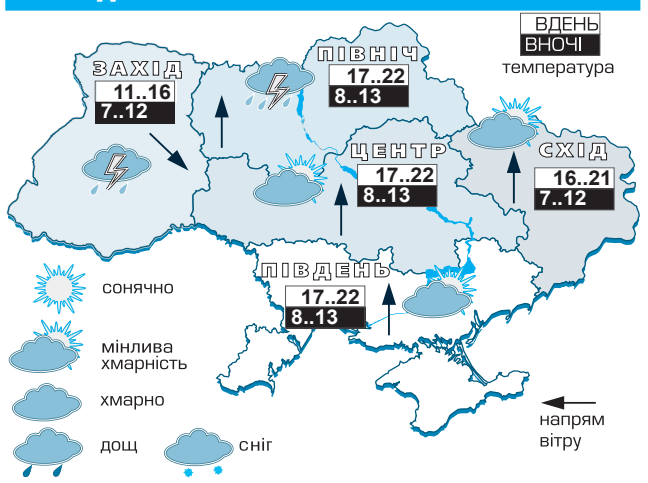

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 25 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+8 +13	+17 +22	Черкаська	+8 +13	+17 +22
Житомирська	+8 +13	+16 +21	Кіровоградська	+7 +12	+18 +23
Чернігівська	+9 +14	+17 +22	Полтавська	+8 +13	+17 +22
Сумська	+9 +14	+18 +23	Дніпропетровська	+7 +12	+17 +22
Закарпатська	+7 +12	+11 +16	Одеська	+8 +13	+17 +22
Рівненська	+8 +13	+14 +19	Миколаївська	+9 +14	+17 +22
Львівська	+8 +13	+12 +17	Херсонська	+8 +13	+17 +22
Івано-Франківська	+7 +12	+12 +17	Запорізька	+8 +13	+18 +23
Волинська	+7 +12	+13 +18	Харківська	+7 +12	+16 +21
Хмельницька	+8 +13	+13 +18	Донецька	+7 +12	+15 +20
Чернівецька	+6 +11	+12 +17	Луганська	+8 +13	+16 +21
Тернопільська	+7 +12	+12 +17	Крим	+7 +12	+17 +22
Вінницька	+8 +13	+14 +19	Київ	+11 +13	+19 +21

Укргідрометцентр

Молочний лиман з'єднали з Азовським морем

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

ДОВКІЛЛЯ. У Кирилівці Запорізької області в Молочний лиман нарешті пішла вода з моря. Річ у тім, що протоку, через яку в лиман заходить риба, періодично заносить піском. Її регулярне очищення треба проводити навесні і восени, чим раніше займався місцевий риббгосп.

Проблеми із закупорюванням заплави почалися одразу після розформування рибгоспу, а загострилися на початку 2000-х років, коли розчищати протоку перестали. Підрядники замість розчищати видобували пісок на продаж.

А цього року нарешті протягом двох тижнів у Кирилівці рибалки та ветерани АТО розчистили протоку, що з'єднує Молочний лиман з Азовським морем. Технікою допомогла обласна влада. Об'єкт цілодобово охороняють 15 бійців АТО.

Як повідомив директор Приазовського національного парку Дмитро Воловик, щойно виконано перший важливий етап відновлення каналу, бо в лимані складалася критична ситуація із солоністю: позначка досягала показника 45 проміле. А на позначці 50—60 проміле все живе у воді гине. При цьому директор департаменту екології та природних ресурсів Запорізької ОДА Віталій Гордієнко зазначив, що риба зможе зайти на нерест, протока функціонуватиме до кінця сезону і регіон збереже унікальну екосистему.

> На недавній сесії Запорізької облради було передбачено 1,5 мільйона гривень, щоб не залежати від примх спонсорів.

За даними голови Запорізької ОДА Костянтина Бриля, розв'язання проблеми було дуже важливим для екосистеми Запорізького регіону.

— Багато років Молочний лиман лишався точкою накопичення бруду й мулу, — зазначив він. — Цього року ми взяли це питання під контроль, об'єднавши сили місцевих підприємств, влади, депутатів різних рівнів і громадських активістів. На недавній сесії Запорізької облради було передбачено 1,5 мільйона гривень, щоб не залежати від примх спонсорів. Надалі вирішення питання Молочного лиману буде під контролем місцевого комунального підприємства, яке регулярно вирішуватиме проблему протоки навесні й восени. Від цього залежатиме місцева біосфера, зокрема популяція піленгаса, незвичайного для південних морів виду риб.

Відзнаку Максимова вручатимуть небайдужим

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ГЕРОЇ НАДИХАЮТЬ. Життя талановитого спортсмена згасло 19 лютого 2014 року в Будинку профспілок на Майдані Незалежності від втрати крові. Напередодні оскаженілі силовики кинули в натовп протестувальників бойову протипіхотну осколкову гранату, яка влучила Дмитрові в плече і вибухнула. Ціною життя хлопець урятував усіх навколишніх — міцне юначе тіло стримало вибухову хвилю і більшість осколків гранати.

Днями на НСК «Олімпійський» відбулась урочиста церемонія нагородження переможців конкурсу «Відзнака імені Героя Небесної Сотні Дмитра Максимова». Її вручали вперше, а започаткували заради підтримки людей та організацій, що займаються розвитком спорту й фізичної культури, запровадження реабілітаційних програм для людей з інвалідністю.

«Так вийшло, що Бог вирішив за потрібне забрати його. Вирішив, що він у 19 років зміг усе виконати. Дарма що він мав вади слуху, але ходив у студію, створював музику, співав, займався спортом з восьми років. Він лише увійшов у великий спорт, та не встиг досягти багато», — Дмитрова мати Лідія Максимова схвалює те, що пам'ять про її сина житиме і даватиме натхнення небайдужим.

Організаторами конкурсу виступили громадські організації «Родина Героїв Небесної Сотні», «Відкриті можливості» за підтримки Міністерства молоді та спорту, Фонду «Відродження» і національної громадської компанії «Спільна перемога».

За словами міністра Ігоря Жданова, ми не можемо забути тих людей, які втратили життя, захищаючи незалежність України, її європейський вибір, загинули під час Майдану, гинуть в АТО. «Він був дуже талановитим спортсменом, дзюдоїстом, дефлімпійцем. Було справою честі започаткувати таку відзнаку. Робимо все, що можемо, аби пам'ять про подвиг Дмитра Максимова жила», — наголосив Ігор Жданов. Він нагадав, що проводять змагання з дзюдо на честь Дмитра Максимова. Засновано турнір з веслування імені ще одного Героя Небесної Сотні Віктора Швеця, який займався цим видом спорту.

Серед перших лауреатів «Відзнаки імені Героя Небесної Сотні Дмитра Максимова» — Олег Іваненко у номінації «Організація та розвиток закладів для занять спортом та реабілітації (або окремих програм)». Нагороду отримав за проведення авторалі для інвалідів «Каштани Київщини», організацію змагань на відкритий кубок України з риболовлі для спортсменів з інвалідністю, організацію телемарафону до Дня захисту дітей «Сильні духом».

У номінації «Благодійний внесок у реалізацію програм занять спортом і реабілітації» переміг Сергій Фотієв. Нагороду отримав за допомогу паралімпійцям з наданням квартир (одна з тих, хто отримав житло, — спортсменка Людмила Даниліна), а також за організацію візиту Ніка Вуйчича в Україну.

У номінації «Проведення спортивних змагань на всій території України та в окремих її регіонах» перемогу здобув Євгеній Коваль. Відзначено проект «Ігри Героїв» — міжнародні змагання з CrossFit для поранених воїнів АТО та людей з інвалідністю.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» — **61035**, *40227 (соціальний)*

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник головного редактора **Леонід САМСОНЕНКО**
Заступники головного редактора: **Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО**

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 54332. Тираж 20029

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua